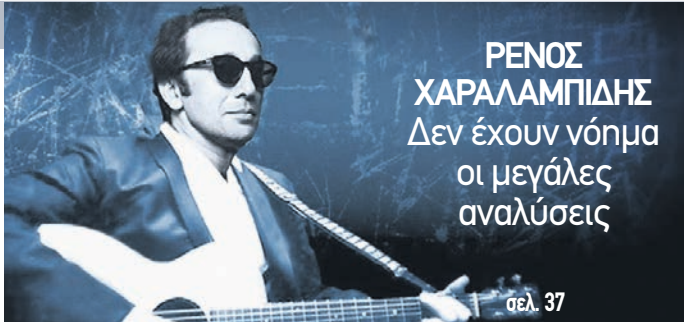

27//11//16

ΕΒΔΟΜΑΔΑ #389

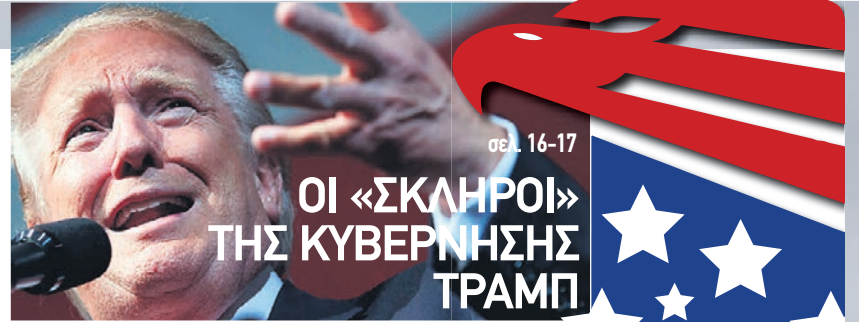

www.freesunday.gr

**ΡΕΝΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ**
Δεν έχουν νόημα
οι μεγάλες
αναλύσεις

σελ. 37

σελ. 16-17
**ΟΙ «ΣΚΛΗΡΟΙ»
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΡΑΜΠ**

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ // ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

FREE SUNDAY

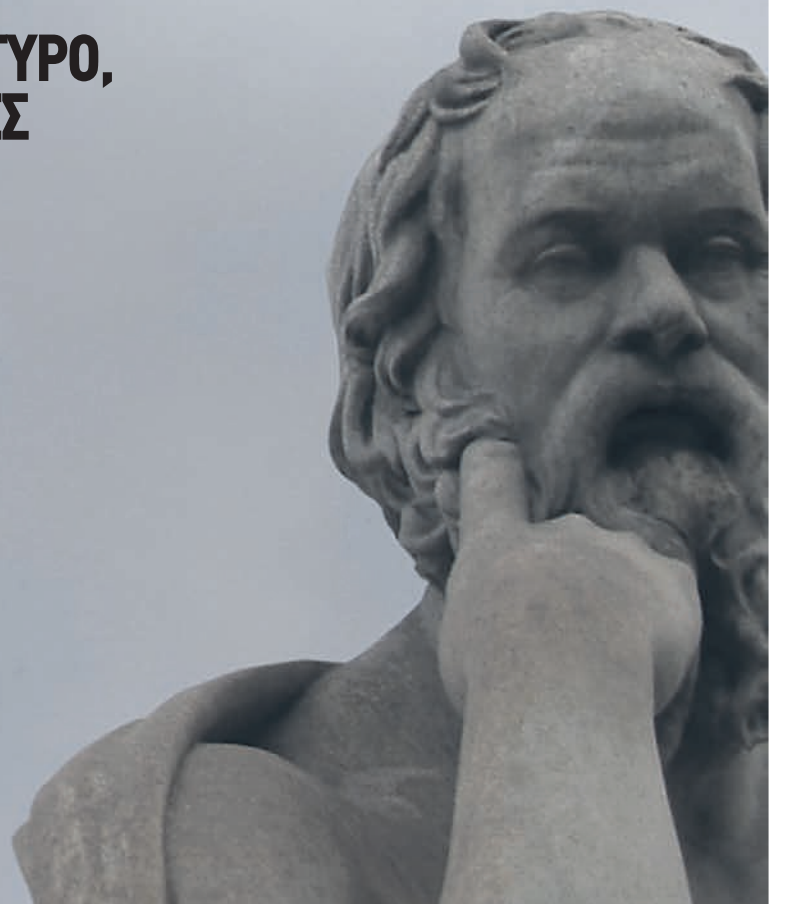
ΠΥΚΝΩΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

**ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ,
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ**

**ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ,
ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΟΠΤΑ**

**ΣΤΟΝ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΓΥΡΟ,
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΕΣ**

σελ. 4, 6, 10-12

AUTO FREE SUNDAY

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ // ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Πατάει γκάζι κάθε μήνα και κυκλοφορεί δωρεάν από το δίκτυο διανομής της **FREE SUNDAY**

Το No1 free press για το αυτοκίνητο!

02 | FS — περιεχόμενα —

Πράγματι, No Hope

Ο βανδαλισμός του αγάλματος του Κολοκοτρώνη στη Σταδίου μας θύμισε πόσο εύκολη είναι η αυτοκαταστροφή στη χώρα μας. Η αποκατάσταση θέλει και χρόνο και κόπο, είναι μια δύσκολη διαδικασία, κάτι που καθόλου δεν αφορά τους εχθρούς του πολιτισμού, οι οποίοι στέλνουν μήνυμα απελπισίας μέσα από την προσβολή της Ιστορίας, της αισθητικής, της δημόσιας περιουσίας. Για να εκτονωθούν, μας υποχρεώνουν στην ασχήμια, βγάζοντας έξω το μαύρο μέσα τους.

ΘΕΜΑΤΑ

04 // ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Δύο σενάρια πολιτικών εξελίξεων, κανένα από τα δύο καλό
06 // ΕΥΡΩΠΗ Γ. ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ Η Ευρωζώνη με σύνδρομο αυτοκτονικού ιδεασμού
08 // ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Φ. ΒΑΚΗ «Εκλογές πριν από το 2019 αποκλείονται»
10 // ΑΝΑΛΥΣΗ Γ. ΚΥΡΤΣΟΣ Έρχονται μεγάλες αλλαγές στο προσφυγικό-μεταναστευτικό
11 // ΒΡΕΤΑΝΙΑ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ερμηνεύοντας το Brexit
12 // ΕΥΡΩΠΗ Γ. ΚΥΡΤΣΟΣ Η αδυναμία των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών συμβάλει στην αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος
13 // ΑΠΟΨΗ Β. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΝΗΣ Ένας νέος, οριζόντιος κόσμος
14 // ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Λ. ΚΟΥΣΟΥΛΗΣ «Δεν θα γλιτώσουμε από τον εαυτό μας»
15 // ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΧΡ. ΜΑΤΗΣ Η επικοινωνιακή στόχευση πίσω από το Γραφείο Πρωθυπουργού στη συμπρωτεύουσα
16 // ΗΠΑ Τα γεράκια του Τραμπ ράβουν κουστούμι εξουσίας
18 // ΡΕΠΟΡΤΑΖ Τα εργασιακά δυναμιτίζουν τη συμφωνία
19 // ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Ξ. ΚΟΥΝΑΛΑΚΗ Με αφορμή το βιβλίο της «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες σκηνές»
20 // ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Το ιδιωτικό χρέος είναι η επόμενη ωρολογιακή βόμβα
21 // ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Π. ΖΑΧΑΡΗΣ Με αφορμή το νέο άλμπουμ του σκιτσογράφου

22 // ΓΑΛΛΙΑ Η σημασία και το βάθος της κρίσης της γαλλικής σοσιαλδημοκρατίας
24 // ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ Μια ξέφρενη πορεία προς την κορυφή
26 // ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Ειδήσεις από τον δοκιμαζόμενο ιδιωτικό τομέα
28 // ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΣΤ. ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ Από την ομιλία του στο Ευρωκοινοβούλιο για την προστασία των whistleblowers, των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος
29 // ΚΟΣΜΟΣ Τα ιδιωτικά των διασήμων που γίνονται δημόσια
30 // ΥΓΕΙΑ Καλά νέα για τους πάσχοντες από ηπατίτιδα C

SPORTS

32 // ΕΥΡΩΛΙΓΚΑ Οι «αιώνιοι» στο μεταίχμιο
33 // ΣΤΟΙΧΗΜΑ Έγκυρες προτάσεις από το Betarades.gr

FREE TIME

35 // CALENDAR Τα πολιτιστικά δρώμενα της εβδομάδας
36 // CINEMA Τι θα δούμε στις κινηματογραφικές αίθουσες
37 // ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΡΕΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ «Δεν έχουν νόημα οι μεγάλες αναλύσεις»
38 // ΒΙΒΛΙΟ Έξι προτάσεις για τον τελευταίο μήνα του φθινοπώρου
39 // EDITORIAL Είναι το 2016 το χειρότερο έτος;

ΕΒΔΟΜΑΔΑ 389n
27/11//16

FREE SUNDAY

FREE SUNDAY ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΤΣΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ MARKETING ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟΥ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
jk@free-sunday.gr

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ 12, 154 51 ΝΕΟ ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ: 210-6754430, FAX: 210-6729238
www.free-sunday.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Αγγελική Σπανού
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ
ONE9SIX www.one9six.com
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΜΑΤΙΝΑ dmatina@cpress.gr
210-6754430 εσωτ.554
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ Eurokinissi

ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΒΙΚΥ
vickyth@cpress.gr 210-6754430

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ IRIS ΑΕΒΕ
Διανέμεται Δωρεάν

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΙΚΤΥΟΥ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
dianomi@free-sunday.gr, 210-3466996

*ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή κατά παράφραση, ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσεις ή άλλων, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμοι 238/1970, 4301/1979, Ν. 1001/1975, ΝΔ 3565/1956 και 4254, 1962 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

**Μία
προθεσμιακή,
πολλαπλό
κέρδος!**

Alpha Προθεσμιακή με Bonus

Επιλέξτε την **Alpha Προθεσμιακή με Bonus** και επωφεληθείτε από τα προνόμια που μόνο αυτή προσφέρει:

- ανταγωνιστικό επιτόκιο
- χιλιάδες Bonus πόντους
- δυνατότητα εξαργυρώσεως στους Μεγάλους Συνεργάτες, αλλά και στα 4.000 συνεργαζόμενα καταστήματα του Προγράμματος Bonus.

Και τώρα, για πρώτη φορά, μπορείτε να αποκτήσετε όποιο είδος θέλετε από τα Καταστήματα Κωτσόβολος, με όφελος έως και 100%, εξαργυρώνοντας Bonus πόντους είτε τηλεφωνικά στο 210 989 2860 είτε σε ένα από τα καταστήματά του και να το παραλάβετε στο σπίτι.

Μάθετε περισσότερα στο www.alpha.gr

Για τις ισχύουσες εκδόσεις, τους λοιπούς όρους της Προθεσμιακής Καταθέσεως, καθώς και για το Πρόγραμμα Επιβραβεύσεως Bonus, ενημερωθείτε στα Καταστήματα Alpha Bank και στα www.alpha.gr και www.alpha.gr/bonus. Τα παραδείγματα εξαργυρώσεως βασίζονται στις ισχύουσες προσφορές. Το προϊόν τελεί υπό την εφαρμογή του εκάστοτε ισχύοντος νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου.

ALPHA BANK

www.alpha.gr
210 326 0000

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΟΠΟΥ ΟΛΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

Αλλά συνήθως συμβαίνει το χειρότερο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ @AggelikiSays

Ο πρωθυπουργός πιστεύει ότι η δεύτερη αξιολόγηση του ελληνικού προγράμματος θα ολοκληρωθεί σύντομα και, τυπικά, ισχύει το ορόσημο του Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου. Όμως έχει ξανασυμβεί να αισιοδοξεί ο Αλέξης Τσίπρας, να προαναγγέλλεται συμφωνία από υπουργούς και τελικά η διαπραγμάτευση να συνεχίζεται, με την οικονομία να πέφτει και τον λογαριασμό των μέτρων να μεγαλώνει.

Η πρώτη προθεσμία, που ήταν το EuroWorking Group της επόμενης Δευτέρας, χάνεται ήδη, αφού δεν έχουν κατατεθεί στη Βουλή καν τα δύο πολυνομοσχέδια με τα προαπαιτούμενα και υπάρχουν ακόμη εκκρεμότητες. Η κυβέρνηση αφήνει να εννοηθεί ότι η μάχη δίνεται βασικά για τα εργασιακά του ιδιωτικού τομέα, όμως η εικόνα είναι μάλλον πιο περίπλοκη. Το ΔΝΤ για να μπει στο πρόγραμμα απαιτεί μειώσεις κύριων συντάξεων, το νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα μέχρι το 2020 βρίσκεται στον αέρα λόγω των υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων που ζητούν οι πιστωτές, ενώ φέρονται να επιδιώκουν κατάργηση όλων των φοροαπαλλαγών και αυστηρές παρεμβάσεις στον δημόσιο τομέα, τόσο ως προς τη μισθολογική δαπάνη όσο και ως προς τον αριθμό των υπαλλήλων.

Στην πραγματικότητα, δεν ξέρουμε και πολλά για το περιεχόμενο της διαπραγμάτευσης, γιατί τηρείται εχεμύθεια, ενώ δίνονται επιλεκτικά πληροφορίες μέσω διαρροών που συχνά είναι αντιφατικές. Είναι ενδεικτικό ότι για το Washington Group (συνάντηση των ΥΠΟΙΚ των πέντε μεγαλύτερων οικονομιών της Ευρωζώνης με εκπροσώπους του ΔΝΤ και της ΕΚΤ) που θα συνεδρίαζε στο Βερολίνο την Παρασκευή μάθαμε από τον γερμανικό Τύπο, όπως και ότι τελικά αναβλήθηκε λόγω αντίδρασης του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, ο οποίος δεν θέλει τώρα καμία συζήτηση για το ελληνικό χρέος. Η διάρκεια και η ένταση της επιμονής του είναι ο άγνωστος Χ της ελληνικής εξίσωσης, δεδομένου ότι ο πρωθυπουργός έχει ξεκαθαρίσει ότι βλέπει το κλείσιμο της αξιολόγησης πακέτο με τις αποφάσεις για το χρέος και την ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Δύο σενάρια

Ο σχεδιασμός του Μεγάλου Μαξίμου παραμένει σταθερός. Δεν θέλουν εκλογές παρά μόνο στο τέλος της τετραετίας, το 2019, με την ελπίδα ότι θα περάσουμε στον κύκλο της ανάκαμψης και αυτό θα αμβλύνει την κοινωνική δυθυμία σε βάρος της κυβέρνησης. Όμως γνωρίζουν ότι πολλά δεν εξαρτώνται από τον δικό τους προγραμματισμό. Γι' αυτό τον λόγο ο πρωθυπουργός μιλώντας στους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ για πρώτη φορά αναφέρθηκε στο ενδεχόμενο πρόωγων εκλογών στην περίπτωση που αποτύχει η διαπραγμάτευση, κάτι το οποίο, όπως υποστήριξε,

εύχεται η ΝΔ, η οποία και θα υπογράψει το τέταρτο μνημόνιο, σύμφωνα με την ανάλυση του πρωθυπουργού.

Στα κομματικά επιτελεία κυριαρχεί η εκτίμηση ότι εκλογές θα γίνουν μέσα στο 2017 και το βασικό επιχείρημα συνδέεται κυρίως με την κακή κατάσταση της οικονομίας και τις δυσκολίες της καθημερινότητας, που αφορούν την κοινωνική πλειοψηφία.

Η αλήθεια είναι ότι τα κλειδιά της κάλπης τα κρατάει ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών. Αν θελήσει να αποσταθεροποιήσει την κυβέρνηση, μπορεί να το κάνει πολύ εύκολα, εμποδίζοντας τη διαμόρφωση ενός σαφούς οδικού χάρτη για την απομείωση του χρέους και κάνοντας δύσκολη την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, βάζοντας συνεχώς στο τραπέζι νέες απαιτήσεις τις οποίες δεν μπορεί να αντέξει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Επομένως, υπάρχουν δύο σενάρια. Είτε θα γίνει αυτό που θέλουν η κυβέρνηση, η Κομισιόν και η ΕΚΤ, να υπάρξει γρήγορα συμφωνία με πολλούς αστερίσκους για τους επόμενους μήνες (δηλαδή με πολλές δεσμεύσεις που δεν θα υλοποιηθούν αμέσως) και σχεδόν ταυτόχρονα να αποφασιστούν τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους με ανακοίνωση ενός σχεδίου μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων παρεμβάσεων που θα επιτρέψει την άμεση ένταξη της χώρας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης του Μάριο Ντράγκι, την προσέλευση επενδύσεων και, σταδιακά, την άρση των capital controls. Είτε θα προκύψει εμπλοκή στη διαπραγμάτευση και θα προκληθούν εκλογές σε συνθήκες ρήξης με τους πιστωτές, με το δημόσιο ταμείο άδειο και το κλίμα αντιευρωπαϊσμού σε έξαρση.

Η ΝΔ ζητάει εκλογές-πολιτική αλλαγή χωρίς να ξεκαθαρίζει αν αυτό θέλει να γίνει με την αξιολόγηση σε εκκρεμότητα και σε καμία περίπτωση δεν εξηγεί τι ακριβώς θα κάνει αν συμβεί αυτό που εύχεται, δηλαδή αν πάμε σε εκλογές τον επόμενο μήνα, χωρίς συμφωνία με τους πιστωτές.

Χαμένοι στην ασάφεια

Κανείς δεν ξέρει αν έχει περισσότερες πιθανότητες το κακό ή το λιγότερο κακό σενάριο. Την επόμενη εβδομάδα θα έρθει στην Αθήνα ο επίτροπος Πιερ Μοσκοβισί που σταθερά στηρίζει τις ελληνικές προσπάθειες και αναμένεται να επαναλάβει τη βεβαιότητά του ότι όλα θα πάνε καλά. Όμως η εμπειρία έχει δείξει πως όταν διαφωνεί η Κομισιόν με το Βερολίνο, στο τέλος κερδίζει το Βερολίνο. Και όταν διαφωνεί το Βερολίνο με το ΔΝΤ, όπως συμβαίνει τώρα για το χρέος και τα πρωτογενή πλεονάσματα, στο τέλος βρίσκεται ένας συμβιβασμός που ικανοποιεί όλους εκτός από εμάς.

Στην κυβερνητική ιδιόλεκτο επανεμφανίζονται πάλι οι όροι «πολιτική συμφωνία» και «διαπραγμάτευση κορυφής», όπως ακριβώς συνέβη το 2015, όταν κάθε καταφυγή στην Ά. Μέρκελ δεν απέδιδε παρά την παραπομπή στο επόμενο Eurogroup,

όπου παίρνει τον λόγο όποιος θέλει, για να αποφασίσει, τελικά, ο Σόιμπλε.

Οι θεσμικοί πιστωτές ζητούν συνεχώς νέα μέτρα ενώ η φοροδοτική ικανότητα έχει εξαντληθεί, ενώ ήδη είναι προγραμματισμένοι για το 2017 περισσότεροι έμμεσοι και άμεσοι φόροι, ενώ η απασχόληση συρρικνώνεται και οι εργασιακές συνθήκες όσων παραμένουν στη δουλειά επιδεινώνονται. Έτσι, δείχνουν να μην ενδιαφέρονται για το κοινωνικό δράμα ούτε για τη διάλυση του κράτους πρόνοιας, ούτε καν για τη δημοσιονομική υγεία της χώρας, αφού το αποτέλεσμα είναι να βυθιζόμαστε όλο και περισσότερο. Είναι σαν να έχουν παρατήσει την ελληνική υπόθεση, να έχουν πειστεί ότι η χώρα είναι απροσάρμοστη και αμεταρρύθμιστη και να κάνουν μόνο όσα ταιριάζουν με το νεοφιλελεύθερο δόγμα, όσα εξυπηρετούν δικά τους συμφέροντα και όσα ικανοποιούν την κοινή γνώμη δανειστριών χωρών.

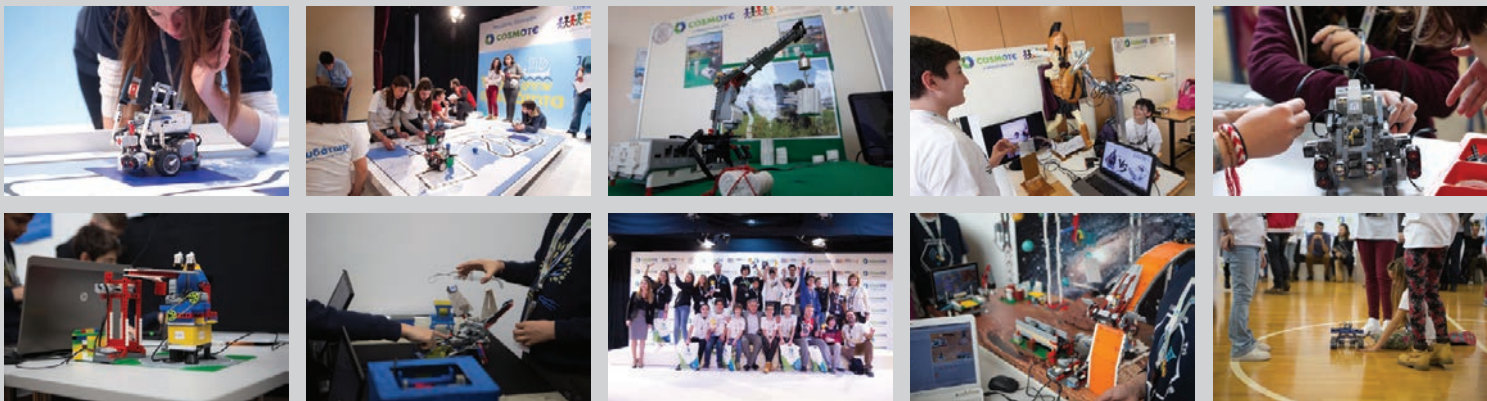
Διχασμός και φασαρία

Έτσι κι αλλιώς είναι σαν να βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο. Ανακοινώνεται κοινωνικό μέρισμα στους ασθενέστερους τα Χριστούγεννα, ανοίγει Γραφείο Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη, οι πολιτικοί αρχηγοί της αντιπολίτευσης κάνουν περιόδεϊες σε όλη τη χώρα, ο πρόεδρος της ΝΔ ξαναμοιράζει την εσωκομματική τράπουλα και καλεί ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι σε συστράτευση, οι αντιπαραθέσεις σε επίπεδο ηγεσιών αποκτούν όλο και μεγαλύτερη οξύτητα.

Η πόλωση εντείνεται σε μια συγκυρία στην οποία γίνονται όλο και πιο αναγκαίες η ενότητα και η συνεννόηση. Το Κυπριακό βρίσκεται σε εξαιρετικά ευαίσθητη καμπή, οι ευρωτουρκικές σχέσεις κλυδωνίζονται, ο Τούρκος Πρόεδρος Ρ.Τ. Ερντογάν διορθώνεται σε αναθεωρητικό και αντιδημοκρατικό παραλήρημα, ενώ μέχρι και ο πρωθυπουργός της Αλβανίας Έντι Ράμα κατασκευάζει μονομερείς διεκδικήσεις σε βάρος μας. Όλα αυτά συμβαίνουν την ώρα που χάνεται ο έλεγχος στη διαχείριση της προσφυγικής κρίσης, με τον υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής Γ. Μουζάλα να αντιδικεί με την τοπική αυτοδιοίκηση στα νησιά όπου επικεντρώνεται το πρόβλημα, να καταλογίζει στην αξιωματική αντιπολίτευση ευθύνες για την υποκίνηση επεισοδίων και να μη δίνει απαντήσεις για σοβαρές καταγγελίες που έχουν διατυπωθεί σε σχέση με τα οικονομικά του προσφυγικού και το έλλειμμα σχεδιασμού.

Η χώρα μας είναι τόσο ευάλωτη οικονομικά, τόσο αδύναμη θεσμικά και τόσο εκτεθειμένη στην αστάθεια και στην επικινδυνότητα του γεωπολιτικού περιγύρου, που προκαλεί απορία, αν όχι σοκ, ο τρόπος με τον οποίο το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα επαναλαμβάνει μοντέλα και μεθόδους που διαμορφώθηκαν στον δρόμο προς τη χρεοκοπία, συντέλεσαν στη θλιβερή μας κατάληξη και αντέχουν ακόμη.

Από την αλάνα στη ρομποτική πλατφόρμα

Στην εποχή μας τα παιδιά δεν βγαίνουν πια στους δρόμους για να παίξουν όπως συνέβαινε σε άλλες δεκαετίες. Η εποχή μας έχει πολύ συχνά κατηγορηθεί ότι μας απομονώνει μπροστά σε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή, μετατρέποντας την κάθε κοινωνική συναστροφή μας σε ένα ατέρμονο παιχνίδι κοινωνικής δικτύωσης. Η αλάνα του σήμερα είναι μια πλατφόρμα τεχνολογίας και αυτό δεν είναι απαραίτητως κακό. Είναι κομμάτι της εξέλιξης.

Η **COSMOTE** έχει τα αντανάκλαστικά, την ευαισθησία, και πάνω απ' όλα το όραμα να συμβάλει στην ανάπτυξη των ψηφιακών δεξιοτήτων των παιδιών και να τα προετοιμάσει για τον ψηφιακό κόσμο. Για το λόγο αυτό, είναι στρατηγικός συνεργάτης του **WRO Hellas** (Οργανισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής, Επιστήμης και Τεχνολογίας) και στηρίζει Πανελλήνιους Διαγωνισμούς Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου. Τα τελευταία δύο χρόνια στήριξε τους Πανελλήνιους Διαγωνισμούς Εκπαιδευτικής Ρομποτικής του Δημοτικού. Πέρυσι μπήκαν στο παιχνίδι για πρώτη χρονιά και μαθητές του Γυμνασίου. Φέτος η παρέα μεγαλώνει αριθμητικά και ηλικιακά, καθώς συμμετέχουν πλέον σε αντίστοιχο διαγωνισμό και μαθητές Λυκείου. Συνολικά οι συμμετοχές έχουν ξεπεράσει τις 3.500. Στους 3 τελικούς των Διαγωνισμών που θα πραγματοποιηθούν την Άνοιξη του 2017 θα φιλοξενηθούν και άλλες ενέργειες που έχουν σκοπό την προώθηση της ρομποτικής και του STEM στο ευρύ κοινό.

Το STEM (Science-Technology-Engineering-Mathematics) είναι η νέα εκπαιδευτική μέθοδος στην οποία βασίζονται όλοι οι Διαγωνισμοί Εκπαιδευτικής Ρομποτικής. Οι μαθητές εργάζονται σε ομάδες, σκέφτονται και κατασκευάζουν ως μηχανικοί, κατανοούν βιωματικά. Έμφαση δίνεται στη συναρπαστική πράξη και όχι στη στεγνή θεωρία. Μπορεί να δώσει ευκαιρίες για την ανάπτυξη δεξιοτήτων, ενθαρρύνοντας τους μαθητές να εμπλέκονται διαδραστικά σε θέματα που έχουν να κάνουν με την επιστήμη, τα μαθηματικά, τη μηχανική και την τεχνολογία και να αναπτύξουν έτσι δεξιότητες ζωτικές για τη δημιουργία μιας ακμάζουσας οικονομίας, αλλά και μιας υγιούς και ασφαλούς κοινωνίας.

Και κάπως έτσι βλέπουμε θεματικές αλλαγές: παιδιά σταματούν να σκέφτονται και να δρουν ατομικά και οργανώνονται και δουλεύουν σε δημιουργικές ομάδες. Αντιμετωπίζοντας την Επιστήμη ως παιχνίδι, η Επιστήμη μπορεί στη συνέχεια να τους αποκαλυφθεί ως ένας πρώτης τάξεως επαγγελματικός προσανατολισμός.

Παιδιά σταματούν να σκέφτονται και να δρουν ατομικά και οργανώνονται και δουλεύουν σε δημιουργικές ομάδες. Αντιμετωπίζοντας την Επιστήμη ως παιχνίδι, η Επιστήμη μπορεί στη συνέχεια να τους αποκαλυφθεί ως ένας πρώτης τάξεως επαγγελματικός προσανατολισμός.

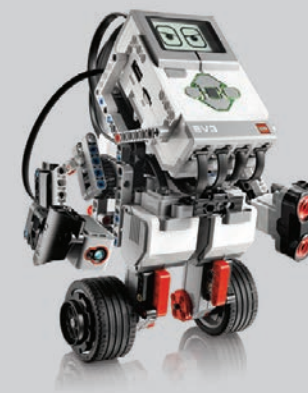
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ

Από την αθωότητα του Δημοτικού στην ενδιαφέρουσα μετάβαση του Γυμνασίου και από εκεί στην τελική ευθεία του Λυκείου, και όλα αυτά έχουν ξαφνικά κοινό παρονομαστή τη ρομποτική, η οποία, ευέλικτη καθώς είναι, προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε ηλικιακής ομάδας:

— Ο 3ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για παιδιά Δημοτικού έχει θέμα **«Οχήματα και μεταφορές του αύριο»**. Οι συμμετέχοντες καλούνται να κατασκευάσουν μια ολοκληρωμένη ρομποτική κατασκευή-μοντέλο, η οποία θα πρέπει να προσομοιώνει το θέμα του διαγωνισμού.

— Ο 2ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για μαθητές Γυμνασίου έχει θέμα **«Η πορεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου»**, και καλεί τους συμμετέχοντες να διαγωνιστούν σε πίστα στην οποία απεικονίζεται η πορεία του Έλληνα στρατηλάτη στα βόρεια της Ασίας.

— Ο 1ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για μαθητές Λυκείου με θέμα **«Πράσινη Ενέργεια και Επιχειρηματικότητα»** καλεί τις ομάδες να δημιουργήσουν καινοτόμο project για την επίλυση τεχνολογικών προβλημάτων που σχετίζονται με το συγκεκριμένο θέμα. Βασικό ζητούμενο, που θα παίξει σημαντικό ρόλο στην τελική βαθμολόγηση, είναι το κατά πόσο το κάθε έργο θα συνοδεύεται από ρεαλιστικό επιχειρηματικό πλάνο, με εφαρμογή στην αγορά. Όλοι οι Πανελλήνιοι Διαγωνισμοί Εκπαιδευτικής Ρομποτικής είναι υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και έχουν χορηγό επικοινωνίας την COSMOTE TV. Η προθεσμία υποβολής συμμετοχής και στους 3 Πανελλήνιους Διαγωνισμούς είναι μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2017.

“ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ” ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Αναγνωρίζοντας τις σημαντικές ικανότητες των παιδιών στην Ελλάδα, η **COSMOTE** παίζει ακόμα πιο δυναμικό ρόλο. Συγκεκριμένα, καλύπτει τα έξοδα 5 ομάδων της ελληνικής αποστολής, που διακρίθηκαν στον 8ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Εκπαιδευτικής Ρομποτικής WRO και παίρνουν μέρος στη 13η Ολυμπιάδα Ρομποτικής (World Robot Olympiad), που πραγματοποιείται στο Νέο Δελχί, στις 25-27 Νοεμβρίου. Το θέμα αυτής: «Rap the Scar»! Η φετινή Ολυμπιάδα ξέρει πολύ καλά ότι όσο αντιμετωπίζουμε τα σκουπίδια ως απλά σκουπίδια, τόσο θα επιστρέφουν εκδικητικά καταναλώνοντας τον ζωτικό μας χώρο. Έτσι λοιπόν, όλες οι δοκιμασίες σχετίζονται με το πώς μπορεί κάποιος να μειώσει, να ανακυκλώσει και να διαχειριστεί τα κάθε είδους σκουπίδια και απόβλητα με σωστό τρόπο.

ΕΥΡΩΖΩΝΗ

ΝΑΥΑΓΙΟ Ή ΑΥΤΟΒΥΘΙΣΗ;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

Η δήλωση την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς ότι επιστρέφει στο Βερολίνο, που καταγράφηκε ως ταυτόσημη με υποψηφιότητα για το χρίσμα του υποψήφιου καγκελαρίου των Σοσιαλδημοκρατών, ήταν η μόνη σταθεροποιητική, θετική εξέλιξη σε μία εβδομάδα που οι ειδήσεις απ' όλα τα ανοιχτά μέτωπα της Ε.Ε.-Ευρωζώνης έδιναν την αίσθηση μιας δυναμικής ανεξέλεγκτης αποσταθεροποίησης με ζητούμενο αν η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι ένα σκάφος που θα ναυαγήσει ή, ακόμη χειρότερα, θα αυτοβυθιστεί.

Πρόκειται για μια επιλογή με ευρύτερη σημασία για την Ε.Ε.-Ευρωζώνη, καθώς οι διαφοροποιήσεις του από τη γραμμή Μέρκελ-Σόιμπλε είναι δημόσιες και γνωστές.

Με άλλα λόγια, ο Σουλτς διαφέρει από τους Γκάμπριελ, Στάϊνμπίερ και Στάνιμπρουκ, που λόγω της μακρόχρονης συγκυβέρνησης με τους Μέρκελ-Σόιμπλε έχασαν το διακριτό πολιτικό τους στίγμα.

Γαλλική έκπληξη

Η εβδομάδα ξεκίνησε στον απόηχο της πρωτιάς-έκπληξης του Φρανσουά Φιγιόν στον πρώτο γύρο των προκριματικών της Δεξιάς του κόμματος των Ρεπουμπλικάνων, που οδήγησε στον αποκλεισμό του Νικολά Σαρκοζί και σε μια μονομαχία Φιγιόν-Ζιπέ στον δεύτερο, με προβάδισμα δημοσκοπικό του πρώτου. Το ερώτημα που κυριαρχεί πλέον στη Γαλλία μετά το Brexit και τη νίκη του Τραμπ είναι ποιος από τους δύο, ο μετριοπαθής γκολικός Ζιπέ ή ο σκληρός δεξιός και όψιμος φιλελεύθερος Φιγιόν, μπορεί να εμποδίσει τη νίκη της Λεπέν στον δεύτερο γύρο, με τις απόψεις και τις εκτιμήσεις να διχάζονται.

Είναι πολύ πιθανό η απάντηση στο ερώτημα «πόσο πιθανή είναι μια νίκη της Μαρίν Λεπέν στον δεύτερο γύρο;» να μην είναι συνάρτηση του στίγματος και της ατζέντας του Φιγιόν και του Ζιπέ, αλλά να εξαρτάται από τις εξελίξεις που θα έχουν προηγηθεί στην Ιταλία και Αυστρία στις 4 Δεκεμβρίου και στην Ολλανδία στις 15 Μαρτίου 2017.

Ιταλικός κίνδυνος

Αν, δηλαδή, επιβεβαιωθούν οι δημοσκοπήσεις που έχουν προεξοφλήσει ήττα του Ρέντι στο δημοψήφισμα και αμέσως μετά παραίτησή του, όπως έχει δεσμευτεί, με πιθανή την πρόωπη προσφυγή στις κάλπες με νικητή ένα ετερόκλητο αντιουστημικό μέτωπο του Κινήματος Πέντε Αστέρων του Μπέπε Γκρίλο, της Φόρτσα Ιταλία του Μπερλουσκόνι και της Λέγκας του Βορρά του Σαλβίνι, αν την ίδια μέρα του δημοψηφίσματος στην Ιταλία εκλεγεί στον επαναληπτικό δεύτερο γύρο της προεδρικής εκλογής στην Αυστρία ο ακροδεξιός υποψήφιος Χόφερ και αν, τέλος, στην Ολλανδία επικρατήσουν οι ακροδεξιοί του Βίλντερς στις βουλευτικές εκλογές, τότε η δυναμική νίκης της Μαρίν Λεπέν στον δεύτερο γύρο της προεδρικής εκλογής θα είναι πολύ δύσκολο να ανακοπεί.

Όλα τα παραπάνω έχουν σχέση συγκοινωνούντων δοχείων με τις εσωτερικές εξελίξεις και διεργασίες στη Γερμανία με ορίζοντα τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017.

Όλα τα παραπάνω έχουν σχέση συγκοινωνούντων δοχείων με τις εσωτερικές εξελίξεις και διεργασίες στη Γερμανία με ορίζοντα τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017.

Γερμανική εμμονή

Την Τρίτη 22 Νοεμβρίου ο Σόιμπλε μίλησε στην Μπούντεσταγκ και απάντησε στις υποδείξεις της Κομισιόν για χαλάρωση της λιτότητας και για δημόσιες επενδύσεις που θα τονώσουν τη ζήτηση και διαβεβαίωσε ότι η κυβέρνηση εξάντλησε κάθε όριο προς την παραπάνω κατεύθυνση.

Η απάντηση Σόιμπλε είναι ειλικρινής στον βαθμό που γίνεται κατανοητό ότι η Γερμανία εξάντλησε τα όρια δημοσίων επενδύσεων εντός ενός ασφυκτικού δημοσιονομικού πλαισίου μελλοντικού δανεισμού που η ίδια επέβαλε στον εαυτό της!

Το Βερολίνο δεν επέβαλε μόνο το πλαφόν του 3% του ελλείμματος στους εταίρους του στην Ευρωζώνη αλλά νομοθέτησε και ενέταξε ως συνταγματική τροπολογία στον θεμελιώδη νόμο την περίφημη «τροχοπέδη χρέους».

Κάθε νέος δανεισμός της ομοσπονδιακής κυβέρνησης σε ετήσια βάση δεν μπορεί να ξεπερνά το 0,35% του ΑΕΠ της χώρας, που σε ό,τι αφορά το σχέδιο προϋπολογισμού του 2017 σημαίνει ποσό ύψους 13,2 δισ. ευρώ.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Πολύ απλά, ακόμη και στην υποθετική περίπτωση ενός κυβερνητικού συνασπισμού Σοσιαλδημοκρατών-Πρασίνων-Αριστεράς (Κόκκινο-Πράσινο-Κόκκινο στη γερμανική πολιτική ορολογία), η αλλαγή δημοσιονομικής πολιτικής δεν θα ήταν μόνο θέμα σύνταξης ενός διαφορετικού προϋπολογισμού, καθώς θα έπρεπε να καταργηθεί νομοθετικά-συνταγματικά η «τροχοπέδη χρέους» και να τελεσιδικήσουν στο Συνταγματικό Δικαστήριο οι αμέτρητες προσφυγές ανησυχούντων που θα υποβάλλονταν.

Απόλυτη ακαμψία

Ο ισοσκελισμένος εοσαί προϋπολογισμός, τον οποίο ο Σόιμπλε βάφτισε «schwarze null» (μαύρο μηδέν), που έχει ως σημείο αναφοράς την «τροχοπέδη χρέους», μαζί με το Σύμφωνο Σταθερότητας κλειδώνουν τη Γερμανία σε μια απόλυτη ακαμψία, η οποία το επόμενο ταραγμένο εκλογικό δεκάμηνο στην Ευρωζώνη μπορεί να αποδειχθεί καταστροφική.

Το ερώτημα που τίθεται είναι πώς θα αντιδράσει η Γερμανία σε μια συνολική αποσταθεροποιητική δυναμική στην Ευρωζώνη τους επόμενους μήνες, όπου θα υπάρχει το παράδοξο τα δύο μεγάλα κόμματα, Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαλδημοκράτες, να είναι κυβερνητικοί εταίροι υποχρεωμένοι να βρουν μια σύνθεση στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή και ταυτόχρονα οι υποψήφιοί τους, Μέρκελ και Σουλτς, να μονομαχούν για την πρωτιά στις εκλογές του Σεπτεμβρίου, αλλά και για την εκ των προτέρων διασφάλιση μετεκλογικών στηρίξεων.

Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση από τον Δεκέμβριο, στην Ιταλία και την Αυστρία, μέχρι τον Μάιο, στη Γαλλία, υπάρχει επιλογή επανάληψης του Brexit.

Με άλλα λόγια, το σενάριο του Σουλτς για ελεγχόμενη διόρθωση πορείας της γραμμής πλεύσης Μέρκελ-Σόιμπλε μπορεί να αποδειχθεί ανεπαρκές αν διαμορφωθούν περιστάσεις που θα θέσουν το δίλημμα ξεκάθαρων επιλογών της Γερμανίας στην αρχή της προεκλογικής εκστρατείας και όχι την ημέρα των εκλογών.

Οι εκλογές των άλλων

Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση από τον Δεκέμβριο, στην Ιταλία και την Αυστρία, μέχρι τον Μάιο, στη Γαλλία, υπάρχει επιλογή επανάληψης του Brexit:

- Στην Ιταλία Γκρίλο, Μπερλουσκόνι και Σαλβίνι έχουν κατά καιρούς, με διαφορετική διατύπωση και επιχειρηματολογία, ταχθεί υπέρ της επιστροφής στη λιρέτα, μια επιλογή την οποία στηρίζει ένα μειοψηφικό μεν, αλλά όχι ευκαταφρόνητο ποσοστό μικρομεσαίων επιχειρήσεων που μετέχουν στην εργοδοτική συννομοσπονδία Confindustria, τον ΣΕΒ της χώρας.
- Στην Αυστρία ο Χόφερ δήλωσε την Τετάρτη ότι αν προχωρούσαν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις Ε.Ε.-Τουρκίας και αν η απάντηση στο Brexit ήταν εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, θα έπρεπε να διεξαχθεί δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι της χώρας στην Ε.Ε.
- Στην Ολλανδία ο ακροδεξιός Βίλντερς δεσμεύεται ότι σε περίπτωση που σχηματίσει κυβέρνηση θα οργανώσει δημοψήφισμα για Nexit (όπως Brexit, από την αγγλική ονομασία της χώρας Netherlands).
- Τέλος, στη Γαλλία η Λεπέν εδώ και καιρό έχει δεσμευτεί για δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι στην Ε.Ε. έξι μήνες μετά την εκλογή της στην Προεδρία.

Τα παραπάνω, αν υλοποιηθούν, δεν θα είναι ναυάγιο, καθώς δεν θα υπάρχει το στοιχείο του αιφνιδιασμού, του μη προβλέψιμου ατυχήματος, αλλά η έλλειψη βούλησης ή δυνατότητας ή και τα δύο μαζί για την αποτροπή μιας προαναγγελθείσας, αν όχι προεξοφλημένης, καταστροφής, μια κατάσταση πραγμάτων που συμπεκνώνεται στη λέξη «αυτοβύθιση».

Νυχτερινή χρέωση όλο το 24ωρο

Για να μη σε ξυπνάει
το πλυντήριό σου

Τώρα η **Protergia** προσφέρει:

- Τη μειωμένη νυχτερινή χρέωση **όλο το 24ωρο**, για τους **6 πρώτους μήνες** σε όλους τους νέους οικιακούς πελάτες ανεξάρτητα από το αν έχουν νυχτερινό τιμολόγιο.
- **15% έκπτωση μετά τους 6 μήνες**, με την εμπρόθεσμη εξόφληση του λογαριασμού.

Η προσφορά ισχύει για όλους τους νέους οικιακούς πελάτες έως 31/12/2016.
Νυχτερινή χρέωση 0,0661 €/ kWh.

protergia

ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

Συνεργαζόμενα καταστήματα:

18311
www.protergia.gr

Χρέωση αστικής κλήσης, πανελλαδικά

Με κατηγορηματικό τρόπο αποκλείει το ενδεχόμενο πρόωρης προσφυγής στις κάλπες—διαψεύδοντας σενάρια που έχουν δει το φως της δημοσιότητας το τελευταίο διάστημα— η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Φωτεινή Βάκη. Παράλληλα, αν και παραδέχεται ότι ο προϋπολογισμός του 2017 δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του ΣΥΡΙΖΑ, τονίζει ότι η κυβέρνηση φρόντισε να συμπεριλάβει δαπάνες ανακούφισης όσων πλήττονται περισσότερο από την κρίση.

Κατ' αρχάς θα ήθελα τον απολογισμό σας από την επίσκεψη του Προέδρου των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα στην Αθήνα. Θετικός ή αρνητικός και γιατί;

Η επίσκεψη του Αμερικανού Προέδρου στην Αθήνα αποτελεί ένα θετικό γεγονός και από πολιτικής και από σημειολογικής άποψης. Η επίσκεψη αυτή προέβαλε την εικόνα της χώρας διεθνώς και δημιούργησε τη βάση για θετικές συνέργειες στις προσπάθειες για επίλυση των κρίσιμων ευρύτερων γεωπολιτικών ζητημάτων που μας αφορούν. Προφανώς και η επίσκεψη αυτή δεν έλυσε ως διά μαγείας όλα μας τα προβλήματα, όμως ενίσχυσε τις πολιτικές και διπλωματικές μας προσπάθειες. Στη διεθνή διπλωματία οι σχέσεις χτίζονται μεθοδικά και σε αυτή την κατεύθυνση και η επίσκεψη του Αμερικανού Προέδρου και οι αντίστοιχες άλλων μεγάλων ηγετών το προηγούμενο διάστημα δημιουργούν ουσιαστικό υπόβαθρο για την ενίσχυση των εθνικών θέσεων.

Πάντως, το Βερολίνο, διά στόματος του κ. Σόιμπλε, απέρριψε άμεσα τις παραινήσεις του κ. Ομπάμα για λιγότερη λιτότητα και περισσότερη ανάπτυξη. Γιατί τόση βιασύνη;

Στις διεθνείς σχέσεις είναι προφανές ότι δεν συμφωνούν όλοι με όλους, ούτε όλοι οι παίκτες έχουν τις ίδιες προτεραιότητες. Η γερμανική πλευρά ακολουθεί τις δικές της στοχεύσεις και δεν θα πρέπει να παραβλέπουμε και το γεγονός ότι ο κ. Σόιμπλε εκφράζει ένα συντηρητικό γερμανικό ακροατήριο, το οποίο δεν επιθυμεί την ανατροπή της λιτότητας. Αυτά τα δεδομένα είναι γνωστά και η εθνική μας πολιτική τα λαμβάνει υπόψη. Σε αυτή την κατεύθυνση, άλλωστε, εμείς από την πρώτη μέρα προσπαθούμε να ανατρέψουμε το δόγμα Σόιμπλε στους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς και να δομήσουμε συμμαχίες με τους υπέρμαχους της ανάπτυξης.

Για να γυρίσουμε στα καθ' ημάς, κατατέθηκε στη Βουλή ο προϋπολογισμός για το 2017 και προκαλεί αντιδράσεις για τις νέες επιβαρύνσεις που περιλαμβάνει. Εσείς πώς τον κρίνετε;

Ο προϋπολογισμός του 2017 κινείται σε δεδομένα πλαίσια, σε ό,τι αφορά τις δεσμεύσεις της χώρας απέναντι στο οικονομικό πρόγραμμα της Ευρωζώνης. Αυτό το πλαίσιο, δυστυχώς, δεν είναι αναπτυξιακό. Δηλαδή ο προϋπολογισμός του 2017 δεν αντικατοπτρίζει αυτά που θα θέλαμε, αλλά αυτά στα οποία σε πολλές περιπτώσεις είμαστε δεσμευμένοι. Εντούτοις, σε κρίσιμα σημεία καταφέραμε να εντάξουμε στον προϋπολογισμό και ορισμένες από τις προτεραιότητές μας. Ενδεικτικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τις αυξήσεις στις δαπά-

Φωτεινή Βάκη, κοινοβουλευτική εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, βουλευτής Κέρκυρας

«Ο προϋπολογισμός του 2017 δεν αντικατοπτρίζει αυτά που θα θέλαμε»

ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟ

νες για την παιδεία και την υγεία, τις αυξήσεις στις δαπάνες για την προστασία των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, τη διεύρυνση του κοινωνικού προϋπολογισμού. Αυτές οι παρεμβάσεις προφανώς δεν μεταβάλλουν μια δύσκολη οικονομική πραγματικότητα, ωστόσο είναι χαρακτηριστικές των διαφορετικών πολιτικών προτεραιοτήτων που έχουμε με προηγούμενες κυβερνήσεις.

Θεωρείτε ότι με αυτή την οικονομική πολιτική μπορεί η Ελλάδα να βγει από την κρίση;

Η ερώτηση για το ποια οικονομική πολιτική είναι η πιο κατάλληλη για την αντιστροφή της λιτότητας έχει απαντηθεί στον διεθνή πολιτικό και επιστημονικό διάλογο με σαφήνεια. Επιθετικές παρεμβάσεις, με αύξηση των δημοσίων δαπανών, με ενίσχυση των κοινωνικών πολιτικών και με στήριξη της εργασίας. Αυτή είναι η οικονομική πολιτική που χρειάζεται και στην περίπτωση της Ελλάδας. Σε αυτό το γενικό πλαίσιο έχει πολύ μεγάλη

“

Περίπτωση εκλογών πριν από το 2019 δεν υπάρχει. Όσοι προσπαθούν να εκμαιούσουν αμφισβησίες και να χτίσουν δημοσιογραφικά ή άλλα σενάρια ανατροπής της κυβέρνησης είναι εκτός πραγματικότητας.

σημασία να ξεχωρίσουμε ποιες πολιτικές δυνάμεις συντάσσονται με αυτές τις προτεραιότητες. Ο ΣΥΡΙΖΑ προφανώς και είναι μία από αυτές τις δυνάμεις. Είναι κρίσιμο να αναρωτηθούμε όμως και ποιες από τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης περιλαμβάνονται σε αυτό το μέτωπο. Η αίσθησή μου είναι ότι η ΝΔ, δυστυχώς, δεν περιλαμβάνεται.

Από την άλλη, οι διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με τους δανειστές βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη με «ορόσημο» το Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου. Θεωρείτε ότι υπάρχει επαρκής χρόνος για το κλείσιμο της διαπραγμάτευσης;

Ο χρόνος για την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης είναι επαρκής, αρκεί να το επιθυμούν όλοι οι συντελεστές της. Η ελληνική κυβέρνηση είναι βέβαιο ότι το επιθυμεί. Μένει να δούμε τις προθέσεις και των υπολοίπων και ιδιαίτερα εκείνων που συνηθίζουν να κωλυσιεργούν σε αντίστοιχες διαδικασίες.

Το κλείσιμο της διαπραγμάτευσης συνδέεται και με μέτρα για τη ρύθμιση του δημόσιου χρέους της χώρας. Με ποια μέτρα θα ήταν ικανοποιημένη η κυβέρνηση, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ;

Ο στόχος είναι τα μέτρα για τη ρύθμιση του χρέους να είναι επαρκή, ώστε να μπορέσει η χώρα να δανειστεί ξανά από τις διεθνείς αγορές και να μη χρειάζεται πλέον τον δανεισμό μέσω των προγραμμάτων διάσωσης για να εξυπηρετεί τα παλιότερα δάνειά της. Αυτή ακριβώς η δυνατότητα είναι που καθιστά μια παρέμβαση στο χρέος επιτυχημένη.

Θα ήθελα το σχόλιό σας για τη νέα «σκιάδη κυβέρνηση» της ΝΔ.

Αν θα θέλατε το σχόλιό μου σχετικά με τη θεσμική αρχιτεκτονική αντιπολίτευσης που έχει επιλέξει η ΝΔ, θα έλεγα ότι, εφόσον αυτή συμβάλλει στον γόνιμο διάλογο και στην αντιπαράθεση επιχειρημάτων, είναι καλοδεχούμενη. Έχω την αίσθηση όμως ότι η «σκιάδη» αυτή κυβέρνηση πολιτικά παραπέμπει στον εθισμό των στελεχών της ΝΔ στη «καρέκλα». Διαβάσαμε μάλιστα και γραφικές ανακοινώσεις περί παράδοσης-παραλαβής «σκιαδών» υπουργείων, οι οποίες μάλλον δείχνουν μια πολιτική μεγαλομανία και μια αδημονία για αξιώματα, τα οποία, ακόμα κι όταν δεν υπάρχουν, η ΝΔ δεν διστάζει να τα κατασκευάζει στο φαντασιακό της.

Θεωρείτε ότι οι εξελίξεις στο ζήτημα της αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος και του δημόσιου χρέους προοιωνίζονται και πολιτικές εξελίξεις στη χώρα;

Η απάντηση είναι κατηγορηματική και σαφής. Περίπτωση εκλογών πριν από το 2019 δεν υπάρχει. Όσοι προσπαθούν να εκμαιούσουν αμφισβησίες και να χτίσουν δημοσιογραφικά ή άλλα σενάρια ανατροπής της κυβέρνησης είναι εκτός πραγματικότητας. Η κυβέρνηση θα συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις της για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και στην οικονομία και στα υπόλοιπα κρίσιμα μέτωπα της καθημερινότητας. Οι πολιτικές εξελίξεις όμως θα είναι απολύτως ομαλές και θα εντάσσονται στις συστηματικές προβλέψεις για τετραετή κυβερνητική θητεία.

ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ ΝΟΣΤΙΜΙΕΣ

Τώρα μπορείς και εσύ να ανακαλύψεις τα μυστικά της μαγειρικής, πιο εύκολα από ποτέ, με βοηθό σου την κουζίνομηχανή της Silvercrest. Η υψηλή ποιότητα κατασκευής και η εξαιρετικά χαμηλή της τιμή, σε συνδυασμό με τα εξαρτήματα ανάδευσης, ανάμειξης και ζυμώματος, σου δίνουν την ελευθερία κινήσεων που χρειάζεσαι και την κάνουν βασικό συστατικό σε κάθε συνταγή σου. Βρες την κουζίνομηχανή της Silvercrest και πολλά άλλα ποιοτικά προϊόντα μαγειρικής και ζαχαροπλαστικής, σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές, σε οποιοδήποτε κατάστημα Lidl, ώστε η διάθεση και η φαντασία να είναι τα μοναδικά όρια στις δημιουργίες σου.

Κάθε συσκ.

99.99€

SILVERCREST KITCHEN TOOLS®

Κουζίνομηχανή

Για ζύμωμα, ανάδευση

και ανάμειξη

3 χρόνια εγγύηση

Κάθε μέρα αξίζει!

www.lidl-hellas.gr

Tο προσφυγικό-μεταναστευτικό αναμένεται να πάρει νέες διαστάσεις στο άμεσο μέλλον. Ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις συγκλίνουν στη δημιουργία μιας εξαιρετικά σύνθετης κατάστασης, που μπορεί να βλάψει σοβαρά τα καλώς εννοούμενα συμφέροντά μας. Η κυβέρνηση Τσίπρα, η οποία έχει τη βασική ευθύνη για την κλιμάκωση του προσφυγικού-μεταναστευτικού το 2015 και τη μετατροπή της Ελλάδας σε χώρα εγκλωβισμού των προσφύγων και των μεταναστών παρακολουθεί, αντί να διαμορφώνει, τις εξελίξεις.

Γερμανική σκληρότητα

Η καγκελάριος της Γερμανίας κ. Μέρκελ ανακοίνωσε την πρόθεσή της να διεκδικήσει τέταρτη τετραετία στην εξουσία. Η αποστολή της αυτή τη φορά θα είναι δύσκολη, γιατί τα ποσοστά των Χριστιανοδημοκρατών, των οποίων ηγείται, έχουν υποχωρήσει από το 41% το καλοκαίρι του 2015 στο 31% σήμερα.

Η βασική αιτία της μεγάλης πτώσης της δημοτικότητας των Χριστιανοδημοκρατών, οι οποίοι παραμένουν με διαφορά πρώτη δύναμη, πρέπει να αναζητηθεί στη χαλάρωση της προσφυγικής-μεταναστευτικής πολιτικής της Γερμανίας τον Σεπτέμβριο του 2015. Είχε προηγηθεί το άνοιγμα των ελληνικών συνόρων και η αύξηση των προσφυγικών-μεταναστευτικών ροών από την Τουρκία προς την Ε.Ε. μέσω Ελλάδας από 75.000 τον χρόνο που ήταν επί κυβέρνησης Σαμαρά σε 1.000.000 επί κυβέρνησης Τσίπρα. Αντιμέτωπη με τον πολλαπλασιασμό των προσφύγων και των μεταναστών που έφταναν στη Γερμανία, όπως και στην Αυστρία και στη Σουηδία, μέσω Ελλάδας, η κ. Μέρκελ αποφάσισε να ακολουθήσει μια πολιτική ανοιχτών συνόρων και οικονομικής και κοινωνικής ενσωμάτωσης των προσφύγων, ιδιαίτερα όσων προέρχονται από τη Συρία, για να συμβάλει στην επίλυση ενός μεγάλου ανθρωπιστικού προβλήματος και να βελτιώσει τη διεθνή εικόνα της Γερμανίας.

Η πολιτική της κ. Μέρκελ προκάλεσε την αντίδραση σημαντικού τμήματος της γερμανικής κοινής γνώμης, με αποτέλεσμα το σκληρό δεξιό κόμμα της Εναλλακτικής για τη Γερμανία να τριπλασιάσει τα ποσοστά του σε εθνικό επίπεδο, από κάτι λιγότερο από 5% στο 15%, αποσπώντας εκατομμύρια δεξιόστροφους ψηφοφόρους από το κόμμα της κ. Μέρκελ.

Το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα βρίσκεται τώρα στην ανάγκη να σκληρύνει την πολιτική του στο προσφυγικό-μεταναστευτικό για να αντιμετωπίσει την πρόκληση της Εναλλακτικής για τη Γερμανία στην πορεία προς τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017. Σύμφωνα με την πρόταση που έχει διατυπωθεί και αναμένεται να υιοθετηθεί στο επικείμενο κομματικό συνέδριο, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες οι οποίοι θα διασχίζουν τη Μεσόγειο προερχόμενοι από την Αφρική δεν θα προωθούνται στην Ιταλία αλλά θα στέλνονται πίσω σε εδάφη της Αφρικής, σε καταυλισμούς οι οποίοι θα λειτουργούν υπό τον έλεγχο του ΟΗΕ και διεθνών οργανώσεων και με συμμετοχή στη χρηματοδότηση από την Ε.Ε.

Δεν έχει προσδιοριστεί πώς ακριβώς θα λειτουργήσει το νέο σύστημα, ενώ αφρικανικές χώρες, όπως η Λιβύη, εκφράζουν αντιρρήσεις στη μετατροπή τους σε χώρες υποδοχής και φυσικά εγκλωβισμού προσφύγων και μεταναστών. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι Γερμανοί Χριστιανοδημοκράτες προσαρμόζουν τη θέση τους σε ό,τι αφορά τους πρόσφυγες και μετανάστες προερχόμενοι από την Αφρική, δεν ασχολούνται όμως με όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα, θεωρώντας ίσως ότι η ευρωτουρκική συνεργασία για τον περιορισμό της ροής προσφύγων και μεταναστών έχει λύσει το πρόβλημα.

Διπλό σοκ

Στις 4 Δεκεμβρίου θα πραγματοποιηθεί δημοψήφισμα στην Ιταλία για την έγκριση ή την απόρριψη της συνταγματικής αναθεώρησης που προτείνει ο κεντροαριστερός πρωθυπουργός κ. Ρέντσι και θα έχουμε προεδρικές εκλογές στην Αυστρία με πολύ πιθανή την επικράτηση του ακροδεξιού υποψηφίου.

Η κυβέρνηση Ρέντσι δέχεται μεγάλη πολιτική πίεση από τους δεξιούς λαϊκιστές του Κινήματος Πέντε Αστέρων και τους

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ- ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

Η κυβέρνηση Τσίπρα είναι, ως συνήθως, εντελώς απροετοίμαστη.

 ΤΟΥ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΗΣ
ΝΔ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Η Γερμανία θα σκληρύνει την πολιτική της στο προσφυγικό-μεταναστευτικό στην πορεία προς τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου 2017.

Η Τουρκία μπορεί να αντιδράσει στη σωστή απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για «πάγωμα» των ενταξιακών διαπραγματεύσεων αυξάνοντας τις προσφυγικές-μεταναστευτικές ροές.

ακροδεξιούς λαϊκιστές της Λέγκας του Βορρά, οι οποίοι έχουν κάνει σημαία τους την έξοδο της Ιταλίας από το ευρώ και τον αυστηρό έλεγχο των προσφυγικών-μεταναστευτικών ρευμάτων. Σύμφωνα με τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, ο κ. Ρέντσι θα χάσει το δημοψήφισμα και η Ιταλία θα μπει σε νέα περίοδο πολιτικής αβεβαιότητας. Ανεξάρτητα πάντως από το τελικό αποτέλεσμα, το βέβαιο είναι ότι οι λαϊκιστές της Δεξιάς και της άκρας Δεξιάς θα επιβάλουν σκληρότητα της μεταναστευτικής πολιτικής της Ιταλίας, η οποία μαζί με την Ελλάδα έχει εξελιχθεί σε χώρα εγκλωβισμού προσφύγων και μεταναστών. Το ίδιο ισχύει και για την Αυστρία, η οποία αποσταθεροποιήθηκε πολιτικά εξαιτίας της μεγάλης αύξησης των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών το 2015, με ευθύνη του κ. Ερντογάν και του κ. Τσίπρα. Η Αυστρία, όπως και η Γερμανία, δέχτηκε μέσα σε έναν χρόνο πρόσφυγες και μετανάστες που αναλογούν στο 1% του συνολικού πληθυσμού, με αποτέλεσμα να υπάρξουν κοινωνικές αντιδράσεις και να ενισχυθεί εντυπωσιακά το ακροδεξιό Κόμμα Ελευθερίας.

Με τους Γερμανούς να σκληραίνουν την πολιτική τους, για πολιτικούς λόγους, στο προσφυγικό-μεταναστευτικό και τις δυνάμεις της σκληρής και της άκρας Δεξιάς να ενισχύονται στην Ιταλία και στην Αυστρία, είναι φανερό ότι θα υπάρξουν περιοριστικά μέτρα.

«Όχι» στην Τουρκία

Την περασμένη Πέμπτη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε, με μεγάλη πλειοψηφία, το «πάγωμα» των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία. Μετά το αποτυχημένο στρατιωτικό πραξικόπημα του περασμένου Ιουλίου, ο Ερντογάν προχώρησε σε μαζικές διώξεις και μετέτρεψε την Τουρκία σε ένα είδος δικτατορίας με κοινοβουλευτικό μανδύα. Διώκονται όλοι οι πολιτικοί του αντίπαλοι, από τους υποστηρικτές των κεμαλικών στρατιωτικών μέχρι τους οπαδούς του άλλοτε συμμάχου του Γκιουλέν και τους Κούρδους, στο όνομα της πάταξης της τρομοκρατίας.

Η κρατική τρομοκρατία που ασκείται στην Τουρκία έχει πάρει κωμικοτραγικές διαστάσεις σε διάφορους τομείς της δημόσιας ζωής, όπως είναι η παιδεία και η Δικαιοσύνη, και όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με το ευρωπαϊκό κεκτημένο, τις δημοκρατικές αρχές και τους στόχους της Ε.Ε.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν είναι δεσμευτική για τις κυβερνήσεις των χωρών-μελών, στέλνει όμως το σωστό πολιτικό μήνυμα και ασκεί πίεση προς τη σωστή πολιτική κατεύθυνση. Εάν συνεχιστεί η προσέγγιση της Ε.Ε. με την εμφανώς αντιδημοκρατική Τουρκία, θα γελοιοποιηθεί η ίδια η έννοια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ενώ θα υπάρξουν λαοί, όπως οι Ολλανδοί και οι Αυστριακοί, οι οποίοι θα προτιμήσουν να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Brexit παρά να προετοιμαστούν για τη συνύπαρξη με την Τουρκία σε μια διευρυμένη Ε.Ε.

Από τη στιγμή που η Ε.Ε. μπαίνει με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αντιπαράθεση με το αντιδημοκρατικό καθεστώς της Τουρκίας, είναι αρκετά πιθανό το τελευταίο να αντιδράσει αυξάνοντας τις προσφυγικές-μεταναστευτικές ροές προς την Ε.Ε. μέσω Ελλάδας. Σε αυτή την περίπτωση θα βρεθούμε σε εξαιρετικά δύσκολη θέση, γιατί αποκλείεται να ανοίξει ο βαλκανικός διάδρομος σε μια περίοδο κατά την οποία η Γερμανία, η Αυστρία, η Ιταλία και άλλες χώρες προετοιμάζονται για τη σκληρότητα της πολιτικής τους στο προσφυγικό-μεταναστευτικό.

Η περίοδος Μουζάλα, δηλαδή μιας χαλαρής αντιμετώπισης του προσφυγικού-μεταναστευτικού με τις ΜΚΟ να παίζουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο, έχει ξεπεραστεί από τις εξελίξεις. Η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει εθνική στρατηγική στο ζήτημα, με τον κρατικό μηχανισμό να απαντά σε μια εξαιρετικά σύνθετη πρόκληση και την Ε.Ε. να καλύπτει πλήρως τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού και των Ελλήνων φορολογουμένων αντί να στέλνει τα περισσότερα χρήματα στις ΜΚΟ και στους διεθνείς οργανισμούς με βάση τους κανόνες που ισχύουν για την ανθρωπιστική βοήθεια σε λιγότερο αναπτυγμένες ή κατεστραμμένες χώρες, που δεν έχουν δημόσια διοίκηση και στοιχειώδεις οικονομικές δυνατότητες.

DÉJÀ VU

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Η νίκη του Ντόναλντ Τραμπ στις αμερικανικές προεδρικές εκλογές της 8ης Νοεμβρίου δεν ήταν η πρώτη εκλογική έκπληξη της χρονιάς. Την αίσθηση του απροσδόκητου συμβάντος είχε δημιουργήσει στις 23 Ιουνίου της φετινής χρονιάς και η επικράτηση της «επιλογής εξόδου» στο βρετανικό δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι της Βρετανίας στην Ε.Ε. Το ξάφνιασμα της διεθνούς κοινής γνώμης ή η αποτυχία των ειδικών αναλυτών και των μίντια να προβλέψουν το εκλογικό αποτέλεσμα δεν είναι τα μόνα κοινά σημεία των δύο εκλογών. Υπάρχει και ένα τρίτο, στο οποίο μάλιστα βρίσκεται κρυμμένη και η κοινή ερμηνεία των δύο αναπάντεχων, για τους περισσότερους, γεγονότων: το μούδιασμα των ελίτ έναντι των δύο πολιτικών εξελίξεων. Τόσο η Χίλαρι Κλίντον όσο και η «παραμονή στην Ε.Ε.» υπήρξαν οι αγαπημένες επιλογές του πολιτικού, οικονομικού, δημοσιογραφικού ή ακόμα και ακαδημαϊκού κατεστημένου. Η ήττα και των δύο επιλογών αποσυντόνισε τις δυνάμεις εκείνες που δεν έχουν μάθει, ή δεν έχουν ποτέ οκεφτεί, πώς να χάνουν. Και είναι ακριβώς γι' αυτό τον λόγο, δηλαδή την αλαζονεία τους, που οι επιλογές τους κατα-

ψηφίστηκαν στην κάλπη.

Από τα πολλά και ενδιαφέροντα ευρήματα των ερευνών που προηγήθηκαν του βρετανικού δημοψηφίσματος, ανεξαρτήτως από το αν αυτά κατάφεραν ή όχι να κατευθύνουν σωστά τις προβλέψεις των αναλυτών, ξεχωρίζει η κατανομή των απαντήσεων στο ερώτημα που έθεσε η YouGov για το αν οι καμπάνιες της «παραμονής» και της «εξόδου» από την Ε.Ε. αντιπροσώπευαν καλύτερα τα συμφέροντα του κατεστημένου ή του μέσου πολίτη. Για τους πρώτους, η πλειοψηφία των πολιτών (περίπου οι μισοί απ' όσους απάντησαν σαφώς στο ερώτημα) δήλωσε ότι οι υποστηρικτές της ευρωπαϊκής προοπτικής της Βρετανίας εκπροσωπούν κατά μεγάλη πλειοψηφία τους συσχετισμούς των συμφερόντων και λιγότερο τα αιτήματα των καθημερινών πολιτών. Για τους δεύτερους, τους υποστηρικτές της «εξόδου», οι Βρετανοί φάνηκε να πιστεύουν ότι κατανοούν περισσότερο τα αιτήματα των «καθημερινών ανθρώπων», ενώ μόλις το 1/5 απάντησε ότι η καμπάνια της «εξόδου» υπηρετεί το κατεστημένο. Για ένα μεγάλο μέρος της βρετανικής κοινωνίας, η παραμονή στην Ε.Ε. κατέστη μια συνθήκη ικανή να επιτρέπει μόνο τη διασφάλιση των συμφερόντων των παραδο-

Η πειστικότερη ερμηνεία του Brexit βρίσκεται στην ταύτιση της επιλογής «εξόδου» με τη διάχυτη αντισυστημική διάθεση. Αυτό δεν ήταν ένα δημοψήφισμα για τον ρόλο της Ε.Ε. στα εσωτερικά της Βρετανίας ή τον βαθμό δημοκρατικής λειτουργίας της Ε.Ε. ή έστω την απώλεια της εθνικής κυριαρχίας, αλλά πολύ περισσότερο ένα δημοψήφισμα υπέρ ή κατά των ελίτ.

σιακών κυβερνητικών κομμάτων και των πολιτικών ελίτ, καθώς και των ανώτερων οικονομικών τάξεων, ενώ συγχρόνως εμποδίζει την ικανοποίηση των αιτημάτων όλων των υπολοίπων και κυρίως των χαμηλότερων εισοδηματικά κοινωνικών στρωμάτων.

Τα παραπάνω ευρήματα φανερώνουν ότι η πειστικότερη ερμηνεία του Brexit βρίσκεται στην ταύτιση της επιλογής «εξόδου» με τη διάχυτη αντισυστημική διάθεση. Αυτό δεν ήταν ένα δημοψήφισμα για τον ρόλο της Ε.Ε. στα εσωτερικά της Βρετανίας ή τον βαθμό δημοκρατικής λειτουργίας της Ε.Ε. ή έστω την απώλεια της εθνικής κυριαρχίας, αλλά πολύ περισσότερο ένα δημοψήφισμα υπέρ ή κατά των ελίτ, οι οποίες εν πολλοίς ταυτίζονται στη Βρετανία, αλλά και σε άλλες χώρες, με την εξουσία των Βρυξελλών. Ανεξαρτήτως των όποιων κοινωνικών χαρακτηριστικών της ψήφου υπέρ της αποχώρησης, η ερμηνεία του Brexit θα πρέπει να αναζητηθεί στη δυσανεμία του ακροατηρίου έναντι των ελίτ. Ομοίως και στο στιγμιότυπο-επανάληψη των αμερικανικών προεδρικών εκλογών της 8ης Νοεμβρίου. Η απόδοση ταξικών χαρακτηριστικών, ή ακόμη και χαρακτηριστικών κουλτούρας, στις επιλογές ψήφου αποπροσανατολίζει τις ελίτ από τον στόχο της επαναπροσέγγισης των μαζών. Η ταξική ανάλυση της ψήφου αποκρύβει τα εκλογικά κίνητρα πίσω από τις επιλογές της αντισυστημικότητας και τελικά αφήνει ανοιχτή την πιθανότητα περαιτέρω ενίσχυσης της τελευταίας έξω από τα όποια ταξικά όρια.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΑΝΤΡΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Ενα δημοφιλές πολιτικό κλισέ λέει ότι η οικονομική αδυναμία δεν σηματοδοτεί εθνικές υποχωρήσεις. Όπως συμβαίνει με τα περισσότερα κλισέ, η οκείνη είναι απλοϊκή και το νόημα μικρό. Η οικονομική αποτυχία μιας χώρας διαβρώνει την υπόστασή της. Αν, μάλιστα, δεν γίνεται προσπάθεια να θεραπευτούν τα αίτια, αλλά μόνο να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις και να καταλογιστούν οι ευθύνες μακριά, τότε μπορεί να μιλήσει κανείς για αυτοκαταστροφή. Αν, ακόμη, η κρίση δεν είναι αποκλειστικά προϊόν διεθνούς συγκυρίας αλλά πολιτικού ελλείμματος, προβληματικών ελίτ, κοινωνικής παιδείας, θεσμικής ανεπάρκειας και πολιτισμικής υστέρησης, τότε η οικονομική αποτυχία δεν φέρνει απλώς εθνικές υποχωρήσεις, είναι η

ίδια ο ορισμός της πιο μεγάλης εθνικής υποχώρησης.

Γιατί είναι αντιπατριωτικό αυτό που αναγκάζει τους καλύτερους της νέας γενιάς να μεταναστεύουν, που αφήνει μικρά παιδιά στη φτώχεια και βυθίζει στην ανασφάλεια και στον φόβο όποιον έχει πρόβλημα υγείας.

Σε μια χώρα όπου είναι είδηση η έξαρση των ενδοοικογενειακών λοιμώξεων σε πρωτοφανή επίπεδα και οι ασθενείς υποχρεώνονται να πληρώνουν αναλώσιμα για να γίνει το χειρουργείο τους, με φονικές λίστες αναμονής για την εντατική και για ζωτικές σημασίας θεραπείες, είναι κάπως παράδοξο να αναζητείται η προστασία της εθνικής αξιοπρέπειας στις σκληρές απαντήσεις προς τον Ερντογάν.

Σε μια χώρα που δεν μπορεί να διασφαλίσει ανθρώπινες συνθήκες σε 60.000 πρόσφυγες και παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματά τους, είναι μάλλον υποκριτικό να γίνονται εθνικές ασκήσεις αυτοπεποίθησης απέναντι στην Αλβανία του Έντι Ράμα, που βρίσκει ευκαιρία μέσα στο χάλι μας να ταΐσει τον λαό του εθνικισμό και αναχρονισμό.

Οι ευρωτουρκικές σχέσεις κρέμονται από μια κλωστή που, αν σπάσει, το τίμημα θα είναι βαρύ πρώτα για εμάς, που θα αντιμετωπίσουμε τη ραγδαία αύξηση των μεταναστευτικών ροών με τον βαλκανικό διάδρομο κλειστό. Και αν αποτύχουν οι συ-

νομιλίες για το Κυπριακό, μπορεί το επόμενο βήμα να είναι μια «λύση» τύπου Κριμαίας.

Η Τουρκία απομακρύνεται με γρήγορο ρυθμό από τη δημοκρατία και ο μόνος τρόπος να αντξουμε τη στροφή της στον αυταρχισμό και τον μαζικισμό είναι η σταθεροποίηση της οικονομίας, το πέρασμα στον κύκλο της ανάπτυξης, η ενδυνάμωση διεθνών συμμαχιών, η συναίνεση των ευρωπαϊκών κομμάτων στα βασικά, ένα εθνικό σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση, τον εκσυγχρονισμό του κράτους, τον εξορθολογισμό του ασφαλιστικού/φορολογικού, την υπέρβαση του δημογραφικού αδιεξόδου.

Πατριωτισμός δεν είναι οι παρελάσεις και τα εμβατήρια, ούτε οι μεταμφιέσεις πολιτικών με στρατιωτικές στολές. Δεν είναι οι κραυγές, ούτε οι προσευχές. Και οπωσδήποτε δεν είναι ο ανταγωνισμός στα «όχι» και η θυμική διπλωματία.

Είμαστε, άραγε, πιο πατριώτες από τους Κύπριους; Πόσο εύκολα διασφαλίστηκε η συναίνεση Μητσοτάκη-Γεωργιάδη-Καμμένου για την υποχρεωτική στράτευση στα 18; Δεν τους απασχόλησε το πελαταιακό όργιο γύρω από τη στράτευση, ούτε φυσικά η τεχνολογική πρόοδος και ο εκδημοκρατισμός του στρατού. Τα βρήκαν στην ηλικία που πρέπει το παιδί να φορέσει το χακί για να γίνει άντρας σαν αυτούς – όσο μπορέσει...

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΣΕ ΦΑΣΗ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΤΩΣΗΣ

Η αδυναμία τους συμβάλλει στην αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος.

 ΤΟΥ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΗΣ ΝΔ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Στην Ε.Ε. οι δυνάμεις της κεντροδεξιάς και της κεντροαριστεράς, οι οποίες μέχρι σήμερα κυριαρχούν στις εξελίξεις, δέχονται μεγάλη πολιτική πίεση. Οι δυνάμεις του αριστερού και του δεξιού λαϊκισμού κέρδισαν έδαφος, αλλά μετά την κυβερνητική αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ και το ψαλίδισμα των πολιτικών φιλοδοξιών των Podemos η αμφισβήτηση στο παραδοσιακό πολιτικό σύστημα έρχεται πλέον από την πλευρά της σκληρής και της άκρας Δεξιάς.

Είναι τέτοια η πολιτική αδυναμία των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών ώστε προβληματίζει σοβαρά τις κεντροδεξιές πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες, αντί να χαιρόνται για το συγκριτικό πλεονέκτημα που αποκτούν από την υποχώρηση των δυνάμεων της κεντροαριστεράς, φοβούνται ότι μπορεί να πέσουν θύματα μιας γενικευμένης αποσταθεροποίησης του συστήματος, που θα έχει σχέση και με τη συρρίκνωση της επιρροής των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και άλλων εκπροσώπων της κεντροαριστεράς.

Γαλλικό ναυάγιο

Στη Γαλλία οι Σοσιαλιστές ετοιμάζονται για έναν οδυνηρό αποχωρισμό από την εξουσία. Η δημοτικότητα του σοσιαλιστή Προέδρου της Γαλλίας κ. Ολάντ είναι κάπου μεταξύ του 4% και του 10% και καταβάλλεται μια προσπάθεια στο Σοσιαλιστικό Κόμμα να μην κατέβει στις εσωκομματικές εκλογές που θα αναδείξουν τον υποψήφιο των Σοσιαλιστών για τις προεδρικές εκλογές του Απριλίου-Μαΐου 2017, για να αποφύγει τον απόλυτο πολιτικό διαορισμό.

Ανεξάρτητα από το τι θα κάνει ο κ. Ολάντ, οι Γάλλοι Σοσιαλιστές δείχνουν να έχουν χάσει από τώρα τις προεδρικές εκλογές του Απριλίου-Μαΐου 2017 και τις βουλευτικές εκλογές που θα ακολουθήσουν τον Ιούνιο. Η Μαρίν Λεπέν και το ακροδεξιό Εθνικό Μέτωπο αποτελούν από εκλογική άποψη τη μεγαλύτερη εκλογική δύναμη της χώρας, ενώ οι Ρεπουμπλικάνοι, που εκφράζουν την κεντροδεξιά, φαίνεται να επιλέγουν για προεδρικό υποψήφιο τον συντηρητικό πρώην πρωθυπουργό κ. Φιγιόν, στέλνοντας οριστικά στο σπίτι του τον επίσης συντηρητικό πρώην Πρόεδρο της Γαλλίας κ. Σαρκοζί και περιορίζοντας τις πολιτικές φιλοδοξίες του κεντροδεξιού πρώην πρωθυπουργού κ. Ζιπέ, ο οποίος εθεωρείτο μέχρι τον πρώτο γύρο των εσωκομματικών εκλογών για την ανάδειξη του προεδρικού υποψηφίου των Ρεπουμπλικάνων ο επικρατέστερος διεκδικητής του χρίσματος.

Την περασμένη Κυριακή ο κ. Φιγιόν εξασφάλισε το 44% των ψήφων, ο κ. Ζιπέ το 28% και ο κ. Σαρκοζί περιορίστηκε στο 21%. Ο τελευταίος αποκλείστηκε από τον δεύτερο γύρο, που θα πραγματοποιηθεί αυτή την Κυριακή, και προτού αποχωρήσει από τον πολιτικό βίο εκδίλωσε την προτίμησή του στην υποψηφιότητα του κ. Φιγιόν.

Βρετανική ανυπαρξία

Στη Γαλλία οι Σοσιαλιστές ετοιμάζονται να χάσουν τον πρωταγωνιστικό τους ρόλο στην πολιτική, στο Ηνωμένο Βασίλειο όμως τα προβλήματα των Εργατικών είναι ακόμη μεγαλύτερα. Ο ηγέτης τους κ. Κόρμπιν, ο οποίος στηρίζεται στην αριστερή βάση του Εργατικού Κόμματος αλλά δεν είναι σε θέση να πείσει τους βουλευτές του κόμματός του και την κοινή γνώμη, οδηγεί την παράταξη του στο πολιτικό περιθώριο.

Η συντηρητική πρωθυπουργός κ. Μέι δεν ξέρει πώς ακριβώς να διαχειριστεί την ψήφο των Βρετανών υπέρ του Brexit, εφόσον ανήκει, όπως ο κ. Κόρμπιν, στην κατηγορία των επιφυλακτικών υποστηρικτών της παραμονής της χώρας στην Ε.Ε. Είναι όμως τέτοια η πολιτική απαξίωση του κ. Κόρμπιν και του Εργατικού Κόμματος ώστε η κ. Μέι αντιμετωπίζεται απ' όλους ως η απόλυτη κυρίαρχος στην πολιτική σκηνή. Σε περίπτωση που υπάρξει οποιαδήποτε εμπλοκή στη διαδικασία του Brexit και πάει η κ. Μέι σε πρόωρες βουλευτικές εκλογές, οι Συντηρητικοί θα ενισχύουν εντυπωσιακά τη θέση τους έναντι των Εργατικών.

Αποστολή διάσωσης

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Σουλτς ανακοίνωσε προ ημερών την πρόθεσή του να μη διεκδικήσει την παραμονή του στην προεδρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά να επιστρέψει στην πολιτική ζωή της Γερμανίας. Πρώτος του στόχος είναι να ηγηθεί της λίστας των Σοσιαλδημοκρατών στις εκλογές για την ανάδειξη της κυβέρνησης του κρατιδίου της Βορείου Ρηνανίας - Βεστφαλίας, που θα πραγματοποιηθούν την άνοιξη του 2017, και στη συνέχεια να ηγηθεί των Σοσιαλδημοκρατών στις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017, διεκδικώντας το αξίωμα του καγκελαρίου. Η απόφαση για τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2017 δεν έχει επισημοποιηθεί, προετοιμάζεται όμως στο παρασκήνιο.

Το δημοσκοπικό ποσοστό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος είναι της τάξης του 22%-23%. Εάν δεν αλλάξει, οι Γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες θα έχουν να επιλέξουν μεταξύ της συμμετοχής τους σε μια ακόμη κυβέρνηση υπό την ηγεσία της κ. Μέρκελ και του περάσματος στην αντιπολίτευση. Εκτιμάται ότι ο κ. Σουλτς θα μπορούσε να ανεβάσει το ποσοστό του κόμματος μερικές μονάδες, όχι για να καλύψει την απόσταση από τους Χριστιανοδημοκράτες που προηγούνται αλλά για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις δημιουργίας εναλλακτικού κυβερνητικού σχήματος με τη συνεργασία Σοσιαλδημοκρατών, Πρασίνων, ενδεχομένως και της Αριστεράς. Το σενάριο αυτό έχει σχετικά μικρές πιθανότητες πραγματοποίησης και οι περισσότεροι αναλυτές προβλέπουν ότι οι Γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες δεν θα μπο-

Ο Μάρτιν Σουλτς σε αποστολή εκλογικής διάσωσης των Σοσιαλδημοκρατών στην Ιταλία.

Ενδεχόμενη πτώση του Ρέντσι θα στερούσε από την ευρωπαϊκή κεντροαριστερά τον τελευταίο λαμπερό και κατά πολλούς επιτυχημένο εκπρόσωπό της.

ρέσουν να αμφισβητήσουν την κυριαρχία της κ. Μέρκελ και των Χριστιανοδημοκρατών.

Ισπανική υποχώρηση

Στην Ισπανία το Σοσιαλιστικό Κόμμα υποχρεώθηκε να δεχτεί τον σχηματισμό κυβέρνησης μειοψηφίας της κεντροδεξιάς υπό τον Μαριάνο Ραχόι για να αποφύγει την περιπέτεια της συνεργασίας με τους Podemos. Στις δύο τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις οι Σοσιαλιστές κατέγραψαν ιστορικά χαμηλά ποσοστά, της τάξης του 21%-22%. Επιπλέον, διχάστηκαν μεταξύ εκείνων που επιθυμούν τη διατήρηση του παραδοσιακού πολιτικού συστήματος που αναπτύχθηκε τα τελευταία 40 χρόνια και εκείνων που επεδίωκαν τη ρήξη μέσα από την κυβερνητική συνεργασία με το κόμμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς Podemos, το οποίο εξασφάλισε, σε συνεργασία με την Ενωμένη Αριστερά, το 20% των ψήφων στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές. Τελικά οι Σοσιαλιστές επέτρεψαν τον σχηματισμό κεντροδεξιάς κυβέρνησης μειοψηφίας, αφού υποχρέωσαν σε παραίτηση τον πρόεδρο του κόμματος κ. Σάντρες, ο οποίος δεν απέκλειε τη συνεργασία με τους Podemos. Η συρρίκνωση της εκλογικής τους απήχησης συνδυάζεται με τη διάσπαση των στελεχών και των υποστηρικτών τους και τους οδηγεί σε παραπέρα αποδυνάμωση.

Ο τελευταίος επιτυχημένος

Την Κυριακή 4 Δεκεμβρίου κρίνεται η πολιτική τύχη του Ματέο Ρέντσι, του τελευταίου επιτυχημένου της ευρωπαϊκής κεντροαριστεράς, σε ό,τι αφορά τις μεγάλες χώρες της Ευρωζώνης. Ο κ. Ρέντσι ηγείται σε ένα δύσκολο δημοψήφισμα επιδιώκοντας την έγκριση της συνταγματικής αναθεώρησης, η οποία θα υποβαθμίσει τον ρόλο της Γερουσίας και θα δίνει στο πρώτο κόμμα σταθερή κοινοβουλευτική πλειοψηφία για μία πενταετία, ακόμη και με εκλογικό ποσοστό της τάξης του 25%-30%. Στις προτάσεις Ρέντσι αντιτίθενται οι άλλες πολιτικές δυνάμεις και η αριστερή πτέρυγα του Δημοκρατικού Κόμματος, του οποίου ηγείται. Είναι πολύ πιθανό να χάσει το δημοψήφισμα και να παραιτηθεί, εφόσον, όπως ο ίδιος λέει, χωρίς τη συνταγματική αναθεώρηση δεν θα μπορεί να είναι αποτελεσματικός πρωθυπουργός. Ενδεχόμενη πολιτική πτώση του κεντροαριστερού μεταρρυθμιστή ηγέτη θα στερούσε από την ευρωπαϊκή κεντροαριστερά τον τελευταίο λαμπερό και κατά πολλούς επιτυχημένο ηγέτη της.

Η πολιτική πτώση των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών είναι θεαματική και μπορεί να γίνει τρομακτική σε περίπτωση που το πολιτικό κενό καλύψουν οι λαϊκιστές της σκληρής και της άκρας Δεξιάς, όπως ο Μπέπε Γκρίλο του Κινήματος Πέντε Αστέρων και ο Σαλβίνι της Λέγκας του Βορρά στην Ιταλία.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΝΗ*

Το βράδυ της ομιλίας του απερχόμενου Προέδρου Ομπάμα στην αίθουσα της κεντρικής οκνής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στο Κέντρο Πολιτισμού του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος έτυχε να ανεβαίνω την οδό Πέτρου Κόκκαλη, τον δρόμο που διασχίζει τη νοτιοδυτική πλευρά της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Αθήνα. Σταμάτησα να δω την αστερόεσσα –τη σημαία των ΗΠΑ–, η οποία κάτω από τον ρομαντικό φωτισμό της κυμάτιζε ακόμα υπερήφανα, παρ’ ότι, κάπως ενοστικωδώς, ανέμενα να κυματίζει μειοίσιτα.

Και εκεί είναι που αναρωτήθηκα ποιες ΗΠΑ είχα στο μυαλό μου, αν οι ΗΠΑ έχουν ενιαίο εννοιολογικό βάρος ή αν αναφερόμουν στις ΗΠΑ του Ομπάμα ή του Τραμπ ξεχωριστά. Το πρωί της ίδιας ημέρας ο Μπαράκ Ομπάμα, από έναν χώρο σύγχρονου πολιτισμού με έντονες αναφορές στη διαχρονική αττική γη, είχε διαβεβαιώσει ότι η αμερικανική δημοκρατία λειτουργεί με βάση την αρχή της συνέχειας, εξού και ο ίδιος υποδέχτηκε στο γραφείο του τον διάδοχό του στην Προεδρία Ντόναλντ Τραμπ.

Αν και η διάσταση μεταξύ δύο πόλων εξουσίας, συνήθως ενός δεξιόστροφου και ενός αριστερόστροφου, ανέκαθεν προσδιόριζε το πολιτικό σύστημα των δυτικών φιλελεύθερων δημοκρατιών, η έλευση της παγκοσμιοποίησης, της ιδέας μιας παγκόσμιας ελεύθερης αγοράς, επέφερε τη διακομματική υιοθέτηση ενός κοινού συστήματος αξιών απ’ όλο τον μετέχοντα σε αυτήν «δυτικό» κόσμο. Αυτή η «συμμαχία αξιών» άρχισε να κλονίζεται με την έλευση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το 2008 και τα πρώτα εμφανή σημάδια αυτού του κλονισμού φάνηκαν στον ευρωπαϊκό χώρο, αρχής γενομένης με τις ελληνικές διπλές εκλογές του 2012 και με τελευταίο δείγμα το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος το καλοκαίρι του 2016.

Ένας νέος κόσμος φάνηκε να γεννιέται, ο τοκετός του οποίου επισημοποιήθηκε με την εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ στην Προεδρία των ΗΠΑ. Ο Μπαράκ Ομπάμα, ως απερχόμενος Πρόεδρος των ΗΠΑ, όχι τυχαία σε μία από τις τελευταίες του ομιλίες έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη πρόσωσης του κεκτημένου της παγκοσμιοποίησης, ως ενός δομικού κεκτημένου για τον δυτικό κόσμο. Τα παγκόσμια ιδεολογικά ρεύματα μπορεί να είναι πάλι δύο, αλλά διχοτομούν πλέον την υφήλιο σε έναν άξονα διαφορετικό από τον προηγούμενο μεταξύ ενός «δυτικού» και ενός «εκτός Δύσης» κόσμου. Στα σωθικά του δυτικού κόσμου φαίνεται ότι γεννιέθηκε ένα νέο ρεύμα αξιών, ριζικά αντίθετο στο επικρατούν έως σήμερα σύστημα αξιών του. Το νήμα του ξεδιπλώνεται από τις ΗΠΑ του Ντόναλντ Τραμπ και φτάνει μέχρι τη Ρωσία του Βλαντίμιρ Πούτιν, τη μεταπραξικοπηματική Τουρκία του Ταγίπ Ερντογάν και ενδεχομένως την Ευρώπη της Μαρίν Λεπέν και του Μπέπε Γκρίλο...

Το κοινό σύστημα αξιών του δυτικού φιλελεύθερου κόσμου, που ασπάζονταν σχεδόν καθολικά τα κόμματα εξουσίας σε όλα τα μήκη και πλάτη του, φαίνεται πλέον να απειλείται από ένα αντιουστημικό παράσιτο που έρχεται στην εξουσία και θέτει σε αμφισβήτηση αυτή την ίδια την έννοια του «δυτικού».

Αυτή την εισβολή στο γενετικό υλικό των σύγχρονων δυτικών δημοκρατιών περιέγραψε αλληγορικά και κάπως προφητικά ο Γάλλος συγγραφέας Μισέλ Ουελμπέκ στο βιβλίο του «Υποταγή». Σε μια παράλληλη Γαλλία, τρομακτικά όμοια με τη σημερινή, το δικομματικό σύστημα, που απάρτιζαν οι Ρεπουμπλικάνοι και το γαλλικό Σοσιαλιστικό Κόμμα και το οποίο κυβερνούσε διαδοχικά τη χώρα, έδωσε τη θέση του μέσω εκλογών σε ένα άλλο σύστημα, απαρτιζόμενο από το Εθνικό Μέτωπο και το νεοσύστατο κόμμα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Το κόμμα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, παρ’ ότι αρχικά προσδιοριζόταν από το μουσουλμανικό στοιχείο, στη συνέχεια μετεξελίχθηκε σε ένα κόμμα εξίσου υπερσυντηρητικό και κοινωνικό, γεγονός που του επέτρεψε να αντλήσει ψηφοφόρους τόσο από τη γαλλική κεντροδεξιά όσο και από την κεντροαριστερά, να ανέλθει στην εξουσία και τελικά να εξωθήσει και τα δύο παραδοσιακά κόμματα σε μια συντηρητική αντιδιεθνιστική αναδίπλωση.

Το κόμμα-σύμβολο που δημιούργησε ο Ουελμπέκ και ήρθε να γεννηθεί από τις στάχτες του παλιού μοιάζει σαν να τέμνει τον σύγχρονο κόσμο οριζοντίως. Το κοινό σύστημα αξιών του δυτικού φιλελεύθερου κόσμου, που ασπάζονταν σχεδόν καθολικά τα κόμματα εξουσίας σε όλα τα μήκη και πλάτη του, φαίνεται πλέον να απειλείται από ένα αντιουστημικό παράσιτο που έρχεται στην εξουσία και θέτει σε αμφισβήτηση αυτή την ίδια την έννοια του «δυτικού».

*Ο Βασίλης Κ. Καραμητσάνης είναι δικηγόρος Αθηνών και πρόεδρος του Animasyros, Διεθνούς Φεστιβάλ + Αγοράς Κινομένων Σχεδίων.

ΚΕΝΤΡΟ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΑΠΟΣΥΜΠΙΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Αποσυμπίεση Μεσοσπονδύλιου Δίσκου

Στην Get Healthier, χάρη στις συντονισμένες προσπάθειες μιας ομάδας κορυφαίων ιατρών και μηχανικών ιατρικών οργάνων, εφαρμόζουμε τις τελευταίες εξελίξεις της βιοτεχνολογίας για να προσφέρουμε μη χειρουργική, μη επεμβατική Αποσυμπίεση του Μεσοσπονδύλιου Δίσκου. Πρόκειται για μια απόλυτα ασφαλή και αποτελεσματική διαδικασία, χωρίς φάρμακα, ενέσεις, χειρουργεία και αναισθησία, η οποία πραγματοποιείται σε ειδικό θεραπευτικό κρεβάτι που ελέγχεται από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Έτσι, δίνουμε λύσεις σε συχνές επώδυνες παθήσεις όπως οσφυαλγία, ισχιαλγία, κήλη, προβολή δίσκου, αυχενικό σύνδρομο.

Αναγεννητική Ιατρική - Βλαστοκύτταρα

Προσφέρουμε μη χειρουργική αντιμετώπιση ορθοπεδικών παθήσεων με τη βοήθεια καινοτόμων θεραπειών που βασίζονται στις κατκτήσεις της Αναγεννητικής και Μοριακής Ιατρικής (βλαστοκύτταρα). Κατ’ αυτό τον τρόπο θεραπεύονται οι ασθενείς που πάσχουν από οστεοαρθρίτιδα γονάτων και ισχίων, ρευματοειδή αρθρίτιδα, επώδυνες τενοντίτιδες (περιαρθρίτιδα ώμου, επικονδυλίτιδα, άκανθα πτέρνας κλπ), μυϊκές θλάσεις, κατακλίσεις.

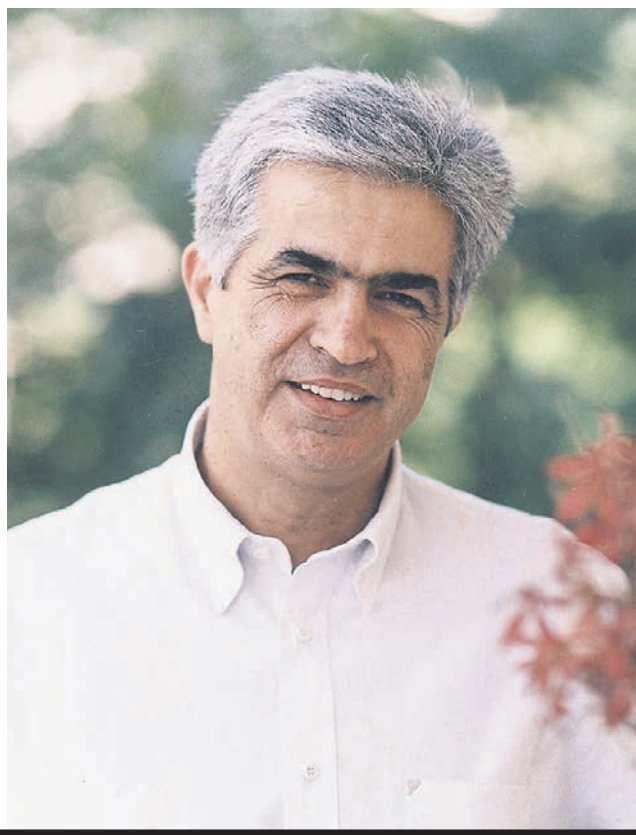

Α. Κηφισίας 53, Αμπελόκηποι
τηλ. 210-69.93.527
www.gethealthier.gr

Λευτέρης Κουσουλής,
πολιτικός επιστήμονας

«Δεν θα γλιτώσουμε από τον εαυτό μας»

ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Ο Λευτέρης Κουσουλής αισιοδοξεί ότι η Ε.Ε. μπορεί να νικήσει τις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης. Ξέρει ότι όσα συμβαίνουν στις ΗΠΑ θα επηρεάσουν και την εδώ πλευρά του Ατλαντικού, όμως πιστεύει ότι γραμμική πρόοδος της ανθρωπότητας δεν υπήρξε ποτέ και το σημείο καμπής στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα μπορεί να φέρει γόνιμο προβληματισμό στον δημοκρατικό κόσμο.

Ομπάμα και Τραμπ ανήκουν σε άλλους κόσμους;

Η πολιτική και η Ιστορία κινούνται με οδηγό αντιλήψεις και ιδέες. Εκφραστές των αντιλήψεων και των ιδεών είναι πάντα άνθρωποι. Δημόσια πρόσωπα που δοκιμάζονται στην πολιτική σύγκρουση, καθώς επιλέγουν να δώσουν υπόσταση στις ιδέες και στις αντιλήψεις μέσα από την πράξη.

Ομπάμα και Τραμπ είναι προφανές ότι ανήκουν σε άλλο κόσμο, σε άλλο κόσμο ιδεών. Αυτό όμως που μοιάζει θεωρητικό δεν είναι καθόλου θεωρητικό, καθώς η τελευταία επιλογή που έγινε στην Αμερική διεκδικεί μια απολύτως διαφορετική κατεύθυνση από αυτήν της Προεδρίας Ομπάμα. Επιχειρεί να χτίσει μια άλλη Αμερική. Όταν όμως μιλάμε για «κόσμους», δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτοί οι κόσμοι υποχρεωτικά συνυπάρχουν. Βρίσκονται σε μια κατάσταση διλεκτικής αντιπαλότητας. Μέσα όμως πάντα στο δεδομένο της συνύπαρξής τους. Και με την έννοια αυτή, η συνύπαρξη εδώ προέχει.

Συνεπώς, Ομπάμα και Τραμπ είναι εκφραστές του ίδιου στο βάθος κόσμου. Όπου υπάρχει πλαίσιο πολιτικής σύγκρουσης, είναι αυτό το πλαίσιο που ορίζει τελικά τον κόσμο για τον οποίο μιλάμε.

Βρισκόμαστε στην αρχή μιας σκοτεινής εποχής;

Και ναι και όχι. Πολλές φορές όμως στο παρελθόν η ανθρωπότητα βρέθηκε στο όριο αυτού που εσείς ονομάζετε «σκοτεινή εποχή». Αμφισβητώ ακόμη και την έκφραση, αν και καμιά φορά τη χρησιμοποιώ. Στην εποχή μας, το 2016, η έλευση μιας «σκοτεινής εποχής» δεν είναι εύκολο πράγμα. Ο τρόπος πολιτικής λειτουργίας στη Δύση, τα διαθέσιμα τεχνικά μέσα επικοινωνίας, το δημοκρατικό πλαίσιο, η σχετική ελευθερία δράσης, αποτρέπουν εν δυνάμει την επιβολή του «σκότους» στην ιστορική εξέλιξη. Ο σημερινός άνθρωπος είναι περισσότερο εξοπλισμένος για να αντιμετωπίσει αυτό το υπαρκτό πάντα ενδεχόμενο. Εδώ, ο Τραμπ, ως το αντίθετό του, δηλαδή ως η κίνηση που θα προκαλέσει εναντίον του, θα γίνει ο ίδιος συντελεστής που θα αποτρέψει τη «σκοτεινή εποχή». Όπου υπάρχει πλαίσιο ελεύθερης δράσης, μια θέση τροφοδοτεί την αντίθεσή της. Και η σύγκρουση που γεννάει ανατινάζει την ψυχία της επόμενης φάσης. Συνεπώς δεν νομίζω ότι βρισκόμαστε στην αρχή μιας σκοτεινής εποχής.

Καταρρέει η αυταπάτη της γραμμικής προόδου του πολιτισμού;

Δεν καταρρέει η αντίληψη της γραμμικής προόδου, γιατί ποτέ δεν είχε βάση. Πάντα ήταν μια αυταπάτη. Η αντίληψη της γραμμικής εξέλιξης υπήρξε ένα από τα χαρακτηριστικά του δυτικού ανθρώπου. Η στέρεη πεποίθηση, δηλαδή, ότι τα πράγματα θα βαίνουν από το καλό στο καλύτερο, με μια αδιατάρακτη βεβαιότητα. Η επιστήμη, η τεχνική, η γνώση συνολικά, έπαιζε τον ρόλο του εγγυητή αυτής της γραμμικής εξέλιξης. Μόνο που αυτό που η λογική φαίνεται να εγγυάται, η ανορθολογική φύση της πολιτικής σύγκρουσης το αμφισβητεί. Γιατί και η συμπληρωματική αυταπάτη ότι η πολιτική είναι μια υπόθεση του ορθού λόγου διαψεύδεται από την εξέλιξη και την Ιστορία. Η πολιτική είναι μια ανορθολογική υπόθεση. Συνεπώς εμπεριέχει το άλμα εμπρός και το άλμα πίσω.

Υπάρχει περίπτωση η οπισθοδρόμηση να μη χτυπήσει και την Ε.Ε.;

Όταν διαμορφώνεται μια νέα πολιτική ατμόσφαιρα, όλα τα διαπερνά και τα διαποτίζει. Ασφαλώς η συνολική κίνηση που έρχεται από την Αμερική, εννοείτε, υποθέτω, θα επηρεάσει την Ευρώπη. Ποτέ όμως η επιρροή που ασκείται δεν είναι μονοδιάστατη και μονομερής. Εκεί που νομίζουμε ότι θα γίνει πηγή οπισθοδρόμησης, μπορεί να αναβλύσει μια πηγή προβληματισμού και νέας αναζήτησης. Και με βάση τη δική μου γνώμη, η Ε.Ε., ως πρωτοπόρος κοινωνικός, πολιτικός και πολιτιστικός χώρος της εποχής μας –σε σύγκριση με τον υπόλοιπο κόσμο πάντα– έχει μέσα της τις δυνάμεις να αντιπαρατεθεί, ίσως νικηφόρα, με αυτό που ονομάζεται οπισθοδρόμηση. Οι προκριματικές εκλογές «στη Δεξιά και στο κέντρο» στη Γαλλία είναι ένα βήμα ότι ποτέ καμία ιστορική φάση δεν είναι μονοδιάστατη. Πολύπλοκα κινείται ο κόσμος. Διαλεκτικά κατανοείται.

Μήπως είναι λάθος η καταγγελία του λαϊκισμού από αντιλαϊκές δυνάμεις;

Έτσι όπως το διατυπώνετε, είναι λάθος. Μεγάλο λάθος. Αλλά ποιος είναι ο κριτής; Εδώ δεν υπάρχει διακριτός κατήγορος και κατηγορούμενος. Ούτε αυτονόητα διακριτές λαϊκές και αντιλαϊκές δυνάμεις. Ο λαϊκισμός είναι μια αντίληψη και ένα πνεύμα κατανόησης του κόσμου, που όταν γίνεται οδηγός στην πολιτική σύγκρουση, χάνεται η αρχή και το τέλος. Κι εκεί που νομίζεις ότι βλέπεις φιλολαϊκές δυνάμεις, κρύβεται ένας εχθρός τους, κι εκεί που νομίζεις ότι βλέπεις αντιλαϊκές δυνάμεις, κρύβεται ένας φίλος τους. Δεν υπάρχει εξάλλου σοφία του λαού, συνεπώς η απάντηση θα είναι πάντα μετέωρη.

Ο λαϊκισμός είναι μια αντίληψη και ένα πνεύμα κατανόησης του κόσμου, που όταν γίνεται οδηγός στην πολιτική σύγκρουση, χάνεται η αρχή και το τέλος. Κι εκεί που νομίζεις ότι βλέπεις φιλολαϊκές δυνάμεις, κρύβεται ένας εχθρός τους, κι εκεί που νομίζεις ότι βλέπεις αντιλαϊκές δυνάμεις, κρύβεται ένας φίλος τους.

Δεν έχει δίκιο ο κόσμος που αποδοκιμάζει τις ελίτ;

Εξαρτάται. Άλλοτε ναι, άλλοτε όχι. Έχει δίκιο όταν υποστηρίζει ότι η γη είναι σαν ταψί και όχι σφαιρική, έχει δίκιο όταν αμφισβητεί την αυθεντία, τη διεκδικούμενη πολιτική ορθότητα και τον καθοδηγητικό ρόλο.

Αυτό που ονομάζουμε ελίτ, μια ομάδα ανθρώπων με διακριτά χαρακτηριστικά και ως εκ τούτου προνόμια, είναι ταυτόχρονα συντελεστής αλλαγής και παράγοντας καθυστέρησης. Ο Βιλφρέντο Παρέτο, που έχει μελετήσει την «κυκλοφορία των ελίτ», θα μας έλεγε ότι μόνο στους κόλπους των ελίτ γίνεται η σύγκρουση για το μπρος και το πίσω. Την ώρα που αυτό ισχύει, η κίνηση επικαθορίζεται τελικά από τον λαό και τον βαθμό της συνειδητοποίησής του.

Αν η συνειδητοποίηση, η δυνατότητα, δηλαδή, επίγνωσης των συνθηκών της πραγματικής ζωής είναι υπαρκτή, τότε η αμφισβήτηση των ελίτ μπορεί να γίνει παράγοντας συγκλονιστικής μεταβολής, έως και επαναστατικού τύπου εξέλιξης. Στο μέτωπο της συνειδητοποίησης κρίνεται κάθε φορά και η τροπή που θα πάρει η πολιτική σύγκρουση.

Τι άλλο πρέπει να συμβεί για να καταλάβει το «σύστημα» ότι έτσι (με τόσες ανισότητες) δεν πάει άλλο;

Ποιο σύστημα; Το σύστημα είναι μια ωραία κατασκευή του νου. Μοιάζει να βοηθάει την κατανόηση. Δεν έχει όμως πάντα αντιστοιχία με τα πράγματα και αυτό μας εμποδίζει να καταλάβουμε αυτό που πραγματικά υπάρχει. Καταλαβαίνω όμως τι θέλετε να πείτε. Εννοείτε τις κρατούσες συνθήκες και τις παγιωμένες σχέσεις. Οι άνθρωποι, γι' αυτούς πρέπει να μιλάμε –στη Δύση με τη συμμετοχή τους λειτουργεί το «σύστημα»–, αποδέχονται ή απορρίπτουν, συμβιβάζονται ή αντιστέκονται σε αυτό που κάθε φορά εμφανίζεται ενώπιόν μας, ως κοινωνική πραγματικότητα.

Υπάρχουν στιγμές καμπής, όπου η συνειδητοποίηση πάντα μετατρέπεται σε πολιτική πράξη και οδηγεί σε ένα πολιτικό αποτέλεσμα. Η φάση που διανύουμε έχει τέτοια χαρακτηριστικά. Σιγά-σιγά μια κατάσταση μένει πίσω και μια νέα, πιθανόν, οικοδομείται. Απλώς, ο καθένας μας ζητάει γρήγορες απαντήσεις για το σήμερα και αν είναι δυνατόν μια εγγυημένη πρόβλεψη για το μέλλον. Καμία κοινωνία δεν μπορεί να αποφύγει την περιπέτειά της.

Και εδώ τι γίνεται;

Εδώ, στη μικρή χώρα, στην Ελλάδα, που ζει σε συνθήκες οικισμού περικλειστού και περιτοκισμένου –μιλάω πάντα για τη συνείδηση των ανθρώπων–, βρίσκονται όλοι σιγά-σιγά, λαός, πολίτες, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι, ενώπιον του εαυτού τους. Και κανείς δεν γλιτώνει ποτέ από τον εαυτό του χωρίς την οδύνη της αυτοαναγέννησής του.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΗ, ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΙ Τ' ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑΑΑ

Κατερίνα Νοτοπούλου,
επικεφαλής του πρωθυπουργικού
γραφείου στη Θεσσαλονίκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΤΗΣ

«Στο ίδιο πλαίσιο, προχωράμε στη δημιουργία παραρτήματος του πρωθυπουργικού γραφείου στη Θεσσαλονίκη, ώστε να καταστήσουμε τη Θεσσαλονίκη πόλη-κέντρο για το σύνολο των Βαλκανίων». Αυτή τη λιτή διατύπωση είχε επιλέξει ο πρωθυπουργός στην ομιλία του, στις 10 Σεπτεμβρίου, στα φετινά εγκαίνια της ΔΕΘ για να επιβεβαιώσει αυτό το οποίο είχε πει στη συνάντηση που είχε λίγες μέρες νωρίτερα με τους φορείς της Θεσσαλονίκης: ότι θα ιδρυθεί ένα ειδικό γραφείο στην πόλη, το οποίο θα υπάγεται κατευθείαν στον πρωθυπουργό.

Σύμφωνα με όσα είχαν διαρρεύσει μετά τη συνάντηση, στο γραφείο αυτό «θα πραγματοποιεί συναντήσεις με τους φορείς της Θεσσαλονίκης και της Βορείου Ελλάδας». Κατά τις ίδιες πληροφορίες, στο γραφείο στη Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιεί και συναντήσεις με ηγέτες των χωρών των Βαλκανίων, όταν εκείνοι επισκέπτονται την Ελλάδα.

Η περιγραφή παραπέμπει σε ένα τοπικό Μαξίμου, δηλαδή σε έναν χώρο. Προφανώς, βέβαια, δεν ήταν ο χώρος που έλειπε για να κάνει ο πρωθυπουργός αυτές τις επαφές. Άλλωστε και η αναγγελία της ίδρυσης του γραφείου δεν έγινε στη Θεσσαλονίκη, αλλά στην Αθήνα, στο Μαξίμου, στη συνάντηση με τους φορείς της πόλης. Ενδεχόμενο πρωθυπουργός να προτιμά να πηγαίνει στη Θεσσαλονίκη για να συναντά τους φορείς της, αντί να πηγαίνουν εκείνοι τρέχοντας στην Αθήνα, δεν είναι ιδιαίτερα πιθανό. Χωρίς βέβαια να ξεχνά κανείς ότι όταν θέλει συνάντηση στη Θεσσαλονίκη, δεν είναι οι χώροι που λείπουν.

Σε ό,τι δε αφορά τα Βαλκάνια, η πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου της αλβανικής Βουλής, που ανέδειξε το θέμα περί Τοάμπων, στην Αθήνα έγινε και μάλλον δεν υπάρχουν πολλοί που να πιστεύουν ότι έγινε εκεί επειδή στη Θεσσαλονίκη δεν υπήρχε Γραφείο Πρωθυπουργού.

Καλοπροαίρετες και μη ερμηνείες

Η βασική ερμηνεία που δόθηκε για την ίδρυση Γραφείου Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη ήταν ότι αφορούσε μια εξαγγελία που θα εξελισσόταν να μην έχει κανένα περιεχόμενο. Όπως το πλαίσιο του διαλόγου του Κ. Σημίτη με τους φορείς της Βόρειας Ελλάδας, που καλοπροαίρετα είχε οργανώσει ο Γιώργος Πασοχαλίδης και ξέφτισε πολύ σύντομα, διότι δεν υπήρχε περιεχόμενο. Κάτι σαν χάντρες για τους ιθαγενείς.

Όμως η διαρροή ότι επικεφαλής του γραφείου αναλαμβάνει η κ. Κατερίνα Νοτοπούλου δημιούργησε ένα διαφορετικό πλαίσιο ερμηνείας. Κι αυτό ελάχιστα έχει να κάνει με την εμφάνιση και τις ικανότητες της κ. Νοτοπούλου, που κυριάρχησαν αμέσως μετά τη διαρροή του ονόματος.

Όταν, τον Μάρτιο του 2014, ως πρόεδρος της αξιωματικής αντιπολίτευσης έβγαине από το γραφείο του περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, οι παρισταμένοι στη συνάντηση των δύο αντρών είχαν μείνει με την εντύπωση ότι τον κ. Τσίπρα ελάχιστα τον ενδιέφερε η εκλογική επιτυχία των συνδυασμών που το κόμμα του στήριζε στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και στον Δήμο Θεσσαλονίκης. «Έδινε την εντύπωση ότι τον ενδιέφερε περισσότερο να τους ξεφορτωθεί, επειδή δεν ήταν δικόι του» έλεγε κάποιος από αυτούς.

Περίπου 30 μήνες μετά, η επικεφαλής του συνδυασμού στην περιφέρεια, Δέσποινα Χαραλαμπίδου, είναι εκτός ΣΥΡΙΖΑ (ανώτατο κοιμματικό πόστο που ανέλαβε όσο ήταν στον ΣΥΡΙΖΑ ήταν η θέση Γ' αντιπροέδρου της Βουλής), ενώ ο επικεφαλής του συνδυασμού στον Δήμο Θεσσαλονίκης και βουλευτής Τριαντάφυλλος Μπαφίδης δεν εκρίθη άξιος για οποιαδήποτε θέση κυβερνητικής ευθύνης στα δύο χρόνια που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ.

Τσίπρας και Θεσσαλονίκη

Η σχέση ανάμεσα στη Θεσσαλονίκη και στην κοιμματική ηγεσία δεν ήταν ποτέ ιδιαίτερα καλή. Στις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 η τοπική οργάνωση έκοψε την υποψηφιότητα του Χάρρη Κλυνν και η ηγεσία έκοψε τους μισούς υποψηφίους που είχε προτείνει η Νομαρχιακή της Θεσσαλονίκης, ενώ τον Σεπτέμβριο του 2015 τους επέβαλε την υποψηφιότητα του εκ του ΠΑΣΟΚ προερχόμενου, πρώην υπουργού στις κυβερνήσεις Παπανδρέου, Μάρκου Μπόλαρη.

Σε ένδειξη διαμαρτυρίας για όλα αυτά, μετά τις εκλογές, ο συντονιστής της Νομαρχιακής Επιτροπής Νίκος Σαμανίδης παραιτήθηκε, τόσο από τα τοπικά κοιμματικά καθήκοντα όσο και από τη θέση του δημοτικού συμβούλου Θεσσαλονίκης, και ουσιαστικά αποχώρησε από το κόμμα. Η αδυναμία σύγκλισης απόψεων για τον αντικαταστάτη του οδήγησε στην ανάκληση από τις εφεδρείες του Δημήτρη Δημητριάδη, που είχε ασκήσει παρόμοια καθήκοντα επί ΕΑΡ και Συνασπισμού.

Η νέα γενιά έρχεται

Η υπουργός Εργασίας Έφη Αχτσιόγλου και η κ. Νοτοπούλου συναντήθηκαν σε δημόσιο πολιτικό ρόλο στις δημοτικές ε-

Ο πρωθυπουργός προσπαθεί να βγάλει από το κάδρο του ΣΥΡΙΖΑ τα ηλικιακά και κοιμματικά βαρίδια και να οικοδομήσει έναν πιστό στον ίδιο κοινοβουλευτικό και κοιμματικό μηχανισμό.

κλογές του 2014 στη Θεσσαλονίκη. Η πρώτη είχε αναγκαστεί να διαψεύσει μετά βδελυγμίας ότι θα είναι υποψήφια δήμαρχος, ενώ η δεύτερη είχε αναλάβει καθήκοντα εκπροσώπου Τύπου του συνδυασμού του ΣΥΡΙΖΑ, μία θέση που για τα μεγέθη της πόλης και της εκλογικής μάχης δεν θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ήταν απαραίτητη.

Η ηλικιακή τους κλάση (γεννημένη το 1985 η μία και το 1988 η άλλη) απέχει πολύ από τον μέσο ηλικιακό όρο του κοιμματικού προσωπικού του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη, όπου κανένας από τους έξι βουλευτές δεν είναι νεότερος των 50 ετών – τρεις από τους έξι βουλευτές είναι γεννημένοι τη δεκαετία του '40, ένας τη δεκαετία του '50 και μόλις δύο τη δεκαετία του 1960, με τον νεότερο να είναι 51 ετών.

Στους έξι δεν υπάρχει πλέον κανείς υπουργός, παρά μονάχα ένας υφυπουργός, κι αυτός στο Εξωτερικών. Τοπικά στελέχη λένε ότι σε δύο μήνες, που λήγει η περίοδος των εκλογών με λίστα, είναι πολύ δύσκολο να σκεφτούν κάποιον από τους έξι που ο Τσίπρας δεν θα ήθελε να χάσει στην επόμενη Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, είτε στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση. Ίσως έναν, λένε, για πολύ στενούς κοιμματικούς λόγους.

Στο πλαίσιο αυτό, μπορεί η περιγραφή του Γραφείου Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη να οδηγεί σε ένα θεσμικό κενό, ο επικεφαλής του, όμως, είναι ο μόνο δίαυλος κοιμματικής του πρωθυπουργού με την πόλη. Αυτό μπορεί να μη δίνει κοιμματικό βάρος στο γραφείο, δίνει όμως στον επικεφαλής του, τον οποίο ανάγει σε εκπρόσωπο του πρωθυπουργού στη Βόρεια Ελλάδα. Ουσιαστικά, με μοχλό το κράτος, δημιουργεί έναν παράλληλο και απόλυτα ελέγξιμο κοιμματικό μηχανισμό.

Η επιλογή του προσώπου, που ο κ. Τσίπρας δείχνει ότι θα είναι ο «άνθρωπός του», εντάσσεται στη δημιουργία του νέου κοιμματικού προσωπικού του ΣΥΡΙΖΑ της επόμενης κοιμματικής και ίσως όχι μόνο. Κι αυτό σηματοδοτεί και η παρουσία του στα εγκαίνια του γραφείου.

Αυτό το κοιμματικό προσωπικό, στο οποίο ανήκει η νέα γενιά των κυβερνητικών στελεχών, όπως η κ. Αχτσιόγλου, ο κ. Τζανακόπουλος ή η κ. Νοτοπούλου, έχει αναφορά κοιμματικά στον κ. Τσίπρα, του είναι πιστό και δεν κοιμμαλάει κανένα από τα βάρη και τις αγκυλώσεις που κοιμμαλά το τωρινό κοιμματικό προσωπικό. Το ζήτημα είναι να αποδείξουν ότι μπορούν.

«Θα ήθελε να το κάνει και ο Μπτοστάκης» λένε χαμογελώντας κάποιος στον ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΙ «ΣΚΛΗΡΟΙ» ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΡΑΜΠ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αν κάποιος πίστευαν ότι ο Ντόναλντ Τραμπ, ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος των ΗΠΑ, θα έκανε «όπισθεν ολοταχώς» στις προεκλογικές του θέσεις και απόψεις μόλις εκλεγόταν και συνειδητοποιούσε το μέγεθος της πρόκλησης, σήμερα, μάλλον, τρώνε τα λόγια τους. Αρχίς γενομένης από το μεταναστευτικό ζήτημα και τις πολιτικές ασφάλειας των ΗΠΑ, ο –εν αναμονή για την ορκωμοσία του– 45ος Πρόεδρος των ΗΠΑ έκανε επιλογές που όχι μόνο δεν στέλνουν μήνυμα οπισθοχώρησης αλλά, αντιθέτως, καθιστούν σαφές ότι ο μεγιστάνας από τη Νέα Υόρκη είναι αποφασισμένος να προχωρήσει σε «σκληρές» πολιτικές, τόσο κατά των μεταναστών όσο και γενικότερα για την πολιτική ασφάλειας των ΗΠΑ.

Ο υπουργός, ο σύμβουλος, ο διευθυντής και το δεξί χέρι

Αναλυτικά, και ενώ η ομάδα που έχει αναλάβει το δύσκολο έργο της μετάβασης (της, ας πούμε, παραλαβής της Προεδρίας από τον Μπαράκ Ομπάμα) συνεχίζει να κάνει επαφές με διάφορα πρόσωπα προκειμένου να στελεχωθεί η κυβέρνηση του Τραμπ και ο Λευκός Οίκος (να σημειωθεί εδώ ότι ήδη η ομάδα μετάβασης έχασε την αρχική κεφαλή της, τον κυβερνήτη του Νιου Τζέρσεϊ Κρις Κρίστι, για λόγους που ακόμα παραμένουν θολοί), τρία πρόσωπα-κλειδιά έχει ήδη αποφασιστεί ότι θα πλαισιώσουν τον Πρόεδρο Τραμπ: για τη θέση του υπουργού Δικαιοσύνης έχει επιλεγεί ο γερουσιαστής από την Αλαμπάμα Τζεφ Σέσιονς. Επίσης, ο βουλευτής από το Κάνσας Μάικ Πομπέο προορίζεται για νέος διευθυντής της CIA, ενώ ο υποστράτηγος ε.α. Μάικ Φλιν αναλαμβάνει τον ρόλο του συμβούλου εθνικής ασφάλειας του νέου Προέδρου. Και πίσω, αλλά και πάνω απ' όλους αυτούς, βρίσκεται ένα από τα πλέον αμφιλεγόμενα πρόσωπα που ανέδειξε η φετινή προεκλογική καμπάνια στις ΗΠΑ: ο Στίβεν Μπάνον, ο άνθρωπος που ανέλαβε επικεφαλής της καμπάνιας του Τραμπ τον περασμένο Αύγουστο και που από τις 20 Ιανουαρίου 2017, δηλαδή την ημέρα ορκωμοσίας του νέου Προέδρου των ΗΠΑ, θα λάβει τη θέση του επικεφαλής της στρατηγικής και κορυφαίου συμβούλου του Ντόναλντ Τραμπ στον Λευκό Οίκο.

Ο υπουργός με το ρατσιστικό παρελθόν

Η σημασία της τοποθέτησης του Τζεφ Σέσιονς στη θέση του υπουργού Δικαιοσύνης των ΗΠΑ δεν διέφυγε κανενός, ιδίως δε των Αφροαμερικανών, αλλά και των μεταναστών που ζουν στη χώρα. Ο

Σέσιονς το 1986 είχε προταθεί από τον τότε Πρόεδρο Ρόναλντ Ρέιγκαν για το ομοσπονδιακό περιφερειακό δικαστήριο της νότιας Αλαμπάμα, ωστόσο η υποψηφιότητά του απορρίφθηκε από την Επιτροπή Δικαιοσύνης της Γερουσίας, όταν αποκαλύφθηκε ότι ο υποψήφιος είχε κάνει ρατσιστικά σχόλια, χαρακτηρίζοντας κορυφαίες οργανώσεις για τα δικαιώματα των Αφροαμερικανών «αντιαμερικανικές» και «κομμουνιστικές»(!), ενώ υπήρξε και καταγγελλία ότι είχε αποκαλέσει Αφροαμερικανό βοηθό του «μικρό» (boy), όρος που θεωρείται ότι έχει ρατσιστικό υπονοούμενο. Ο Σέσιονς είχε αρνηθεί τις κατηγορίες, ωστόσο για δεύτερη φορά στην ιστορία της η Επιτροπή Δικαιοσύνης της Γερουσίας απέρριψε υποψηφιότητα ομοσπονδιακού δικαστή μέσα σε 48 χρόνια.

Ως γερουσιαστής (εκλέγεται από το 1997), ο Σέσιονς είναι ένας από τους πλέον σκληρούς πολέμιους της παράτυπης μετανάστευσης, έχοντας ηγηθεί του μπλοκαρίσματος στη Γερουσία όλων των νόμων που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ευεργετικά για τους μετανάστες, επιδιώκει τον περιορισμό ακόμα και της νόμιμης μετανάστευσης στις ΗΠΑ, είναι κατά της χορήγησης πολιτικών δικαιωμάτων σε παράτυπους μετανάστες και θεωρεί ότι κάτι τέτοιο απλώς επιβαρύνει τον προϋπολογισμό για κοινωνικές παροχές, χωρίς να παρέχει κάποιο όφελος στη χώρα. Δεδομένου ότι ο Τραμπ από την αρχή τοποθετήθηκε σκληρά κατά της μετανάστευσης (από το τείχος στα σύνορα με το Μεξικό έως τις μαζικές απελάσεις), ο Σέσιονς εκτιμάται ότι αποτελεί προέκταση των θέσεων του νεοεκλεγέντος Προέδρου και ότι η πολιτική των ΗΠΑ στο μεταναστευτικό θα επιδεινωθεί ραγδαία, αν και ουδείς θεωρεί πιθανή ή εφικτή την απέλαση εκατομμυρίων ανθρώπων.

Ο βουλευτής που θέλει να... εκτελέσει τον Σνόουντεν

Από την πλευρά του, ο Μάικ Πομπέο αποτελεί μέλος της νέας φουρνιάς Ρεπουμπλικανών πολιτικών που έχουν ευθυγραμμιστεί με/υποστηριχθεί από το λεγόμενο Tea Party, την πλέον ακραία έκφραση συντηρητικών πολιτικών στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια. Ο Πομπέο έχει αποτελέσει εκφραστή των θέσεων του Tea Party σε διάφορα ζητήματα, ωστόσο για το θέμα της εθνικής ασφάλειας οι απόψεις του είναι ακραίες ακόμα και για την ίδια την ιδεολογική πλατφόρμα πάνω στην οποία στήριξε την εκλογή του. Αναφερόμενος στον Έντουαρντ Σνόουντεν, τον άνθρωπο που αποκάλυψε τις μαζικές παρακολούθησεις της NSA, ο Πομπέο είπε ότι «πρέπει να τον φέρουμε πίσω από τη Ρωσία και να τον δικάσουμε. Και το σωστό αποτέλεσμα της δίκης θα είναι να του επιβληθεί η θανατική ποινή».

Επίσης, έχει ζητήσει να ακυρωθούν οι μεταρρυθμίσεις που, λόγω Σνόουντεν, έγιναν στον λεγόμενο «πατριωτικό νόμο», λέγοντας ότι «το Κογκρέσο πρέπει να περάσει νόμο που θα επιτρέπει ξανά τη συλλογή metadata (ο.ο.: δεδομένα που περιγράφουν άλλα δεδομένα και καθιστούν ευκολότερη την αναζήτηση και ταξινόμηση) και τον συνδυασμό τους με δημόσιες οικονομικές και κοινωνικές πληροφορίες για τη δημιουργία μιας πλήρους βάσης δεδομένων. Πρέπει να αρθούν όλα τα νομικά και γραφειοκρατικά εμπόδια στην παρακολούθηση». Επιπλέον, έχει αντιταχθεί στο κλείσιμο του Γκουαντάναμο (μάλιστα σε επίσκεψή του το 2013, όταν κάποιος κρατούμενος έκανε απεργία πείνας, δήλωσε ότι

διαπίστωσε πως «είχαν πάρει κιάλα») και έχει κατηγορήσει τον Ομπάμα ότι κακώς έκλεισε τις μυστικές φυλακές της CIA και κακώς απαγόρευσε τη χρήση βασανιστηρίων κατά την ανάκριση κρατουμένων. Ο Πομπέο, όπως προαναφέρθηκε, θα είναι η πρόταση του Ντόναλντ Τραμπ για τη θέση του διευθυντή της CIA.

Ο... Δημοκρατικός στρατηγός που θεωρεί το Ισλάμ «καρκίνο»

Όσον αφορά τον τρίτο της «παρέας», ο στρατηγός ε.α. Μάικ Φλιν έχει να επιδείξει μια μακρά και λαμπρή καριέρα, αλλά και μια... αστάθεια στις απόψεις του. Μόλις τον Αύγουστο του 2015 είχε καταδικάσει τα βασανιστήρια σε κρατούμενους, ύποπτους για διασυνδέσεις με την τρομοκρατία, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «η Ιστορία δεν θα δει αυτές τις πράξεις με καλοσύνη. Θα είμαστε υπεύθυνοι για πολλά χρόνια». Παράλληλα, είχε απορρίψει τις επιθέσεις με drones λέγοντας ότι δημιουργούν περισσότερους τρομοκράτες απ' όσους σκοτώνουν και είχε καλέσει τις ΗΠΑ να επενδύσουν περισσότερο στην εξεύρεση λύσεων παρά στις πολεμικές επιχειρήσεις. Ωστόσο, ο -δηλωμένος Δημοκρατικός- πρόην κορυφαίος αξιωματικός, όταν ρωτήθηκε πρόσφατα για την άποψη του Τραμπ ότι ο εικονικός πνιγμός κρατουμένων πρέπει να επανέλθει στις πρακτικές ανάκρισης, απάντησε ότι «θα ήμουν απρόθυμος να απορρίψω τέτοιες επιλογές», ενώ στο συνέδριο των Ρεπουμπλικάνων που έδωσε το χρίσμα στον

Τραμπ κατηγορήσει τον Ομπάμα ότι με τις πολιτικές του έχει μειώσει τον σεβασμό των άλλων χωρών προς τις ΗΠΑ.

Επίσης, σε ομιλία του τον περασμένο Αύγουστο είχε σημειώσει χαρακτηριστικά ότι «αντιμετωπίζουμε άλλον έναν "ισμό": μετά τον ναζισμό, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον κομμουνισμό. [...] Αυτός είναι ο ισλαμισμός, ένας άγριος καρκίνος στο σώμα 1,7 δισεκατομμυρίων ανθρώπων που πρέπει να αφαιρεθεί». Στην ίδια ομιλία του υποστήριξε ψευδώς ότι οι Δημοκρατικοί γερουσιαστές της Φλόριντα επιχειρήσαν να επιβάλουν τη σαρία, τον ισλαμικό νόμο, στην Πολιτεία και κατηγορήσει τον Ομπάμα ότι με τη στάση του επέτρεψε στον μουσουλμανικό κόσμο «να εκραγεί». Ο Μάικ Φλιν προορίζεται, όπως προαναφέρθηκε, για σύμβουλος εθνικής ασφάλειας του Ντόναλντ Τραμπ και, αν και έχει χαρακτηρίσει μη ρεαλιστικό το σχέδιο του νέου Προέδρου των ΗΠΑ για απαγόρευση των μουσουλμάνων στη χώρα, έχει ταχθεί υπέρ μιας αυστηρής διαδικασίας ελέγχου όσων επιθυμούν να επισκεφθούν την Αμερική.

Ο «σκοτεινός» υπεύθυνος στρατηγικής

Ωστόσο, το πρόσωπο μεταξύ των στενών συνεργατών του Τραμπ που έχει συγκεντρώσει επάνω του τα περισσότερα βλέμματα δεν είναι άλλο από τον Στίβεν Μπάνον, το «αφεντικό» της προεκλογικής εκστρατείας του Τραμπ και διορισμένο υπεύθυνο στρατηγικής και ανώτατο σύμβουλο του νεοεκλεγέντος Προέδρου. Το πόσο ενδιαφέρον προκαλεί ο Μπάνον

φαίνεται και από το γεγονός ότι ήδη 169 βουλευτές του Δημοκρατικού Κόμματος ζήτησαν από τον Τραμπ να τον αποπέμψει, καθώς η τοποθέτησή του, ισχυρίστηκαν, «στέλνει ένα ανησυχητικό μήνυμα για το τι είδους Πρόεδρος επιθυμεί να είναι». Οι αντιδράσεις για τον Μπάνον είχαν αρχίσει από τον περασμένο Αύγουστο, όταν ανέλαβε επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας του Τραμπ: ο Μπάνον ήταν ένα από τα «σημειώματα πρόσωπα» του υπερουντηρητικού ιστοχώρου Breitbart, ο οποίος προωθεί μια ακραία εκδοχή της Δεξιάς, την αποκαλούμενη «εναλλακτική Δεξιά» (alt-right), στην οποία κυριαρχούν, μεταξύ άλλων, ο ρατσισμός και η θεωρία της «λευκής ανωτερότητας», η ισλαμοφοβία, η ομοφοβία, ο εθνικισμός, ο αντιφεμινισμός και ο αντισημιτισμός.

Η σύνδεση του Μπάνον με το Breitbart προκάλεσε αντιδράσεις ακόμα και στο εσωτερικό του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, ωστόσο ο Τραμπ υπερασπίζεται ακόμα και τώρα την επιλογή του, λέγοντας ότι ο Μπάνον δεν είναι ρατσιστής, ούτε αντισημίτης, κάτι που επιβεβαιώνουν και εκπρόσωποι της εβραϊκής κοινότητας στις ΗΠΑ, αν και δεν παραλείπουν να τον χαρακτηρίσουν «φανατικό». Ο ίδιος ο Μπάνον δήλωσε πρόσφατα ότι δεν ανήκει στους ρατσιστές εθνικιστές, αυτοχαρακτηριζόμενος ως «οικονομικός εθνικιστής». Πάντως, ο υποψήφιος για την προεδρία του Δημοκρατικού Κόμματος και πρόην υποψήφιος Πρόεδρος των ΗΠΑ Χάουαρντ Ντιν σε συνέντευξή του στο CBS χαρακτήρισε τον Μπάνον «ναζί».

Ο ίδιος ο Μπάνον είναι πλέον πιο προσεκτικός στις τοποθετήσεις του, ωστόσο στο παρελθόν είχε χαρακτηρίσει τις προοδευτικές γυναίκες «ένα μάτσο λεσβίες από καλά σχολεία της Νέας Αγγλίας», είχε πει ότι ο αγώνας για τα δικαιώματα των μειονοτήτων στηρίζεται στη «θυματοποίηση» τους, ενώ είχε κατηγορηθεί ότι συμπεριφερόταν ελαεινά σε συνεργάτες του στο Breitbart.

Νέοι τρόποι εξόφλησης λογαριασμών κατανάλωσης φυσικού αερίου

Οι ΕΠΑ Θεσσαλονίκης - Θεσσαλίας ανταποκρινόμενες στις αυξανόμενες ανάγκες των πελατών και σε συνέχεια προσπάθειών για βελτίωση του επιπέδου των παρεχόμενων υπηρεσιών, με χρήση νέων τεχνολογιών και παροχή δυνατοτήτων που βοηθούν στην καλύτερη εξυπηρέτηση, παρέχουν πλέον τη δυνατότητα εξόφλησης των λογαριασμών κατανάλωσης:

- μέσω χρεωστικών / πιστωτικών / προπληρωμένων καρτών (VISA, VISA ELECTRON, MASTERCARD και MAESTRO), στις ιστοσελίδες των εταιρειών.
- στα αυτόματα μηχανήματα πληρωμής εντός των τραπεζών με την χρήση του ενσωματωμένου barcode (Κωδικός πληρωμής Dias Debit) στο έντυπο της ταχυπληρωμής.

Για ηλεκτρονική πληρωμή λογαριασμού με χρήση καρτών, επισκεφθείτε τις ιστοσελίδες μας.

ΕΠΑ Θεσσαλονίκης:
www.epathessaloniki.gr
myaccount.epathessaloniki.gr
(εφόσον διαθέτετε κωδικούς πρόσβασης στην υπηρεσία MyEPA).

ΕΠΑ Θεσσαλίας:
www.epathessalia.gr
myaccount.epathessalia.gr
(εφόσον διαθέτετε κωδικούς πρόσβασης στην υπηρεσία MyEPA).

Τηλέφωνο εξυπηρέτησης πελατών: 11 150

(Χρέωση μιας αστικής μονάδας από σταθερό τηλέφωνο και από κινητό με βάση τον κατάλογο του παρόχου της τηλεφωνικής σύνδεσης).

Ε.Π.Α Θεσσαλονίκης - Θεσσαλίας Α.Ε

27TH ANNUAL
THE GREEK ECONOMY CONFERENCE
November 28 & 29, 2016
ATHENAEUM INTERCONTINENTAL HOTEL

GREECE AND THE GLOBAL DISRUPTIVE ENVIRONMENT
A look into the future

ORGANIZED BY AMERICAN-HELLENIC CHAMBER OF COMMERCE
IN COOPERATION WITH ATHEXGROUP

The American-Hellenic Chamber of Commerce has the pleasure to invite you to its flagship event, the 27th annual

THE GREEK ECONOMY CONFERENCE 2016

TOPICS TO BE DISCUSSED

Greek Debt • Economic Performance • US-Greece Economic Relations
Growth and Jobs • Banking and Financial Services • Digital Disruption & Tourism • Energy
• Public Administration & Entrepreneurship

DON'T MISS THE OPPORTUNITY...

...to network with Greece's opinion leaders and decision makers and gain strategic insight to policies that will guide growth –and impact your organization– in the years to come.

CONFIRMED SPEAKERS:
FROM ABROAD: Pierre Moscovici, EU Commissioner, Economic & Financial Affairs, Taxation and Customs. Benoît Cœuré, Member of the Executive Board, ECB. Frank Van Driessche, SRSS Coordinator for Greece, EC. Sabina Dziurman, Director Greece and Cyprus, EBRD. Nicholas Jennett, Director, European Investment Bank (EIB). Paul Kazarian, Founder, Chairman & CEO, Japonica Partners USA. Frank Gill, Senior Director and Sovereign Sector Lead EMEA S&P. Hugh J W Harper, Financial Services EMEA Leader, Strategy, Customer & Operations, EY
FROM GREECE: Alexis Tsipras, Prime Minister of Greece. Dimitris Papadimitriou, Minister of Economy & Development. Euclid Tsakalotos, Minister of Finance. Kostis Chatzidakis, Vice President, Nea Demokratia. Yannis Stourmaras, Governor, Bank of Greece. Theodore Fessas, Chairman, SEV. Simos Anastasopoulos, President, AmCham. Socrates Lazaridis, CEO Athens Exchange. Panagiotis Liargovas, Head, Parliamentary Budget Office. Manolis Panagiotakis, Chairman & CEO, Public Power Corporation. Nikolaos Chatziargyriou, Chairman & CEO, HEDNO S.A.. Eftichia Kasselaki, Executive General Manager, Piraeus Bank. Damianos Charalambidis, Group Chief Digital Officer & Head of Retail Banking Products, Alpha Bank. George Doukidis, Professor, AUEB. George Peristeris, CEO, GEK TERNA. Antonis Kerastaris, Group CEO, Intralot. Lambros Papacosmas, P&G Greece Country Leader. Nicholas Papapolitis, Partner, Papapolitis & Papapolitis. Nikolaos Peppas, Country Manager Greece & Cyprus, SAS Institute. Antonis Tsioukias, Country Manager Greece & Cyprus, CISCO. Matthaïos Rigas, Chairman & CEO, Energean Oil & Gas. Odiseas Athanassiou, CEO, Lambda Development. Andreas Stylianopoulos, Board Member, SETE & President, Tourism Committee, AmCham. Maria Founta, Country Marketing, Google Greece. Adriatics, Bulgaria. Zeta Chimonidou, Marketing Director, AB Vassilopoulos

SPONSORS
PIRAEUS BANK
JAPONICA PARTNERS
OTE GROUP OF COMPANIES

SUPPORTERS
ALPHA BANK
ΔΕΔΔΗΕ
ΕΥ Building a better working world
GEK TERNA GROUP OF COMPANIES
intralot

COMMUNICATION SPONSOR
FREE SUNDAY

For further information, you may contact the American-Hellenic Chamber of Commerce by email a.dikeoulia@amcham.gr or tel. 210 699 3559 or visit our website www.amcham.gr

ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΔΥΝΑΜΙΤΙΖΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αν και η κυβέρνηση έχει θέσει ως ορόσημο τη συνεδρίαση του Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου – συνεδρίαση κατά την οποία, βάσει χρονοδιαγραμμάτων, θα έκλεινε η δεύτερη αξιολόγηση και θα άρχιζε η συζήτηση για τη διευθέτηση του δημόσιου χρέους–, φαίνεται ότι αυτό ίσως και να μην είναι εφικτό.

Κι αυτό διότι η διαπραγμάτευση με τους εκπροσώπους των θεσμών, που ολοκληρώθηκε πριν από λίγες μέρες, άφησε ανοιχτά ορισμένα μείζονα ζητήματα, με κυριότερο τα εργασιακά, για τα οποία πηγές του υπουργείου Εργασίας παραδέχτηκαν ότι υπάρχει «χάσμα» με τις απαιτήσεις των δανειστών και κυρίως με το ΔΝΤ.

Τα αγκάθια της διαπραγμάτευσης

Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές του υπουργείου, το ΔΝΤ παραμένει άκαμπτο σχεδόν σε όλες τις απαιτήσεις του για νέες παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας της χώρας, ζητώντας μετ' επιτάσεως πλήρη απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, μεγάλες αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο με έμφαση στην προκήρυξη απεργιών και τη θεσμοθέτηση του δικαιώματος της ανταπεργίας (lock-out) από τους εργοδότες. Από την πλευρά της, η κυβέρνηση εμμένει στη θέση ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις αποτελούν κομμάτι των βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών, ξεκαθαρίζει ότι για τις ομαδικές απολύσεις δεν πρέπει να υπάρξει καμία αλλαγή στα όρια και στο καθεστώς της προέγκρισης, απορρίπτει το ενδεχόμενο θεσμοθέτησης του lock-out και αλλαγές στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο που αφορά το δικαίωμα στην απεργία, αντιπροτείνοντας παρεμβάσεις στον συνδικαλιστικό νόμο όπως, για παράδειγμα, τη δημιουργία ηλεκτρονικού μπτρώου στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Στην ουσία, κυβέρνηση και ΔΝΤ βρίσκονται σε απολύτως απέναντι θέσεις – σύμφωνα με κύκλους του υπουργείου Εργασίας, η ευρωπαϊκή πλευρά δεν είναι τόσο άκαμπτη– και πλέον η όλη συζήτηση αναμένεται να μεταφερθεί σε πολιτικό επίπεδο, καθώς σε τεχνικό δεν φαίνεται να υπάρχει δυνατότητα σύγκλισης.

Νεφελούδης: Εκτός ελληνικής πραγματικότητας οι ομαδικές απολύσεις

Πάντως, από την πλευρά του, ο γ.γ. του υπουργείου Εργασίας Ανδρέας Νεφελούδης άφησε να εννοηθεί ότι το ζήτημα των ομαδικών απολύσεων αποτελεί περισσότερο εμμονή των δανειστών και λιγότερο πραγματική ανάγκη των επιχειρήσεων. Μιλώντας στον ρ/ο Alpha, ο κ. Νεφελούδης υποστήριξε ότι στο 98% των επιχειρήσεων απασχολούνται κάτω από 20 εργαζόμενοι, ενώ σημείωσε πως ο ίδιος έχει χειριστεί 400 υποθέσεις παραβατικότητας, διαβούλευσης κ.λπ., αλλά ούτε μία δεν αφορούσε ζήτημα ομαδικών απολύσεων. Μάλιστα, τόνισε χαρακτηριστικά ότι αν το υπουργείο αρχίσει να υποχωρεί απέναντι σε όσα προβλέπει η ευρωπαϊκή νομοθεσία, τότε θα μιλάμε για «ζούγκλα». Ο γ.γ. του υπουργείου Εργασίας επιβεβαίωσε εμμέσως τις προθέσεις της κυβέρνησης για πολιτική διαπραγμάτευση για τα εργασιακά, λέγοντας ότι «το πρόβλημα είναι εξόχως πολιτικό ζήτημα και ζήτημα εφαρμογής των ευρωπαϊκών κοινοτικών κανονισμών και εκεί “κολλάει” το ΔΝΤ», και επανέλαβε ότι «το μείζον θέμα της διαπραγμάτευσης που είναι “κλειδί” για τον χώρο αγοράς εργασίας είναι οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, που θα επαναφέρουν μια κανονικότητα στον χώρο αγοράς εργασίας», υπογραμμίζοντας ότι «η διαβούλευση των κοινωνικών εταίρων πρέπει να αποφασίσει για τον κατώτατο μισθό, και όχι ο κάθε υπουργός, και να μπορούν να κυριαρχούν οι κλαδικές συμβάσεις στις επιχειρησιακές».

Οι θέσεις του ΣΕΒ

Από την άλλη πλευρά, μετά τη συνάντηση της υπουργού Εργασίας Έφης Αχτσιόγλου με εκπροσώπους των εργοδοτικών οργανώσεων, ο ΣΕΒ επανήλθε με τις πάγιες θέσεις του, τις οποίες και υπενθύμισε στην υπουργό ο πρόεδρος του Συνδέσμου Θεόδωρος Φέσσας. Συγκεκριμένα, για τις επιχειρησιακές και κλαδικές συμβάσεις εργασίας ο ΣΕΒ θεωρεί ότι ένας μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων επιβάλλεται να αναδιαρθρωθεί για να επιζήσει και ως εκ τούτου υποστηρίζει ότι είναι αδύνατο σε κλαδικό επίπεδο να επιτευχθεί ένας κατώτερος κοινός παρονομαστής, που να ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες των επιχειρήσεων, λέγοντας, αντιθέτως, ότι η σημερινή ρύθμιση, με την οποία υπερέχει η επιχειρησιακή σύμβαση έναντι της κλαδικής, εξασφαλίζει την επιβίωση πολλών επιχειρήσεων και θέσεων εργασίας. Παράλληλα, ο Σύνδεσμος τόνισε ότι «αναζητείται τρόπος εφαρμογής των διεθνών κανόνων, που, σπουδαιότερον, δεν προβλέπουν τη μονομερή προσφυγή στη διαιτισία. Η “Υποχρεωτική Διαιτισία” αποτελεί θεμελιώδη στρέβλωση του

Κυβέρνηση και ΔΝΤ βρίσκονται σε απολύτως απέναντι θέσεις – σύμφωνα με κύκλους του υπουργείου Εργασίας, η ευρωπαϊκή πλευρά δεν είναι τόσο άκαμπτη– και πλέον η όλη συζήτηση αναμένεται να μεταφερθεί σε πολιτικό επίπεδο.

τοπίου των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και έχει επηρεάσει πολλά προβλήματα στο παρελθόν», ενώ για το ζήτημα των ομαδικών απολύσεων επανέλαβε ότι χρειάζεται «να προβλεφθεί ανοιχτό πρόγραμμα με κοινοτική χρηματοδότηση (ΕΠΙΑΝΑΔ, Ταμείο Παγκοσμιοποίησης ή άλλη πηγή) για την κάλυψη των εξόδων των σχεδίων αυτών».

ΣΥΡΙΖΑ κατά... τρόικας εσωτερικού

Μετά την παραδοχή του χάσματος μεταξύ κυβέρνησης και εκπροσώπων των θεσμών για τα εργασιακά, ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία κάνει λόγο για «τρόικα εσωτερικού» που επιδιώκει την πλήρη απορρύθμιση της αγοράς εργασίας στη χώρα. Συγκεκριμένα, το κυβερνών κόμμα υποστήριξε ότι «το καθεστώς της πλήρους απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων που επιβλήθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις πρέπει να ανατραπεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει πλήρως την κυβέρνηση στην προσπάθειά της για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων και την προστασία των εργαζομένων από τις ομαδικές απολύσεις. Το κοινό μέτωπο που επιχειρεί να στίσει ο ΣΕΒ, ο οποίος όλο το προηγούμενο διάστημα έκανε λόγο για την ανάγκη ύπαρξης μιας “εθνικής γραμμής για τα εργασιακά”, με τους πιο ακραίους κύκλους των δανειστών πρέπει να αποδοκιμαστεί και να απομονωθεί». Σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ, «οι προσπάθειες της ιδιότυπης “τρόικας εσωτερικού” πρέπει να πέσουν στο κενό. Καλούμε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους στο κρίσιμο αυτό ζήτημα. Η ΝΔ του κ. Μητσοτάκη, η οποία, από κοινού με το ΠΑΣΟΚ, διέλυσε τις εργασιακές σχέσεις καταργώντας κάθε πλέγμα προστασίας των εργαζομένων, οφείλει να μιλήσει καθαρά και χωρίς υπεκφυγές. Όσοι επικαλούνται καθημερινά το ευρωπαϊκό κεκτημένο πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτό δεν ισχύει αλά καρτ».

ΝΔ: ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΛΟΙΔΟΡΟΥΣΑΝ

Από την πλευρά της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ο υπεύθυνος του Τομέα Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης της ΝΔ και πρώην υπουργός Εργασίας Γιάννης Βρούτσης κατηγορήσε την κυβέρνηση ότι επί δύο χρόνια ενέπαιζε την κοινωνία, τους εργαζόμενους, τους ανέργους και τις επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, ο κ. Βρούτσης υποστήριξε ότι «χρειάστηκαν δύο ολόκληρα χρόνια λαϊκισμού και ψεύτικων υποσχέσεων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τώρα, την κρίσιμη στιγμή της διαπραγμάτευσης για τα εργασιακά, επικαλούνται για πρώτη φορά και στηρίζουν την εθνική συμφωνία που πετύχαμε στην προηγούμενη κυβέρνηση με τη συμφωνία όλων των κοινωνικών εταίρων και του ILO στις 30/9/2014 στη Γενεύη. Μια συμφωνία που για δύο ολόκληρα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγελλε, λοιδορούσε και αμφισβητούσε. Δυστυχώς, όμως, υπήρξε τίμημα για τον ελληνικό λαό που πληρώνει μέχρι σήμερα».

Της αρέσουν οι άνθρωποι που δεν παίρνουν στα σοβαρά τον εαυτό τους, ειδικά όταν είναι πλανητάρχες. Αν ξεκινούσε από την αρχή, θα γινόταν και πάλι δημοσιογράφος, παρόλο που όταν δεν γράφει λογοτεχνία νιώθει στερητικό, όπως μετά τη διακοπή καπνίσματος. Η Ξένια Κουναλάκη πιστεύει πως θα έρθουν καλύτερες μέρες και ότι αυτή τη φορά θα τις εκτιμήσουμε περισσότερο, γιατί δεν θα θεωρούνται πια δεδομένες.

Ποια ήταν η τελευταία ταινία που είδατε και κλάψατε; Σε ποιες σκηνές;

Στην «Υπηρέτρια», ένα λεσβιακό θρίλερ του Κορεάτη Παρκ Τσαν Γουκ, εκ των αγαπημένων μου σκηνοθετών, μεταξύ άλλων του «Old Boy» και μιας ολόκληρης τριλογίας εκδίκησης. Η ομορφιά των δύο αλαβάστρινων πρωταγωνιστριών ήταν τόσο εκτυφλωτική και ο έρωτάς τους τόσο συνταρακτικός, που συγκινήθηκα.

Από τη δημοσιογραφία στη λογοτεχνία και πάλι πίσω ή μπροστά;

Τώρα που τελείωσε το βιβλίο, μου λείπει πολύ το (λογοτεχνικό;) γράψιμο, σαν να έχω κόψει το τσιγάρο, νιώθω ένα απροσδιόριστο στερητικό σύνδρομο. Με μια έννοια, η δημοσιογραφία, η αρθρογραφία, η λάντζα του γραψίματος, είναι το υποκατάστατο, η τσίχλα νικοτίνης.

Πόσο κράτησε η συγγραφή αυτού του βιβλίου;

Έναν χρόνο. Έγραφα στις βάρδιες μου και στις διακοπές μου. Πάντως, τα κείμενα βγήκαν αβίαστα και νομίζω ότι αυτό φαίνεται. Ελάχιστα τα διόρθωσα, δεν τα «χτένισα», σπάνια αυτολογοκρίθηκα.

Έχετε σκεφτεί ήδη το επόμενο;

Όχι. Αν και έχω ξεκινήσει εδώ και χρόνια ένα αστυνομικό μυθιστόρημα. Πάντα ήθελα να γράψω κάτι τρομερά βίαιο, κυρίως ψυχολογικά βίαιο, με τον τρόπο που χρησιμοποιεί τη βία ο Αυστριακός σκηνοθέτης Μίχαελ Χάνεκε, για παράδειγμα.

Αν ξεκινούσατε τώρα, θα επιλέγατε και πάλι το ίδιο επάγγελμα;

Ναι, σίγουρα. Δεν μπορώ να φανταστώ να κάνω τίποτε άλλο επί πολλές δεκαετίες.

Δεν είναι μεγάλο προνόμιο να πληρώνεται κανείς για να γράφει;

Για μένα, ναι, γιατί μου αρέσει να γράφω. Και μάλλον δεν ξέρω και τίποτε άλλο να κάνω, εκτός από μικρές κατασκευές, κουκλόσπιτα Playmobil, δωράκια σοκολατένιων αυγών Kinder που χρειάζονται συναρμολόγηση και τέτοια. Κατά τα άλλα, είμαι παντελώς ατάλαντη και άχρηστη. Υποθέτω, ωστόσο, πως για άλλους θα ήταν μαρτύριο να γράφουν επαγγελματικά. Ξέρω πολλούς ανθρώπους που το μισούν.

Είναι δικαιολογημένη η δυσπιστία της κοινής γνώμης απέναντι στα ΜΜΕ;

Ναι, είναι. Θυμάμαι μια ομιλία του Χέλμουτ Σμιτ στο Αμβούργο πριν από κάποια χρόνια, όταν τον είχαν ρωτήσει γιατί δεν έγινε ποτέ δημοσιογράφος, αφού είχε σχέση με τη διοίκηση της εφημερίδας «Zeit». Και είχε απαντήσει «επειδή δεν είμαι επιφανειακός άνθρωπος». Υπάρχει στο επάγγελμά μας μια προχειρότητα και μια τσαπατσουλιά, η οποία είναι πιθανό να συνδέεται με το εφήμερο των εντύπων, των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, αλλά και τη λήθη του κοινού. Έχω γνωρίσει όμως και συναδέλφους-σπασίγκλες, που εργάζονται με επιμέλεια, θεωρώντας ότι παράγουν υλικό για τον ιστορικό του μέλλοντος.

Εσείς διαβάζετε ελληνικές εφημερίδες (πέρα από την «Καθημερινή») για να ενημερωθείτε;

Ναι, διαβάζω συχνά τα «Νέα», την «Εφημερίδα των Συντακτών» και την «Αυγή» καμιά φορά, για να θυμώσω και να γράψω μετά σχόλιο στη στήλη μου.

Η κρίση του Τύπου είναι το ίδιο βαθιά εδώ και στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο;

Ξένια Κουναλάκη, αρχισυντάκτρια Διεθνών στην «Καθημερινή»

«Δεν ξέρω να κάνω κάτι άλλο από το να γράφω»

ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

Τώρα που τελείωσε το βιβλίο, μου λείπει πολύ το (λογοτεχνικό;) γράψιμο, σαν να έχω κόψει το τσιγάρο, νιώθω ένα απροσδιόριστο στερητικό σύνδρομο. Με μια έννοια, η δημοσιογραφία, η αρθρογραφία, η λάντζα του γραψίματος, είναι το υποκατάστατο, η τσίχλα νικοτίνης.

Πιστεύω πως ναι. Μου αρέσει όμως που σοβαρά γεγονότα, όπως η εκλογική νίκη του Ντόναλντ Τραμπ, οδηγούν στην παραγωγή συναρπαστικής δημοσιογραφίας και στη δίψα της κοινής γνώμης για ενημέρωση. Θεωρώ ότι είναι πολύ ενθαρρυντικό σημάδι αυτό για το μέλλον των ΜΜΕ.

Σας συγκίνησε η ομιλία του Μπ. Ομπάμα στην Αθήνα;

Ναι, πολύ, είναι κοινότοπο να πω ότι είναι χαρισματικός ρήτορας. Όλη η τελευταία χρονιά ήταν άλλωστε ένας μεγάλος, παρατεταμένος αποχαιρετισμός του σημαντικότερου Αμερικανού Προέδρου των τελευταίων δεκαετιών. Με έχουν συγκινήσει όμως άλλα πράγματα περισσότερο: η ερωτική επιστολή που είχε στείλει ως φοιτητής στην τότε αγαπημένη του, τη δεκαετία του '80, ασκώντας «τρυφερή» κριτική στον Τ.Σ. Έλιοτ και στα κουαρτέτα του. Ή η συνομιλία του με τη συγγραφέα Μέριλιν Ρόμπινσον, αλλά και η ευκολία του στον αυτοσαρκασμό. Με συγκινούν οι άνθρωποι που δεν παίρνουν πολύ σοβαρά τον εαυτό τους. Ειδικά όταν είναι πλανητάρχες.

Ελπίζετε ότι θα έρθουν στο ορατό μέλλον καλύτερες μέρες;

Με μια φίλη μου κάνουμε όνειρα για την εποχή «που θα βγούμε στις αγορές», όπως λέμε γελώντας. Είναι η κωδική ονομασία για τη μέρα που η χώρα θα ξεφύγει από τη βαθιά ύφεση των τελευταίων ετών, θα ανακάμψει η οικονομία και μαζί της η ψυχική υγεία ενός ολόκληρου λαού. Ναι, νομίζω ότι μέρες καλύτερες θα έρθουν και αυτή τη φορά θα τις εκτιμήσουμε περισσότερο απ' ό,τι παλιότερα, που τις θεωρούσαμε κάπως δεδομένες.

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΧΡΕΟΣ Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΩΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΒΟΜΒΑ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ*

Το πελώριο και διαρκώς διογκούμενο ιδιωτικό χρέος, ήτοι οι οφειλές φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων προς τράπεζες, Δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία, είναι η μεγαλύτερη νάρκη στην ελληνική οικονομία. Η αλήθεια των αριθμών προκαλεί πραγματικό ίλιγγο: τα χρέη προς το Δημόσιο αυξάνονται σχεδόν κατά 1 δισ. ευρώ τον μήνα, ανερχόμενα σε 91,6 δισ. ευρώ τον Αύγουστο του 2016, οι οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν διογκωθεί κατά 1,5 δισ. ευρώ τα τελευταία δύο χρόνια, ενώ τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια ανέρχονται πλέον στο άκρως ανησυχητικό 36,6% επί του συνόλου των δανείων! Παράλληλα, εν τη απουσία σχετικής νομοθετικής ρύθμισης, αλλά και λόγω του ότι με την τελευταία τροποποίηση του Ν. 3869/2010 (ευρέως γνωστού ως «νόμου Κατοέλη») οι προϋποθέσεις υπαγωγής έγιναν πιο αυστηρές, τους τελευταίους μήνες έχει ξεκινήσει η διενέργεια πλειστηριασμών ακινήτων, ακόμα και πρώτων κατοικιών, συνηθέστερα –μάλιστα– τη επισπεύσει του ελληνικού Δημοσίου. Εξάλλου, έχει καταστεί –πλέον– εφικτή η πώληση «κόκκινων» δανείων προς ξένα ή εγχώρια funds, με αποτέλεσμα οι δανειολήπτες να ενδέχεται να βρεθούν να οφείλουν σε νέο, «επιθετικότερο» δανειστή.

Αυτή είναι –grosso modo– η εικόνα παράλυσης της πραγματικής οικονομίας. Πολίτες χωρίς την παραμικρή αγοραστική δύναμη, επιχειρήσεις που φτυζωούν, εταιρείες που αδυνατούν λόγω της μεγάλης κωλοσιεργίας στις σχετικές διαδικασίες ακόμα και να πτωχεύσουν ή να «κλείσουν βιβλία». Ανάμεσα, δε, στους αληθώς αδυνατούντες, επιχειρούν να επωφεληθούν από τα συμπαρομαρτούντα της κρίσης και οι λεγόμενοι «στρατηγικοί κακοπληρωτές», εκείνοι δηλαδή που, ενώ μπορούν να εκπληρώνουν τις συμβατικές, φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις τους, παρουσιάζουν τεχνέντως τη δυστροπία τους ως δήθεν αντικειμενική αδυναμία, επιτείνοντας το προς επίλυση πρόβλημα.

Από τα ανωτέρω προκύπτει αβίαστα ότι το πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους αποτελεί μια αληθινή ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του ελληνικού κράτους, μια βόμβα της οποίας η απενεργοποίηση πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα μιας υπεύθυνης κυβέρνησης. Πριν από λίγες ημέρες η ΝΔ παρουσίασε μια ολοκληρωμένη πρόταση για το ιδιωτικό χρέος. Το σχέδιο αυτό

περιλαμβάνει νομοθετικές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις στους ακόλουθους άξονες:

- Περαιτέρω επιτάχυνση στη διαδικασία εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων του Ν. 3869/2010, με παράλληλο διαχωρισμό των αιτούντων-οφειλετών σε τρεις κατηγορίες: α) οφειλέτες χωρίς περιουσιακά στοιχεία, β) οφειλέτες με μοναδικό περιουσιακό στοιχείο την κύρια κατοικία τους και γ) οφειλέτες με επιπλέον της κύριας κατοικίας τους περιουσιακά στοιχεία, και συζήτηση κατά προτεραιότητα των αιτήσεων της τρίτης κατηγορίας. Με τον τρόπο αυτό αφενός μεν οι τελούντες σε πραγματική μόνιμη και γενική αδυναμία εκπλήρωσης των οικονομικών τους υποχρεώσεων θα πάψουν να παραμένουν δέσμοι παρατεταμένης ανασφάλειας, αφετέρου δε οι «στρατηγικοί κακοπληρωτές» θα κληθούν τάχιστα να εκπληρώσουν τις έναντι παντός υποχρεώσεις τους, γεγονός που θα λειτουργήσει και ως αντικίνητρο στην κατάθεση καταχρηστικών και παρελκυστικών αιτήσεων.
- Εισαγωγή κυρώσεων και κινήτρων στις τράπεζες, προκειμένου να δρουν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων.
- Απλοποιημένη εξωδικαστική επίλυση για μικρομεσαίες επιχειρήσεις και επιχειρηματίες. Έτσι, σε περίπτωση καθυστερούμενων οφειλών, τα ίδια τα πιστωτικά ιδρύματα θα προτείνουν αναδιάρθρωση του χρέους του οφειλέτη, επί τη βάση των προβλέψεων που έχουν κάνει τα ίδια. Η επιτευχθείσα συμφωνία οφειλέτη-τράπεζας θα συμπαρασύρει αυτόματα και αναλογικά προσαυξήσεις και πρόστιμα προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ η κύρια οφειλή θα ρυθμίζεται σε δόσεις ανάλογα με τη ρύθμιση της οφειλής προς τα τραπεζικά ιδρύματα.
- Θεσοθέτηση ταχείας διαδικασίας δικαστικής ρύθμισης οφειλών πριν από την προσφυγή στις διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, για όσες επιχειρήσεις δεν υπάγονται –λόγω τζίρου– στην ως άνω εξωδικαστική διαδικασία. Μέσω αυτής, θα δύναται να υποβληθεί προς το αρμόδιο δικαστήριο προς επικύρωση σχέδιο ρύθμισης οφειλών, εφόσον συναινεί σε αυτό το 50,1% του συνόλου των πιστωτών.
- Ουσιαστική αναμόρφωση της πτωχευτικής διαδικασίας, με γνώμονα την ταχύτερη ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών. Η διαδικασία της πτώχευσης στην Ελλάδα διαρκεί συνηθέστατα 7, 8 ή και 10 χρόνια, με αποτέλεσμα από τη μια ο επιχειρηματίας

Το πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους αποτελεί μια αληθινή ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του ελληνικού κράτους, μια βόμβα της οποίας η απενεργοποίηση πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα μιας υπεύθυνης κυβέρνησης.

να μην έχει στην πράξη την ευκαιρία επανεκκίνησης και από την άλλη οι πτωχευτικοί πιστωτές να μην ικανοποιούν ποτέ τις έναντι της «πρωχής» απαιτήσεις τους. Σκοπός της διαδικασίας αναμόρφωσης θα είναι η διαδικασία ρευστοποίησης της πτωχευτικής περιουσίας και ικανοποίησης των πτωχευτικών πιστωτών να ολοκληρώνεται εντός 24 μηνών.

Τα ανωτέρω φαντάζουν –πράγματι– αυτονόητα για μια παραπαίουσα οικονομία, που ταλανίζεται από παροιμιωδώς άστοχες αποφάσεις και δράσεις μιας ιδεοληπτικής κυβέρνησης. Εμφορούνται από την αφετήρια σκέψη ότι μόνο μέσα από την ιδιωτική πρωτοβουλία και την –εντεύθεν– στήριξη αυτής μπορεί η ελληνική οικονομία να ανακάμψει. Απαιτούν, εντούτοις, στοχοποίηση, υπευθυνότητα και τεχνοκρατικό ανθρώπινο δυναμικό, όλα εκείνα, δηλαδή, τα οποία στερείται η συγκυβέρνηση των κ.κ. Τσίπρα και Καμμένου.

*Ο Χρήστος Θεοδωρόπουλος είναι δικηγόρος, LL.M., ΜΔΕ, εκπρόσωπος Τύπου της Ένωσης Ασκουμένων και Νέων Δικηγόρων Αθηνών, αναπληρωτής γραμματέας Παραγωγικών Τομέων και μέλος της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ.

Ο σκιτσογράφος-γελοιογράφος Πάνος Ζάχαρης, με αφορμή την κυκλοφορία του πρώτου του άλμπουμ, μιλά για τον ρόλο της γελοιογραφίας, την κρίση, τα ΜΜΕ και τους... αρνητικούς συσχετισμούς.

Μόλις εκδόθηκε το πρώτο σου άλμπουμ με σκίτσα. Πώς προέκυψε η έκδοση;

Η έκδοση μιας τέτοιας συλλογής δεν είναι τίποτε άλλο από μια... επιχείρηση διάσωσης. Και εξηγούμαι: η πολιτική γελοιογραφία είναι εξ'ορισμού εφήμερη. Γεννιέται και πεθαίνει μαζί με την επικαιρότητα και ιδιαίτερα σε καιρούς που χαρακτηρίζονται από πυκνό πολιτικό χρόνο η ζωή ενός σκίτσου είναι πολύ σύντομη. Έχοντας δουλέψει ως γελοιογράφος επί οκτώ χρόνια αισθάνθηκα την ανάγκη να φτιάξω μια κιβωτό για να διασώσω λίγα από τα εκατοντάδες σκίτσα της τελευταίας τριετίας –τα πλέον διαχρονικά– από τους κατακλυσμιαίους ρυθμούς με τους οποίους αλλάζουν τα πρωτοσέλιδα μέρα με τη μέρα, ώρα με την ώρα. Αυτό έγινε πραγματικότητα με τη βοήθεια των εκδόσεων Τόπος κι έτσι ετοιμάσαμε μαζί ένα όμορφο βιβλίο.

Γιατί «Αρνητικοί Συσχετισμοί»;

Ψάχνοντας ένα νήμα που να συνδέει τα γεγονότα της τελευταίας τριετίας και να μπορεί να λειτουργήσει ως τίτλος, κατέληξα στο ότι απλά χάνουμε παντού... Αρνητικοί συσχετισμοί δύναμης υπάρχουν από το ελληνικό Κοινοβούλιο, όπου το 80% και βάλε των βουλευτών ανήκουν στο –ας πούμε, αν και απεχθάνομαι τον όρο– «μνημονιακό μπλοκ», μέχρι τα εργατικά σωματεία, όπου κυριαρχούν οι εργοδοτικοί, τις κυβερνήσεις των χωρών-μελών της Ε.Ε... Παντού. Κάποιοι βέβαια μπορεί να συνδέσουν τον τίτλο με το ζωντανό που κοσμεί το εξώφυλλο και να ψάχνουν το φτηνούτσικο λογοπαίγνιο πίσω από την επιλογή του τίτλου. Τους διαψεύδω και απαντώ ευθέως ότι δεν πρόκειται για αρνή, αλλά για πρόβατο. Εντελώς άλλο πράγμα δηλαδή.

Η κρίση στην Ελλάδα έκανε πιο εύκολη ή πιο δύσκολη τη δουλειά του σκιτσογράφου/γελοιογράφου;

Θα προσπαθήσω να απαντήσω διαχωρίζοντας το αντικείμενο της δουλειάς από τις εργασιακές συνθήκες, διότι δεν είναι εύκολο να είσαι φτωχός, ούτε έχει ιδιαίτερη πλάκα. Ζούμε σε ενδιαφέροντες καιρούς. Πλέον γίνεται φανερό τι επιδιώκει και πού έχει ταχθεί ο καθένας. Οι «μαϊμούδες» κάθε είδους πλέον δεν κρύβονται, αλλά έχουν ανέβει ψηλότερα από ποτέ, επιδεικνύοντας την πίσω όψη τους. Με δεδομένο ότι η δουλειά μας είναι ακριβώς αυτή, να δείχνουμε με το δάχτυλο τις «μαϊμούδες» περιγελώντας και μειώνοντάς τες στα μάτια όλων, ναι, η δουλειά μας έγινε πιο εύκολη. Η καπιταλιστική κρίση μάς αναγκάζει να καλύπτουμε γελοιογραφικά τα «μεγάλα και τα σπουδαία». Έχουμε την επιλογή και κατά τη γνώμη μου την υποχρέωση να καυτηριάσουμε την ουσία και όχι να αναζητούμε με τον μεγεθυντικό φακό τα ψεγάδια μιας παραπλανητικής κανονικότητας που πάει πέρασε ή να καταφεύγουμε στον φτηνό χαβαλεδάκο.

Πώς... διαχειρίζεται ένας σκιτσογράφος τη διακυβέρνηση της χώρας από ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ; Κάθε γελοιογράφος αντιμετωπίζει την επικαιρότητα και τους πρωταγωνιστές της ανάλογα με τις

Πάνος Ζάχαρης, σκιτσογράφος-γελοιογράφος

«Η δουλειά του σκιτσογράφου είναι καθαρά δημοσιογραφική»

ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟ

δικές του ιδεολογικές και πολιτικές προσλαμβάνουσες. Το γεγονός φιλτράρεται από τον υποκειμενισμό που χαρακτηρίζει καθέναν που καλείται να σχολιάσει την πραγματικότητα. Προσωπικά, δεν αντιμετωπίζω την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ακριβώς όπως τις προηγούμενες κυβερνήσεις, απλώς, δηλαδή, ως μια βλαπτική για τους εργαζόμενους, αντιλαϊκή κυβέρνηση. Η διαφορά τους είναι ότι εφαρμόζουν μεν, όπως και οι προηγούμενοι, μια καταστροφική πολιτική, το κάνουν δε στο όνομα της Αριστεράς και χρησιμοποιώντας το κομμουνιστικό παρελθόν τμήματος στελεχών τους, λερώνοντας συστηματικά την κατά τη γνώμη μου πιο βαθιά ανθρωπιστική και ελπιδοφόρα κοσμοθεωρία.

Βλέπεις τη δουλειά του σκιτσογράφου ως «συμπληρωματική» ή ως «παραπληρωματική» της δημοσιογραφίας;

Η δουλειά του σκιτσογράφου είναι μια καθαρά δημοσιογραφική δουλειά, αφού δεν είναι τίποτε άλλο από ένα συμπυκνωμένο δημοσιογραφικό καυστικό σχόλιο για την επικαιρότητα, χρησιμοποιώντας ως μέσα έκφρασης τον λόγο και την εικόνα. Δεν είναι λιγότερο «συμπληρωματική» από αυτήν π.χ. του αρθρογράφου και αυτό αποδεικνύεται από το ότι ανέκαθεν οι γελοιογραφίες είχαν θέση στις εφημερίδες.

Δεδομένου ότι τα ΜΜΕ χτυπήθηκαν σφοδρά

από την κρίση, πώς είναι τα πράγματα για το επάγγελμα του σκιτσογράφου σήμερα;

Όλοι μαζί χτυπηθήκαμε από την κρίση και τους εργοδότες και εξακολουθούμε να χτυπιόμαστε. Από τον ρεπόρτερ, τον γραφίστα και τον σκιτσογράφο μέχρι τον μοντέρ, τον κλητήρα και κάθε άνθρωπο που βγάζει το ψωμί του δουλεύοντας στον κλάδο, με εξαίρεση τους λίγους επώνυμους μεγαλοδημοσιογράφους που εκ των πραγμάτων ελάχιστη σχέση έχουν μ' εμάς. Η μόνη ιδιαιτερότητα που βιώνουμε ως, ας πούμε, υποκλάδος είναι ότι η δουλειά μας θεωρείται πολυτέλεια για ένα μέσο, με αποτέλεσμα οι θέσεις εργασίας να είναι μετρημένες στα δάχτυλα. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο διαδίκτυο π.χ., που σηκώνει πλέον το βάρος της ενημέρωσης και αναπτύσσεται, οι γελοιογράφοι που δίνουν πρωτότυπη δουλειά επ' αμοιβή είναι, νομίζω, ένας-δύο.

Υπάρχει κάποιος σκιτσογράφος/γελοιογράφος τον οποίο θεωρείς πρότυπό σου;

Η δουλειά μου έχει επηρεαστεί από παλιότερους σπουδαίους γελοιογράφους και ιδιαίτερα από τον Γιάννη Ιωάννου και τον Στάθη. Θα μπορούσα να πω ότι οι συγκεκριμένοι δύο δημιουργοί αποτέλεσαν το πρότυπό μου, καθώς αγάπησα τη γελοιογραφία από παιδάκι ξεφυλλίζοντας τα άλμπουμ τους. Μεγαλώνοντας, εξελίσσοντας τη δουλειά μου, περπατώντας σε δρόμους που έχουν ανοιχτεί από παλιότερους αλλά και αναζητώντας δειλά δικά μου μονοπάτια, αφήνω τη δουλειά μου να επικοινωνεί δημιουργικά με αυτήν των συναδέλφων μου.

Θα ήθελες να έχεις τη δυνατότητα να δουλέψεις για κάποια από τις μεγάλες εταιρείες παραγωγής κόμικς, όπως η Marvel ή η DC;

Όχι. Παρ' ότι αγαπώ πολύ τα κόμικς κάθε είδους, η δουλειά μου είναι πολύ διαφορετική από αυτήν των σχεδιαστών σε τέτοιου τύπου εταιρείες. Εκτιμώ τη δουλειά αυτή, αλλά δεν θα ήθελα να εργαστώ ως σχεδιαστής, διότι ιεραρχώ το πολιτικό και κοινωνικό μήνυμα που μπορεί να εκπέμψει το σκίτσο και προτιμώ να δουλεύω μόνος μου, σε δικό μου σενάριο. Πέραν τούτου, δεν κρύβω πως μάλλον δεν είμαι επαρκής για κάτι τέτοιο, αφού οι απαιτήσεις είναι υψηλότερες. Προς το παρόν αρκούμαι στις γελοιογραφίες, αλλά και στο εβδομαδιαίο πολιτικό-ιστορικό κόμικ στριπ «The Working Dead» που κάνω για το socomic.gr και αγαπώ πολύ.

Τελικά, υπάρχει περίπτωση οι συσχετισμοί να γίνουν θετικοί;

Μοιάζει δύσκολο, αλλά ναι. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Το μόνο που χρειάζεται, νομίζω, είναι η συνειδητοποίηση ότι δεν είναι δυνατόν το 2016 να πεθαίνουν άνθρωποι από την πείνα και το κρύο και να ξεκολλήσουμε επιτέλους από τη λογική της προσημνίας, της ανοχής και της ανάθεσης. Ακούγεται απλοϊκό, αλλά κάποτε οι συντριπτικοί περισσότεροι θα πρέπει να δοκιμάσουμε τη δύναμή μας, να βαδίσουμε άλλους δρόμους, μεγάλους, συλλογικούς, όμορφους.

Το λεύκωμα «Αρνητικοί Συσχετισμοί» του Πάνου Ζάχαρη κυκλοφορεί εδώ και λίγες μέρες από τις εκδόσεις Τόπος στα βιβλιοπωλεία, περιλαμβάνοντας επιλεγμένες γελοιογραφίες της τελευταίας τριετίας που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «Το Ποντίκι» και στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Ατέχνως».

Έχουμε την επιλογή και κατά τη γνώμη μου την υποχρέωση να καυτηριάσουμε την ουσία και όχι να αναζητούμε με τον μεγεθυντικό φακό τα ψεγάδια μιας παραπλανητικής κανονικότητας που πάει πέρασε.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ (ΚΑΙ ΠΑΛΙ) ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ* ΚΑΙ ΒΕΝΗΣ ΜΟΥΖΑΚΙΑΡΗ**

Οι γαλλικές προεδρικές εκλογές είναι ο επόμενος μεγάλος εκλογικός σταθμός στον δυτικό κόσμο. Παρ' ότι η προσοχή του ακροατηρίου είναι στραμμένη στις διαδικασίες ανάδειξης υποψηφίου της κεντροδεξιάς, κυρίως εξαιτίας της πεποίθησης ότι η γαλλική κεντροαριστερά δεν θα καταφέρει να προχωρήσει στον δεύτερο γύρο των εκλογών λόγω της δύναμης που αναμένεται να καταγράψει η Μαρίν Λεπέν στον πρώτο γύρο, ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι εξελίξεις στο στρατόπεδο του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Τον Ιανουάριο του 2017 αναμένεται η διεξαγωγή των προκριματικών εκλογών για την ανάδειξη του υποψηφίου σοσιαλιστή για τις προεδρικές εκλογές την ερχόμενη άνοιξη. Ενώ ο Πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ συνεχίζει να τηρεί σιγήν ιχθύος αναφορικά με το ενδεχόμενο της νέας υποψηφιότητάς του, παράλληλα έχει αρχίσει να αναπτύσσεται το σχετικό ενδιαφέρον από έτερους επίδοξους διεκδικητές της υποψηφιότητας.

Φρανσουά Ολάντ: Ο Πρόεδρος που ξεχάστηκε

Η δυστοκία της απόφασης του σημερινού Προέδρου να είναι υποψήφιος στις προκριματικές εκλογές συνδέεται με τα ιδιαίτερα χαμηλά ποσοστά δημοτικότητάς του. Συγκεκριμένα, καμία μέτρηση πλέον δεν παρουσιάζει την απήχυσή του πάνω από 20%, το χαμηλότερο ποσοστό δημοτικότητας εν ενεργεία Γάλλου Προέδρου μεταπολεμικά. Μην έχοντας παρουσιάσει σαφή τεκμήρια βελτίωσης του ατομικού εισοδήματος, παρά τον περιορισμό των δημοσίων δαπανών σε βάρος του εισοδήματος των δημοσίων υπαλλήλων, και υπό το συναισθηματικό βάρος της απώλειας εκατοντάδων ανθρώπων από τις τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι και στη Νίκαια, ο Πρόεδρος Ολάντ μοιάζει αδύναμος να κερδίσει την εμπιστοσύνη των Γάλλων τόσο στο ζήτημα της οικονομίας όσο και στο ζήτημα της ασφάλειας.

Πριν από τέσσερα χρόνια ο Φρανσουά Ολάντ κατάφερε να κερδίσει τις προκριματικές του 2012 και μετέπειτα την εκλογή έναντι του Νικολά Σαρκοζί. Τότε, προεκλογικά εξέφρασε μια ατζέντα σε βάρος της λιτότητας και ασκούσε επιθετική κριτική σε βάρος των έργων και της χρηματοοικονομικής στόχευσης του γαλλογερμανικού άξονα.

Η αντίδραση της αγοράς στο άκουσμα της ρητορικής αυτής, σε συνδυασμό με τις πρώτες πολιτικές κινήσεις του νέου Προέδρου –οφοδρή υπερφορολόγηση των ανώτερων εισοδηματικών κοινωνικών ομάδων–, επιδείνωσε την οικονομική κατάσταση

Η δυστοκία της απόφασης του σημερινού Προέδρου να είναι υποψήφιος στις προκριματικές εκλογές συνδέεται με τα ιδιαίτερα χαμηλά ποσοστά δημοτικότητάς του. Συγκεκριμένα, καμία μέτρηση πλέον δεν παρουσιάζει την απήχυσή του πάνω από 20%, το χαμηλότερο ποσοστό δημοτικότητας εν ενεργεία Γάλλου Προέδρου μεταπολεμικά.

στη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης. Συγκεκριμένα, το οικονομικό έτος του 2012 έκλεισε για τη Γαλλία με στασιμότητα, με σημαντικό βαθμό αποσπένδυσης, μείωση της καταναλωτικής δύναμης και περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού ως λογική συνέπεια του τελευταίου. Ο Πρόεδρος Ολάντ, εκείνη τη στιγμή, με δημοσιονομικό έλλειμμα κοντά στο 5%, με δημόσιο χρέος σε ποσοστό 70% και με δεδομένη την απειλή χρεοκοπίας σε χώρες της Ευρωζώνης, όπως η Πορτογαλία και η Ελλάδα, δεν μπορούσε να αγνοήσει τις εισηγήσεις τόσο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας όσο και της Επιτροπής περί της υποχρέωσης της κυβέρνησής του για μια σφιχτή δημοσιονομική πολιτική.

Το ζήτημα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, άμεσα, τοποθετήθηκε στον πυρήνα μιας νέας ατζέντας της Προεδρίας και ήδη από το τέλος του πρώτου έτους της διακυβέρνησής του λήφθηκαν μέτρα για τη μείωση των δημοσίων δαπανών και κυρίως για τον περιορισμό των δημοσίων υπαλλήλων. Ο νέος προσα-

νατολιμός της οικονομικής πολιτικής δυσάρεστο ένα σημαντικό μέρος της κυβέρνησης και γενικότερα του Σοσιαλιστικού Κόμματος, με αποτέλεσμα ο ανασηματισμός τον Αύγουστο του 2014 να είναι επιβεβλημένος λόγω παραιτίσεων και πολεμικής κριτικής. Η πιο σημαντική αλλαγή στο Υπουργικό Συμβούλιο ήταν η αντικατάσταση του υπουργού Οικονομίας και Βιομηχανίας Αρνό Μοντεμπούργκ με τον τεχνοκράτη και πρώην σύμβουλο, για ζητήματα οικονομίας, του Ολάντ, Εμανουέλ Μακρόν. Η δημοσιονομική προσαρμογή της γαλλικής οικονομίας εντατικοποιήθηκε μετά τον νέο ανασηματισμό.

Ωστόσο, αν και η υπερφορολόγηση είχε ήδη εξασφαλίσει μια σημαντική αύξηση στα φορολογικά έσοδα, η αποσπένδυση και η αύξηση της ανεργίας συνέβαλαν σε μια διαρκώς πτωχική τάση της δημοτικότητας του Γάλλου Προέδρου. Ο νέος υπουργός Οικονομίας, με στόχο την προσέλκυση του επενδυτικού κεφαλαίου στη Γαλλία, επιχείρησε με νομοθετικές ρυθμίσεις να διαμορφώσει ένα ευνοϊκό επενδυτικό περιβάλλον, με ευελιξία στην αγορά εργασίας. Οι πολιτικές αυτές, ωστόσο, συνέχιζαν να προκαλούν δυσάρεσκεια στους Σοσιαλιστές, με αποτέλεσμα οχηματικά να επικρατήσουν έκτοτε στο εσωτερικό του κόμματος δύο μεγάλα αντίπαλα στρατόπεδα. Από τη μια βρίσκονται οι λεγόμενοι «μεταρρυθμιστές», στους οποίους περιλαμβάνονται ο νέος υπουργός Οικονομίας, ο υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν και ασφαλώς ο Γάλλος πρωθυπουργός, από τον Αύγουστο του 2014 και μετά, Μανουέλ Βαλς. Από την άλλη βρίσκεται η αριστερή γραμμή των Σοσιαλιστών, ανάμεσα στους οποίους και ο παραιτηθείς Αρνό Μοντεμπούργκ.

Η εσωκομματική αυτή αναταραχή, η οποία πρακτικά σηματοδοτεί την απώλεια του ερείσματος που ο Ολάντ είχε στην αριστερή πτέρυγα του κόμματος το 2012, σε συνδυασμό με το δυσμενές, σε βάρος του, κοινωνικό αίσθημα, δεν προσδίδει καμία αισιοδοξία περί της επιτυχούς εκλογικής του πορείας για το 2017. Αντίθετα, οι προβλέψεις κάνουν λόγο και για την αδυναμία του Γάλλου Προέδρου να επικρατήσει στις προκριματικές εκλογές ενώπιον άλλων Σοσιαλιστών.

Σε κάθε περίπτωση, ο ίδιος ο Ολάντ είχε δηλώσει ότι θα μπορούσε να είναι εκ νέου υποψήφιος για την Προεδρία μόνο εάν είχε σημειωθεί μείωση στα ποσοστά της ανεργίας, κάτι το οποίο δεν φαίνεται να μπορεί να γίνει.

Μανουέλ Βαλς: Η επιλογή συνέχειας

Η προσοχή όλων, ωστόσο, επικεντρώνεται στο τι θα πράξει ο πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς. Ο Μανουέλ Βαλς αντικατέστησε τον Ζαν-Μαρκ Ερό στην πρωθυπουργία τον Μάρτιο του 2014. Η διεκδίκηση της υποψηφιότητας τον έχει απασχολήσει και στο παρελθόν. Στις προκριματικές εκλογές του 2012 είχε αναμετρηθεί και πάλι για την υποψηφιότητα. Με ποσοστό, όμως, μόλις 6% στον πρώτο γύρο, αποκλείστηκε. Στον δεύτερο γύρο της εκλογής ο Βαλς είχε στηρίξει τον Φρανσουά Ολάντ. Στην πρώτη κυβέρνηση που σχημάτισε ο Γάλλος Πρόεδρος, τον Μάιο του 2012, με πρώτο πρωθυπουργό τον Ζαν-Μαρκ Ερό, τοποθέτησε τον Βαλς στο υπουργείο Εσωτερικών.

Σε πρόσφατες δηλώσεις του ο Βαλς δεν έχει κρύψει το ενδιαφέρον του, και αυτή τη φορά, για την Προεδρία της Γαλλίας, ωστόσο αναμένει, όπως ο ίδιος έχει δηλώσει, τις κινήσεις του Ολάντ. Συνοπτικά, εάν ο Ολάντ επιλέξει να μην κατέβει εκ νέου υποψήφιος, ο Βαλς θα εκδηλώσει αμέσως ενδιαφέρον.

Ο Μανουέλ Βαλς είναι ένας πολιτικός με φιλελεύθερη άποψη στα ζητήματα της οικονομίας και με συντηρητικές θέσεις στα ζητήματα του κοινωνικού άξονα. Τοποθετείται στα δεξιά των Σοσιαλιστών. Πιο συγκεκριμένα, δηλώνει παρών σε όλες τις μεταρρυθμίσεις, οι οποίες προανατολίζονται στο άνοιγμα της αγοράς, ενώ δηλώνει αντίθετος στην αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών ή στο ζήτημα της μπούρκας για τις μουσουλμάνες γυναίκες. Ως προς την εσωκομματική αναταραχή, ανάμεσα στους «μεταρρυθμιστές» και στους «κρατιστές» του κόμματος, ο ίδιος δηλώνει μεταρρυθμιστής και συμπληρώνει ότι είναι επιτακτικός ο εκσυγχρονισμός των Σοσιαλιστών στο εγγύς μέλλον στα πρότυπα όλων των Ευρωπαϊκών Σοσιαλδημοκρατών.

Εμανουέλ Μακρόν: Ο κεντρώος τεχνοκράτης
Η παρουσία του Εμανουέλ Μακρόν στον αναοχηματισμό του Αυγούστου του 2014 σηματοδότησε τη μεταρρυθμιστική ενίσχυση της γαλλικής κυβέρνησης. Ωστόσο, τον Αύγουστο του 2016 ο ίδιος παρατίθηκε, προκειμένου να ανακοινώσει ένα νέο πολιτικό εγχείρημα με τίτλο «En Marche!». Πρόκειται για έναν κεντρώο πολιτικό χώρο, με τον οποίο ο Μακρόν φιλοδοξεί να προσελκύσει στελέχη τόσο από τα δεξιά όσο και από τα αριστερά.

Ο Μακρόν υπήρξε σύμβουλος του Ολάντ και υπουργός Οικονομίας, ωστόσο δεν έχει εκλεγεί ποτέ σε κάποιο αξίωμα. Εργάστηκε ως τραπεζίτης με σημαντική επιτυχία, ενώ στην πολιτική του δράση επέδειξε ότι είναι υπέρ της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας και του γενικότερου -άμεσου- εκσυγχρονισμού του κράτους.

Ο Εμανουέλ Μακρόν ανακοίνωσε ότι θα κατέλθει υποψήφιος για την Προεδρία ως ανεξάρτητος.

Αρνό Μοντεμπούργκ: Μια υποψηφιότητα από τα αριστερά

Σίγουρα θα πρέπει να θεωρείται και η υποψηφιότητα του πρώην υπουργού Οικονομίας, Βιομηχανίας και Τεχνολογίας Αρνό Μοντεμπούργκ. Ο Μοντεμπούργκ αναμένεται να εκπροσωπήσει την αριστερή πτέρυγα του κόμματος στις επικείμενες εσωκομματικές εκλογές, εκφράζοντας μια ατζέντα ενάντια στην οικονομική λιτότητα.

Ο πρώην υπουργός, και διαχρονικά εσωκομματικός ανταγωνιστής του Ολάντ, προσέρχεται σε αυτή την αναμέτρηση σαφώς με προσωπική δυσαρέσκεια σε βάρος του Ολάντ, καθώς τον Αύγουστο του 2014 αντικαταστάθηκε στο κυβερνητικό σχήμα από τον τεχνοκράτη τότε Εμανουέλ Μακρόν, όσο και με

πολιτική δυσαρέσκεια, καθώς η αριστερή πτέρυγα του κόμματος, όπως περιγράψαμε, εδώ και περίπου δύο χρόνια βρίσκεται σθεναρά απέναντι στην τρέχουσα διακυβέρνηση.

Τα ζητούμενα της στρατηγικής

Δεδομένης της δημοσκοπικής ανόδου του Εθνικού Μετώπου της Μαρίν Λεπέν, καθώς και της πρωτιάς που σημείωσε στις ευρωεκλογές του 2014, η απειλή από το ακροδεξιό τμήμα του άξονα είναι ζωντανή και για πολλούς κοντινή. Το γεγονός αυτό αξιώνει τόσο από τους Συντηρητικούς όσο και από τους Σοσιαλιστές τη διαμόρφωση μιας στρατηγικής ικανής να ανακόψει τη φιλοδοξία της Λεπέν για την Προεδρία.

Η δημοσκοπική φθορά του Προέδρου Ολάντ δημιουργεί σαφέστατη ανασφάλεια αναφορικά με τις εκλογές του 2017 για τους Σοσιαλιστές. Η δημοσκοπική πρόβλεψη, η οποία περιγράφει τον Πρόεδρο αδύναμο να περάσει στον δεύτερο γύρο των προκριματικών εκλογών, πόσο δε μάλλον να επικρατήσει στον πρώτο γύρο για τις προεδρικές εκλογές, έχει από νωρίς συμβάλει στην αναζήτηση νέων πολιτικών, ικανών να διεκδικήσουν το «γαλλικό χρίσμα» των Σοσιαλιστών για την υποψηφιότητα και να συγκρατήσουν τις δυνάμεις του κόμματος. Για την ώρα, οι πλέον δυναμικές υποψηφιότητες φαίνεται να προέρχονται από το φιλελεύθερο, μετριοπαθές τμήμα των Σοσιαλιστών, με την πλειοψηφία της κεντροαριστερής κοινής γνώμης να προσβλέπει στην υποψηφιότητα Βαλς.

Εξίσου φιλόδοξη είναι και η ανεξάρτητη υποψηφιότητα Μακρόν. Ο Μακρόν, ενώ στο παρελθόν υπήρξε μέλος του κόμματος και διετέλεσε και υπουργός, τελικά προχωρά ως ανεξάρτητος. Αυτό ενδεχομένως να αποτελέσει ένα είδος εκλογικής διεξόδου για φιλελεύθερους ψηφοφόρους οι οποίοι επιδιώκουν μια «νέα αρχή» ή μια πιο έντονη μεταρρυθμιστική πνοή

χωρίς τα βαρίδια του παρελθόντος. Με αισθητό το έλλειμμα υποστήριξης από την αριστερή πτέρυγα των Σοσιαλιστών, καθώς και από εκείνο το μέρος στο σύνολο της κοινωνίας το οποίο αισθάνεται να απειλείται από τη φιλελεύθερη οπτική της οικονομίας, η δυναμική της υποψηφιότητάς του εξαρτάται αποκλειστικά από το ποσοστό των φιλελεύθερων ψηφοφόρων οι οποίοι θα εγκαταλείψουν τους υποψηφίους των κομμάτων τους και θα μετακινήθούν στο «En Marche!».

Σαφέστατα την υποψηφιότητα Μακρόν θα ευνοήσει η επικράτηση μη κεντρώων υποψηφίων στους Συντηρητικούς και στους Σοσιαλιστές. Με δεδομένη την ήττα Σαρκοζί και την επικράτηση Φιγιόν στον πρώτο γύρο των προκριματικών των Républicains-UMP, μπορεί κάποιος να συμπεράνει την αποκλήρυξη του λαϊκισμού μεν στο δεξιό στρατόπεδο, αλλά τη σαφή επικράτηση του δεξιού στοιχείου στην ψήφο αυτή.

Τελικό σχόλιο

Φαίνεται πως η αντίδραση του μετριοπαθούς χώρου απέναντι στην απειλή της Μαρίν Λεπέν επικεντρώνεται σε κεντρώους υποψηφίους. Το ερώτημα, ωστόσο, παραμένει εάν και κατά πόσο ο κεντρώος αυτός συνωστισμός, με βασικές αναφορές στο παρελθόν, καθώς τόσο ο Φιγιόν όσο και ο Βαλς είναι γνώριμοι και παλιοί πολιτικοί, μπορεί να αναγεννήσει μια φρέσκια και αισιόδοξη προεκλογική συζήτηση, ικανή να αποδομήσει τα αίτια εμφάνισης και διόγκωσης του Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία.

*Ο Γιάννης Κωνσταντινίδης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και επιστημονικά υπεύθυνος της εταιρείας Prorata.
**Η Βένη Μουζακιάρη εργάζεται ως πολιτική αναλύτρια στην εταιρεία Prorata.

Η ανάλυση έχει αναρτηθεί στο site της εταιρείας ερευνών και δημοσκοπήσεων Prorata (www.prorata.gr).

"ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ" ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ ΣΕ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΚΑΣΕΤΙΝΑ

Στις πλαγιές του Ολύμπου, τόπο κατοικίας των δώδεκα θεών, σε υψόμετρο από 750 μέχρι και 1400 μέτρα πάνω από την θάλασσα καλλιεργούνται με παραδοσιακό τρόπο τα αρωματικά βότανα της σειράς "LIVE TREASURES OF NATURE" και "EXCLUSIVE GREEK PRODUCTS". Σε αυτές τις ιδανικές συνθήκες -τόσο για την ανάπτυξη όσο και για την προστασία των φυτών από ασθένειες- παράγονται με υπομονή, επιμονή και επιστημονική φροντίδα εξαιρετικά προϊόντα, μοναδικά στο είδος τους, πιστοποιημένα βιολογικά. Μοναδικά βότανα και αρωματικά φυτά όπως το Τσάι Ολύμπου, Μελισσόχορτο, Φασκόμηλο, Μέντα, Λουίζα, Χαμομήλι, Τύλιο, Εχινάκεια, Δενδρολίβανο, Θυμάρι, και Ρίγανη, συλλέγονται με το χέρι και αφού αποξηρανθούν με φυσικό τρόπο συσκευάζονται. Η αεροστεγής συσκευασία διασφαλίζει τη σωστή διατήρηση των προϊόντων και την προστασία τους από την υγρασία της ατμόσφαιρας, ενώ εγκλωβίζει στο εσωτερικό τα αρώματά τους. Η διασφάλιση της υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων είναι πιστοποιημένη σύμφωνα με το πρότυπο ISO 22000:2005.

Η συλλεκτική πολυτελής κασετίνα που περιέχει

τρία δοχεία με υπέροχους συνδυασμούς βοτάνων είναι ένα "θεϊκό δώρο" για τις χειμωνιάτικες μέρες και τις γιορτές που έρχονται.

Το Τσάι Ολύμπου, αποτελεί ιδανική πρόταση για τις χαμηλές θερμοκρασίες του χειμώνα, ζεσταίνει το σώμα μας και θωρακίζει τον οργανισμό. Το «τσάι του βουνού», ανήκει στα φυτά του γένους Sideritis - τα οποία αυτοφύονται στον Όλυμπο, σε υψόμετρο άνω των 1.000 μέτρων-και έχει ευεργετικά αποτελέσματα για τον οργανισμό μας. Το γένος Sideritis ανήκει στην ευρύτερη οικογένεια των Χειλανθών (Labiatae) στην οποία ανήκουν επίσης η ρίγανη (Origanum spp.), το θυμάρι (Thymus spp.), το φασκόμηλο (Salvia spp.) κ.ά. Είναι όλα αρωματικά φυτά με φαρμακευτικές ιδιότητες κατοχυρωμένες από Διεθνείς Οργανισμούς και γνωστές από αρχαιολογικών χρόνων στην ελληνική παραδοσιακή ιατρική και σε άλλους αρχαίους πολιτισμούς (Ινδία, Κίνα, Αίγυπτος κ.λ.π.).

Το υπέροχο μίγμα από Τσάι, Μελισσόχορτο, Φασκόμηλο και Μέντα αναζωογονεί ενώ ο συνδυασμός με Λουίζα και Χαμομήλι είναι ιδανικό για χαλάρωση!

www.olympus-sideritis.com

Μ'ακούς
Από τη χοροθεατρική ομάδα Dizgravidy
Κάθε Παρασκευή από 4 Νοεμβρίου

Σκηνοθεσία: Τάνια Βασδάη
Θεατρικό έργο: Χριστίνα Μητροπούλου

ΧΟΡΗΓΟΣ: MS

Online Ticketing: www.pktheater.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

BEEM, BookSitting, BOPEINH, culture now.gr, DA NOE, FREE SUNDAY, Galia, LIFE.GR, press.gr, sigma, Spono, Sva

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΤΑ ΗΘΕΛΕ ΟΛΑ

ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ*

Αραγε περίμενε πραγματικά ότι θα κερδίσει; Ότι από τις 20 Ιανουαρίου, που θα ορκιστεί, και για τα επόμενα τέσσερα χρόνια ο ατίθασος, ακαλιναγώγητος, αυθόρμητος Τραμπ θα είναι ο Πρόεδρος Τραμπ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται; Και συνεπάγεται πολύ περισσότερα από τις τύχες του αμερικανικού λαού. Η Μέρκελ ήδη του το επισήμανε στα γεμάτα αιχμές συχαρική της: «Φέρεις παγκόσμια ευθύνη για τις αποφάσεις σου».

Είναι το καπρίτσιο ενός αυτάρεσκου αλαζόνα που ήθελε να αποδείξει ότι μπορεί να κατακτήσει οτιδήποτε βάλει στο μυαλό του; Είναι η απληστία ενός δισεκατομμυριούχου που τα είχε ήδη όλα και τελικά του είχε απομείνει μόνο να κατακτήσει τον κόσμο; Ίσως κατάλληλος για να απαντήσει να είναι μόνο ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι, στο μέτρο που του αναλογεί.

Οι τέσσερις βιογράφοι του μεγιστάνα (Γουέιν Μπάρντ, Γκουέντα Μπλερ, Μάικλ Ντ' Αντόνιο, Τιμ Ο'Μπράιεν) συγκλίνουν στο ότι ο Ντόναλντ Τραμπ που γνωρίζουν δύσκολα θα προσαρμοστεί στις νόρμες που πάνε αγκαζέ με τον ρόλο του πλανητάρχη, τις διεθνείς ισορροπίες που πρέπει να διατηρήσει, τις ατέρμονες συζητήσεις για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ανασφάλιστων, την κατάσταση στη Συρία, τη Λιβύη, τις αμυντικές δαπάνες της Αμερικής και τόσα άλλα. Πέρα από τη δύναμη που έχει στα χέρια του, έχει και ευθύνες, ακόμα και συμπεριφορές μέσα στις οποίες πρέπει να καταπέσει το εκρηκτικό ταμπεραμέντο του.

Σιχαίνεται τα πολύωρα μίτινγκ, προτιμάει να τον μπριφάρουν στα όρθια και να παίρνει βιαστικές αποφάσεις που συνήθως του βγαίνουν. Έχει συνηθίσει να έχει γύρω του yes men – αυλοκόλακες και μεγαλοτελέχη των επιχειρήσεών του έτοιμα να εκπληρώσουν κάθε επιθυμία του. Τώρα όμως; Πώς ο αεικίνητος, ανυπόμονος Τραμπ θα κάθεται στο Οβάλ Γραφείο να ενημερώνεται για εκατοντάδες δύσκολα θέματα για τα οποία θα πρέπει να αποφασίσει από εκατοντάδες συμβούλους; Ας γίνει κατανοητό ότι έχει απέραντη άγνοια για βασικά θέματα, γιατί απλούστατα μπορούσε να κερδίζει δισεκατομμύρια ως επιχειρηματίας χωρίς να χρειάζεται να ξέρει. Μέχρι τον Ιούνιο π.χ. νόμιζε ότι το Βέλγιο είναι πόλη και όχι χώρα, όταν έλεγε «Belgium

is a wonderful city» σε προεκλογική ομιλία του στην Ατλάντα.

Κάτι που μάλλον δεν του συγχώρησε ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, αν κρίνουμε από το σχόλιο που έκανε μιλώντας σε φοιτητές στο Λουξεμβούργο: «Πιστεύω ότι θα χάσουμε δύο χρόνια πριν ο κ. Τραμπ αρχίσει να περιοδεύει στον κόσμο που δεν γνωρίζει».

Ο Ντόναλντ Τραμπ ποτέ δεν ήταν ένας συνηθισμένος δισεκατομμυριούχος. Τους περισσότερους του είδους του δεν τους ξέρουμε καν φυσιολογικά. Απλώς σκεφτείτε πόσες φωτογραφίες του Γουόρεν Μπάφει έχετε δει ή –ένα ευρωπαϊκό παράδειγμα– του Αμάνθιο Ορτέγα Γκαόνα των Zara. Τον Τραμπ όμως τον γνωρίζαμε όλοι, ακόμη κι εδώ, στη μακρινή Ελλάδα, πολύ πριν ασχοληθεί με την πολιτική. Παρόλο που ο Τραμπ δεν είχε ποτέ κανάλια, όπως ο Μπερλουσκόνι.

Είχε όμως μια ακόρεστη δίψα να είναι διάσημος. Η δουλειά του αυτή καθαυτή ήταν βαρετή για εκπομπές και ιλουστρασιόν περιοδικά. Οπότε η μεγαλομανία του περιοριζόταν στο να βάζει τεράστιες ταμπέλες με το επίθετό του σε κάθε ουρανοξύστη του. Έπειτα, το αρχικό εισιτήριό του προς τη δόξα ήταν η επίδειξη του πλούτου του μέσα από τα χρυσοποίκιλτα σπίτια του, που θα ζήλευε ακόμα κι ο Λιμπεράτσε. Και λίγο μετά, η επέκταση των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων σε κάτι πιο «πιασάρικο» από τις τεράστιες γυάλινες κατασκευές. Τα καζίνο, τα δικαιώματα των αμερικανικών καλλιτεσιών, ένα πολύκροτο πρώτο διαζύγιο από την πρώτη του σύζυγο, Ιβάνα (η οποία έγινε η πρωσοποίηση της γυναικείας εκδίκησης με το βιβλίο της «Don't get mad, get everything»), και η συμμετοχή του ως guest star σε δεκάδες τηλεοπτικά σίριαλ και κινηματογραφικές ταινίες. Μέχρι που πρωταγωνίστησε επί 14 σεζόν στο ριάλιτι «The Apprentice», όπου αποφάσιζε ποιος κάνει και ποιος δεν κάνει για μεγαλοστέλεχος επιχειρήσεων.

«Θέλει να τον λατρεύουν. Εάν μερίδα του κόσμου εναντιωθεί απέναντί του, θα αγωνιστεί για να τους ικανοποιήσει και πάλι» λέει ένας εκ των βιογράφων του. Και αν αυτό ακούγεται ελαφρώς παρηγορητικό, άλλος βιογράφος του, που έχει περάσει πολύ χρόνο μαζί του, αναφέρει ότι «έχει αδυναμία συγκέντρωσης. Του είναι αδύνατο να ακούει κάποιον για πολλή ώρα. Θα προτιμάει να κουτοσμπολεύει την Άνγκελα Μέρκελ. Και τε-

MAKE AMERICA
GREAT AGA / N

Είναι το καπρίτσιο ενός αυτάρεσκου αλαζόνα που ήθελε να αποδείξει ότι μπορεί να κατακτήσει οτιδήποτε βάλει στο μυαλό του; Είναι η απληστία ενός δισεκατομμυριούχου που τα είχε ήδη όλα και τελικά του είχε απομείνει μόνο να κατακτήσει τον κόσμο; Ίσως κατάλληλος για να απαντήσει να είναι μόνο ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι, στο μέτρο που του αναλογεί.

λικά θα προτιμάει αυτόν που του λέει τέτοια κουτοσμπολιά από αυτόν που θα τον κουράζει με βαρετές λεπτομέρειες».

Στο πιο αισιόδοξο σενάριο, η βιογράφος του Γκουέντα Μπλερ λέει ότι «είναι ικανός να γίνει πολύ ευέλικτος προκειμένου να κλείσει μια συμφωνία. Όταν βλέπει μια ευκαιρία, μπορεί να σκεφτεί χωρίς παρωπίδες».

Ο πρώτος σημαντικός συμβιβασμός, πάντως, έγινε ήδη. Και δεν είναι ότι θα κρατήσει κάποια κομμάτια του προγράμματος Obamacare, μετά από συζήτηση με τον Ομπάμα, παρόλο που η κατάργησή του ήταν σημαία του προεκλογικά. Είναι ότι θα αφήσει το υπερπολυτελές ρετιρέ του στο Μανχάταν για να ζήσει στον, σαφώς λιτότερο, Λευκό Οίκο. «Είναι το σωστό πράγμα να κάνω» είπε με ασυνήθιστη για τα δεδομένα του ταπεινότητα.

Και η υψίλιος δεν έχει παρά να ελπίζει ότι ο Πρόεδρος Τραμπ θα αποδειχθεί τελικά διαφορετικός όχι μόνο από τον προεκλογικό Τραμπ αλλά και από τον άνθρωπο Τραμπ.

*Η Κατερίνα Δούκα είναι δημοσιογράφος στον τηλεοπτικό σταθμό Action24.

ΑΠΟ ΤΟ BREXIT ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ – ΚΑΤΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑΜΕ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΜΙΣΟΥΜΕ

ΤΟΥ ΤΖΕΪΜΣ ΜΙΚ*

Υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ της ψήφου για το Brexit και της νίκης του Τραμπ. Το βάρος των λευκών ψηφοφόρων χωρίς πανεπιστημιακή μόρφωση, ο φόβος των μεταναστών, η ενοχοποίηση της παγκοσμιοποίησης για το κλείσιμο εργοστασίων ή ορυχείων, η εκθρόνιση απέναντι σε επιχειρήματα που σπρίζονται σε στοιχεία, η κατάργηση της διάκρισης ανάμεσα στην «πεποίθηση» και στο «συμπέρασμα», η δύναμη του διαδικτύου να ενισχύει τα ευχάριστα ψέματα εις βάρος των δυσάρεστων γεγονότων, η αίσθηση ότι υπάρχει ένα συστηματικό πρόγραμμα κανόνων και παρεμβάσεων το οποίο έχει επινοήσει μια μικρή, απόμακρη, ισχυρή ελίτ που αστυνομεύει κάθε ομιλία, καταστρέφει τα σύμβολα της παράδοσης, αγνοεί τους «πραγματικούς», τους «συντησιμένους» ανθρώπους και περιφρονεί τα λαϊκά αφηγήματα για τη δημιουργία του έθνους.

Η παρακολούθηση των εκλογικών αποτελεσμάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν σαν μια επανάληψη της νύχτας του δημοψηφίσματος στη Βρετανία τον περασμένο Ιούνιο: η ίδια φρενήρης εμμονή σε μοντέλα που δεν έχουν καμία σχέση με τις συμμαχίες των ψηφοφόρων οι οποίες συγκροτούνται λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ψηφοφορίας, οι ίδιες παραπλανητικές αναφορές στα γραφεία στοιχημάτων και στα χρηματιστήρια, η ίδια πίστη σε ξεπερασμένες τεχνικές αναλύσεις ακόμη και την ώρα που οι ειδικοί έχουν αρχίσει να χάνουν το χρώμα τους, οι ίδιοι –κυνικοί;– υπαινιγμοί περί ήττας, ενώ οι κάλπες είναι ακόμη ανοιχτές, από το στρατόπεδο που τελικά νίκησε, η ίδια αίσθηση ότι παρά την κατάρρευση των προβλέψεων εξακολουθεί να υπάρχει η εντύπωση ότι κάτι που δεν είχε συμβεί ποτέ στο παρελθόν δεν μπορεί να συμβεί μόνο και μόνο επειδή δεν είχε συμβεί στο παρελθόν.

Υπήρχε και μια άλλη σημαντική ομοιότητα, αν και ακόμη είναι νωρίς για να ξέρουμε αν θα ισχύσει με τον ίδιο τρόπο στην Αμερική αυτό που εξακολουθεί να ισχύει στη Βρετανία, πολύ καιρό μετά την ψηφοφορία για το Brexit. Αυτό που ήταν εντυπωσιακό

τόσο πριν όσο και μετά το δημοψήφισμα ήταν ότι σχεδόν όλοι όσοι ήθελαν να παραμείνουν στην Ε.Ε. (μεταξύ αυτών κι εγώ) έβρισκαν ότι είναι ευκολότερο να καταγγείλουν τους οπαδούς του Brexit παρά να επαινέσουν το υποτιθέμενο αντικείμενο του πολιτικού τους πόθου, την Ευρώπη. Αντιστοίχως, οι ψηφοφόροι της Κλίντον βρρίσκουν ότι είναι ευκολότερο να μισούν τον Τραμπ παρά να αγαπούν την Κλίντον. Το πρώτο δεν ήταν ποτέ δύσκολο, αλλά γιατί είναι τόσο δύσκολο να βρεις λόγους να συμπαθήσεις την Κλίντον; Γιατί είναι τόσο δύσκολο να μιλήσεις με πάθος για την Ευρώπη;

Στην περίπτωση τόσο του Brexit όσο και του Τραμπ, οι θετικές πλευρές της εναλλακτικής λύσης φαίνεται να εξαπλώνονται σε ένα «καλά είναι». Καλά είναι να έχεις ένα διαβατήριο που σου επιτρέπει να ζεις και να εργάζεσαι σε όποια χώρα της Ε.Ε. θέλεις. Καλά θα ήταν να έχουμε μια γυναίκα στον Λευκό Οίκο. Τίποτε άλλο.

Στη Βρετανία το στρατόπεδο του Leave υπήρξε παγερό μετά τη νίκη του. Υποπεύομαι ότι το στρατόπεδο του Τραμπ θα δείξει την ίδια στάση. Η νίκη δεν αρκεί, πρέπει να το βουλώσει και ο αντίπαλος. Παγερό ήταν και το στρατόπεδο του Remain μετά την ήττα του, όπως θα είναι και το στρατόπεδο των Δημοκρατικών, τόσο απέναντι στους αντιπάλους όσο και απέναντι στον εαυτό τους.

Οι επικρίσεις απέναντι στους Τραμπ/Φάρατζ, κλιντονικούς/μπλερικούς, Σάντερς/Κόρμπιν συνοδεύονται από την επώδη «εγώ σας το είχα πει». Όλα αυτά είναι καλά και φυσιολογικά. Λείπει όμως κάτι.

Εκτός από τις πρώτες διαδηλώσεις απελπισίας, θα υπάρξουν και διαδηλώσεις υπέρ του ελεύθερου εμπορίου στις λεωφόρους των μεγάλων αμερικανικών πόλεων; Δεν νομίζω. Θα υπάρξουν συγκρούσεις οργανωμένων οπαδών της Κλίντον με την αστυνομία για την υπεράσπιση των κεκτημένων; Δύσκολο. Η οργή των φιλοευρωπαίων στο Twitter, η άγρια ελπίδα τους ότι το Brexit με κάποιον μαγικό τρόπο θα ανατραπεί ή θα δαμαστεί, μπορούν να συγκριθούν μόνο με την έλλειψη δράσης στους δρόμους για την υπερά-

Εξακολουθώ να αισθάνομαι μεγαλύτερη απδία, οργή και ντροπή για την άλλη πλευρά που νίκησε παρά για τη δική μου πλευρά που έχασε. Με λυπεί περισσότερο που η Αμερική μόλις εξέλεξε το δικό της τέρας παρά που έχασε το πρόγραμμα της Κλίντον.

οσηπ όλων εκείνων που με συντριβή διαπιστώνουμε ότι θα στερηθούμε.

Εξακολουθώ να αισθάνομαι έτοι. Εξακολουθώ να αισθάνομαι μεγαλύτερη απδία, οργή και ντροπή για την άλλη πλευρά που νίκησε παρά για τη δική μου πλευρά που έχασε. Με λυπεί περισσότερο που η Αμερική μόλις εξέλεξε το δικό της τέρας παρά που έχασε το πρόγραμμα της Κλίντον. Θα απελπιστώ περισσότερο από την ενθρόνιση της Προέδρου Λεπέν παρά από την ήττα των αντιπάλων της. Δεν είναι πλέον αρκετό να υπάρχει κάτι που μπορείς να ψηφίσεις. Δεν αρκεί να υπάρχει μια σημαία με την οποία να μπορείς να διαδηλώσεις. Είναι πολύ να ζητήσω στην πολιτική κάτι πραγματικό –κάτι, όχι κάποιον– που να αγαπώ και να επιθυμώ, και όχι μόνο κάτι που να μισώ;

*Ο Τζέιμς Μικ είναι Βρετανός δημοσιογράφος και συγγραφέας. Πηγή: London Review of Books / Από το ΑΠΕ-ΜΠΕ

ΟΠΑΠ:

Στα 319,2 εκατ. ευρώ
αυξήθηκαν τα καθαρά
έσοδα γ' τριμήνου

Αύξηση στα καθαρά έσοδα προ εισφορών (GGR) για το γ' τρίμηνο ανακοίνωσε ο ΟΠΑΠ, τα οποία ενισχύθηκαν κατά 6,1%, στα 319,2 εκατ. ευρώ, συγκριτικά με 300,9 εκατ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο πέρυσι, ως απόρροια των αυξημένων εσόδων των αριθμολαχείων και των Ελληνικών Λαχείων, που αντισταθμίστηκαν μερικώς από τη μείωση των εσόδων του αθλητικού στοιχηματισμού.

Σε επίπεδο εννεαμήνου, τα καθαρά έσοδα προ εισφορών παρέμειναν στα 998 εκατ. ευρώ. Σε ό,τι αφορά τα καθαρά έσοδα από παιχνίδια, αυτά μειώθηκαν κατά 7,9%, στα 410,9 εκατ. ευρώ, έναντι 446,4 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015, λόγω της σημαντικής αύξησης κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες της εισφοράς επί των καθαρών εσόδων, στο 35%, από την 1η Ιανουαρίου. Ωστόσο, μετά την προσαρμογή για την ως άνω αύξηση τα καθαρά έσοδα από παιχνίδια γ' τριμήνου 2016 αυξήθηκαν κατά 6,4% σε σχέση με πέρυσι, σημειώνοντας αύξηση μεγαλύτερη από αυτήν των καθαρών εσόδων προ εισφορών.

Τα λειτουργικά κέρδη προ φόρων, τόκων και αποβέσεων (EBITDA) διαμορφώθηκαν στα 223,8 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2016, έναντι 273,5 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015, καταγράφοντας μείωση 18,2%

έναντι της περσινής χρονιάς. Προσαρμοσμένο για την αύξηση της εισφοράς επί των καθαρών εσόδων, το EBITDA εννεαμήνου 2016 διαμορφώθηκε σε 265,1 εκατ. ευρώ, σημειώνοντας πτώση της τάξης του 3,0% έναντι της περσινής αντίστοιχης περιόδου. Το EBITDA γ' τριμήνου 2016 μειώθηκε σε 62,3 εκατ. ευρώ, έναντι 87,1 εκατ. ευρώ πέρυσι, σημειώνοντας πτώση 28,4%, επιβαρυνόμενο πρόσθετα και από έκτακτα έξοδα ύψους 6,4 εκατ. ευρώ στο γ' τρί-

μηνο 2016, τα οποία σχετίζονται κυρίως με τη διαίτησή για τα VLTs.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τα καθαρά κέρδη εννεαμήνου 2016, αυτά διαμορφώθηκαν σε 115,1 εκατ. ευρώ, μειωμένα κατά 27,6% έναντι 159,1 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015. Τα προσαρμοσμένα καθαρά κέρδη γ' τριμήνου 2016 ανήλθαν σε 38,7 εκατ. ευρώ, χαμηλότερα κατά 21,2%. Το γ' τρίμηνο του 2016 τα καθαρά κέρδη ανήλθαν σε 29,3 εκατ. ευρώ συγκριτικά με 49,1 εκατ. ευρώ το γ' τρίμηνο του 2015.

Σχολιάζοντας τα αποτελέσματα γ' τριμήνου 2016, ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΠΑΠ Damian Core αναφέρει: «Παρά τις συνεχιζόμενες προκλήσεις στο μακροοικονομικό περιβάλλον, ο ΟΠΑΠ κατέγραψε ισχυρά αποτελέσματα κατά το γ' τρίμηνο του 2016, σημειώνοντας αύξηση σε ετήσια βάση τόσο σε επίπεδο κύκλου εργασιών όσο και σε επίπεδο καθαρών εσόδων προ εισφορών. Τα συγκεκριμένα μεγέθη ευνοούνται από τη σύγκριση με το αδύναμο, λόγω της εισαγωγής των κεφαλαιακών ελέγχων, αντίστοιχο περσινό τρίμηνο. Ωστόσο, σημειώθηκε παράλληλα και σημαντική βελτίωση των επιδόσεων των κυριότερων παιχνιδιών μας.

»Σημειωτέον, η κερδοφορία μας επηρεάστηκε σημαντικά από την αύξηση της εισφοράς επί των καθαρών εσόδων σε 35%, συντελεστής αισθητά υψηλότερος σε σχέση με τον μέσο όρο των ευρωπαϊκών αγορών.

»Στο άμεσο μέλλον, παρ' ό,τι δεν αναμένεται κάποια σημαντική βελτίωση στο οικονομικό περιβάλλον, παραμένουμε προσπλωμένοι στην υλοποίηση των στρατηγικών προτεραιοτήτων μας που περιλαμβάνει το Όραμα 2020, έχοντας ήδη επιδείξει σημαντική πρόοδο τους τελευταίους μήνες. Ταυτόχρονα, είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι που μπορούμε να επανεκκινήσουμε μετά από μεγάλο διάστημα το έργο των VLTs. Αυτό, σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες πρωτοβουλίες μας, καθιστούν το 2017 έτος σκληρής δουλειάς και σημαντικών αλλαγών, οι οποίες θα αποτελέσουν τα θεμέλια για επικερδή και μακροπρόθεσμη ανάπτυξη προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων μερών».

Μέσω Licensing
και στην Ισπανία
η Creta Farms

Νέα στρατηγική συμμαχία για την αγορά της Ισπανίας ανακοίνωσε η ελληνική εταιρεία αλλαντικών Creta Farms, με στόχο την ανάπτυξη νέων προϊόντων με ελαιόλαδο για τη συγκεκριμένη αγορά.

Η συμφωνία αυτή στηρίζεται στην εφαρμογή του ήδη δοκιμασμένου και επιτυχημένου στην αγορά της Αυστραλίας Licensing Agreement, δηλαδή της αδειοδότησης χρήσης της πνευματικής ιδιοκτησίας της Creta Farms (know-how, πατέντες, εμπορική επωνυμία αντίστοιχη με το EN ΕΛΛΑΔΙ).

Η συμφωνία έχει πενταετή διάρκεια και δικαίωμα ανανέωσης και εκτιμάται ότι στην περίοδο αυτή οι πωλήσεις θα αγγίξουν τα 80 εκατ. ευρώ, με εγγυημένο σημαντικό ποσοστό εκτέλεσης του επιχειρηματικού σχεδίου. Αυτό δίνει στην εταιρεία την ασφάλεια να μιλάει για ένα σημαντικό ποσό εγγυημένων εσόδων από δικαιώματα επί των πωλήσεων (royalties), με εγγυημένη αύξηση αυτών για κάθε πενταετία ανανέωσης.

Πιο συγκεκριμένα, η συνεργασία αφορά τόσο την τοπική παραγωγή όσο και τη διανομή και διάθεση της σειράς προϊόντων OLIVING στην αγορά της Ισπανίας. Σύμφωνα με την εταιρεία, τα προϊόντα OLIVING σχεδιάστηκαν με βάση τη μοναδική στον κόσμο καινοτομία EN ΕΛΛΑΔΙ, αποκτώντας ένα σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα χάρη στο ελαιόλαδο.

Με αφορμή τη συμφωνία, η Creta Farms σημειώνει ότι συνεχίζει με συνέπεια την πρωτοπορία της στην εξαγωγή τεχνολογίας στον τομέα τροφίμων. Σημειώνεται ότι στα τέλη του 2014 ανακοινώνεται ως η πρώτη ελληνική εταιρεία που εξήγαγε τεχνολογία στον κλάδο του τροφίμου.

Παράλληλα, η εταιρεία τονίζει ότι με το μοντέλο του Licensing Agreement πετυχαίνει τη μέγιστη απόδοση, συνεχίζοντας να εξαργυρώνει τις σχετικές επενδύσεις της τελευταίας δεκαετίας.

Η επιτυχία της προηγούμενης αντίστοιχης συμφωνίας στην Αυστραλία έχει αποφέρει από τον Ιανουάριο του 2015 σωρευτικές πωλήσεις περί τα 60 εκατ. δολάρια Αυστραλίας και η εταιρεία προβλέπει την επέκταση ίδιου τύπου συμφωνιών και σε άλλες χώρες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε αυτή την προσπάθεια σύμμαχος της Creta Farms είναι και η ΕΤΕπ, που με την ψήφο εμπιστοσύνης της στηρίζει την εταιρεία με κεφάλαια, ανοίγοντας τον δρόμο για νέες συμφωνίες που θα ενισχύσουν την περαιτέρω ανάπτυξή της.

Επενδύσεις 9 εκατ. ευρώ από την Praktiker

Νέες επενδύσεις, ύψους 9 εκατ. ευρώ, σχεδιάζει η αλυσίδα Praktiker για το νέο έτος, ενώ, παρά τη μειωμένη ζήτηση, ο κύκλος εργασιών του 2016 θα κλείσει με αύξηση πωλήσεων.

Ειδικότερα, η αλυσίδα προγραμματίζει για το 2017 επενδύσεις της τάξης των 9 εκατ. ευρώ, όταν στην 25ετία οι αθροιστικές επενδύσεις της έφτασαν τα 90 εκατ. ευρώ. Οι επενδύσεις θα αφορούν την αναβάθμιση του ηλεκτρονικού καταστήματος της αλυσίδας και την ανακαίνιση των καταστημάτων της, στη βάση ενός νέου, μοντέρνου concept, αρχής γενομένης από το κατάστημα-ναυαρχίδα της Praktiker στην οδό Πειραιώς, στον Ταύρο. Σε αυτό το ποσό δεν συμπεριλαμβάνονται επεκτάσεις με νέα σημεία πώλησης.

Σημειώνεται ότι η αλυσίδα το 2015 τερμάτισε με κύκλο εργασιών της τάξης των 167 εκατ. ευρώ (+3,8% σε σχέση με το 2014) και προ φόρων κέρδη της τάξης των 2,09 εκατ. ευρώ.

Η εταιρεία και η αλυσίδα πέρασαν από διάφορες φάσεις, με κορυφαία την αλλαγή ιδιοκτησίας μετά την κατάρευση της μητρικής γερμανικής Praktiker AG. Πλέον, από το 2014, η ελληνική Praktiker ελέγχεται από τη Fairfax, ενώ η ίδια η αλυσίδα έχει κατασταλάξει στο να προτείνει στο ελληνικό καταναλωτικό κοινό ένα μείγμα προϊόντων που απέχει από το τυπικό DIY. Έτσι, προσφέρει και είδη οικιακού εξοπλισμού (ηλεκτρικές συσκευές, είδη για το σπίτι, διακόσμηση κ.ά.), διατηρώντας μάλιστα μικρή εξάρτηση ανά κατηγορία, μοιράζοντας τις πωλήσεις της σε διάφορες κατηγορίες προϊόντων.

Grivalia: Νέα επένδυση ύψους 14,3 εκατ. ευρώ στο Μαρούσι

Συμφωνία FF Group - CLOUDBIZ για Λονδίνο - Χονγκ Κονγκ

Σε στρατηγική συμφωνία με τον Όμιλο FF Group προχώρησε η CLOUDBIZ, με στόχο την περαιτέρω επέκτασή της σε αγορές του εξωτερικού. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση, η συγκεκριμένη συνεργασία είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς αποτελεί το κινητήριο όχημα για τη δυναμική είσοδο και επέκταση σε νέες διεθνείς αγορές, στις οποίες ο Όμιλος FF Group διαθέτει σημαντική παρουσία.

Παράλληλα, μέσω της συνεργασίας αυτής, η CLOUDBIZ εισέρχεται δυναμικά στον τομέα του e-commerce –έναν

τομέα που αναπτύσσεται διαρκώς-, με περισσότερες και πιο ολοκληρωμένες υπηρεσίες για τις εταιρείες.

Στόχος της CLOUDBIZ τα επόμενα πέντε χρόνια είναι να αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες marketing technology διεθνώς, παρέχοντας ολοκληρωμένες omni-channel λύσεις στο λιανεμπόριο και προσφέροντας μια ενοποιημένη εμπειρία καταναλωτή τόσο στο φυσικό όσο και στο ηλεκτρονικό κατάστημα.

Ειδικότερα, μέσω της συγκεκριμένης συνεργασίας, η CLOUDBIZ στις αρχές του 2017 θα έχει φυσική παρουσία με εξειδικευμένο προσωπικό στις αγορές του Λονδίνου και του Χονγκ Κονγκ, δύο αγορές που διαθέτουν και παρουσιάζουν μεγάλες προοπτικές ανάπτυξης στον τομέα του digital retail marketing.

Μέσω της στρατηγικής συμφωνίας θα χρηματοδοτηθεί ένα πενταετές business plan, με επενδύσεις ύψους 1,5 εκατ. ευρώ την επόμενη διετία, ενώ παράλληλα ο Όμιλος FF Group θα συμμετέχει στη μετοχική σύνθεση της CLOUDBIZ.

Κέρδη 1,3 εκατ. ευρώ, έναντι ζημιών, στο εννεάμηνο για τη Furlis

Αύξηση πωλήσεων και κερδοφορίας σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2015 παρουσίασε ο Όμιλος Furlis στο εννεάμηνο του 2016. Συγκεκριμένα, το εννεάμηνο του 2016 οι πωλήσεις έφτασαν τα 311,9 εκατ. ευρώ, έναντι 295,6 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015 (αύξηση 5,5%).

Τα ενοποιημένα κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) ανήλθαν σε 25,6 εκατ. ευρώ, έναντι 18,3 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015, παρουσιάζοντας αύξηση 39,5%.

Τα κέρδη προ φόρων ανήλθαν σε 2,5 εκατ. ευρώ, έναντι ζημιών 4,0 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015. Τα κέρδη μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας ήταν 1,3 εκατ. ευρώ έναντι ζημιών 3,6 εκατ. ευρώ σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2015.

Η λιανική οικιακού εξοπλισμού και επίπλων (IKEA) παρουσίασε πωλήσεις 209,0 εκατ. ευρώ το πρώτο εννεάμηνο του 2016, αυξημένες κατά 7,7% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2015 (194,1 εκατ. ευρώ). Το EBITDA ανήλθε στα 18,7 εκατ. ευρώ, έναντι 13,6 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015, αύξηση 40,0%, όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση. Επίσης, παρουσίασε κέρδη προ φόρων 2,5 εκατ. ευρώ, έναντι ζημιών 2,0 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο διάστημα του 2015.

Σήμερα λειτουργούν συνολικά επτά καταστήματα IKEA, πέντε από αυτά στην Ελλάδα, ένα στην Κύπρο και ένα στη Σόφια Βουλγαρίας. Επίσης, λειτουργούν επτά σημεία παραγωγοληψίας προϊόντων IKEA, στη Ρόδο, στην Πάτρα, στα Χανιά, στο Ηράκλειο, στην Κομοτηνή και δύο στη Βουλγαρία, στις πόλεις Βάρνα και Μπουργκάς. Το τελευταίο ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Οκτώβριο του τρέχοντος έτους. Το ηλεκτρονικό κατάστημα της IKEA (e-commerce) είναι σε πλήρη λειτουργία και στις τρεις χώρες, Ελλάδα, Βουλγαρία και Κύπρο.

Στη λιανική αθλητικών ειδών (INTERSPORT) οι πωλήσεις παρουσίασαν αύξηση 6,2% σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2015, στα 102,7 εκατ. ευρώ, έναντι 96,8 εκατ. ευρώ το 2015. Η δραστηριότητα αθλητικών ειδών είχε EBITDA 8,5 εκατ. ευρώ, έναντι 6,8 εκατ. ευρώ το εννεάμηνο του 2015, αύξηση 24,4%. Επίσης, παρουσίασε κέρδη προ φόρων 1,8 εκατ. ευρώ, έναντι κερδών 0,6 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο διάστημα του 2015.

Ο Όμιλος Furlis λειτουργεί σήμερα 112 καταστήματα INTERSPORT (Ελλάδα 48, Ρουμανία 30, Τουρκία 23, Βουλγαρία 7, Κύπρος 4), έναντι 106 στο τέλος του 2015, και 7 καταστήματα The Athlete's Foot (Ελλάδα 5, Τουρκία 2).

Νέα επένδυση, αυτή τη φορά στο Μαρούσι, πραγματοποιεί η Grivalia Properties ΑΕΕΑΠ, με την αγορά ακινήτου στην περιοχή. Η εταιρεία προχωρά στην απόκτηση του ακινήτου Arcania Business Centre επί της οδού Αμαρουσίου-Χαλανδρίου 18-20 στο Μαρούσι Αττικής. Το τμήμα ανήλθε σε 14,3 εκατ. ευρώ με επιπρόσθετο πιστούμενο τμήμα 0,8 εκατ., το οποίο θα καταβληθεί σε δύο χρόνια υπό τον όρο εκπλήρωσης προϋποθέσεων που σχετίζονται με τη μισθωτική απόδοση του ακινήτου.

Πρόκειται για σύγχρονο κτίριο γραφείων με εξαιρετική προβολή, το οποίο είχε κατασκευαστεί την περασμένη δεκαετία από την άλλοτε κραταιά ΑΕΓΕΚ, στεγάζοντας τα κεντρικά γραφεία του ομίλου. Το κτίριο, τώρα, όπως επισημαίνεται σε σχετική ανακοίνωση της Grivalia, τηρεί σύγχρονες προδιαγραφές, ενσωματώνει

χαρακτηριστικά βιωσιμότητας και έχει άριστη προσβασιμότητα. Αναλυτικότερα, το ακίνητο συνολικής επιφάνειας περίπου 19.700 τ.μ. αναπτύσσεται σε δύο ανεξάρτητες πτέρυγες γραφείων συνολικής επιφάνειας 6.200 τ.μ., διαθέτει επιπλέον χώρους αιθρίου και λοιπούς βοηθητικούς χώρους επιφάνειας 3.400 τ.μ. και υπόγειες θέσεις στάθμευσης επιφάνειας 10.100 τ.μ., ενώ είναι πλήρως εκμισθωμένο σε μεγάλους εγχώριους και πολυεθνικούς οργανισμούς.

Σημειώνεται ότι η αγορά χρηματοδοτήθηκε κατά ποσό 12 εκατ. ευρώ από κεφάλαια που αντλήθηκαν κατά την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας που πραγματοποιήθηκε το 2014 και αποτελεί μία ακόμη επένδυση από τον όμιλο, μετά την ανακοίνωση της συμμετοχής του στο μεγάλο project για την ανάπλαση από την Dimand των ακινήτων πρώην ιδιοκτησίας της Παπαοτράτος στον Πειραιά.

Ή WHISTLEBLOWERS Ή 10 ΜΙΚΡΟΙ ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ*

I WANT YOU

TO
BLOW THE WHISTLE
IN DEFENSE OF OUR LIBERTY
TRUTH IS ONLY TREASON IN THE EMPIRE OF LIES

Σε μια εποχή που ο λαϊκισμός κερδίζει έδαφος, που οι πολίτες αισθάνονται εξαγριωμένοι από το 1% που πλουτίζει συνεχώς σε βάρος του 99%, είναι απαραίτητο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ψηφίσει μέτρα προστασίας για τους whistleblowers.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους είσαστε εδώ, τους καλεσμένους μας και ιδιαίτερα τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος, τους whistleblowers, που είναι μαζί μας. Πρόκειται για εξαιρετικούς, σπάνιους ανθρώπους που κάποια στιγμή στη ζωή τους αποφάσισαν να πουν την αλήθεια για να υπερασπίσουν τις προσωπικές αξίες τους και ολόκληρη την κοινωνία. Διακινδυνεύοντας την καριέρα τους και ορισμένες φορές τη ζωή τους. Βάζοντας σε δοκιμασία όχι μόνο τους ίδιους αλλά τα παιδιά και την οικογένειά τους.

Δεν χρειάζεται να πω περισσότερα γι' αυτό, είναι εδώ μαζί μας για να εξιστορήσουν τις περιπέτειες και τα δεινά τους. Στο φεστιβάλ που διοργανώσαμε το Σαββατοκύριακο, με ντοκιμαντέρ και ταινίες για τους whistleblowers, οι θεατές βγήκαν σοκαρισμένοι. Από το θάρρος τους αλλά και από τον κυνισμό και τη σκληρότητα της εξουσίας, με την οποία βρέθηκαν αντιμέτωποι.

Οι εξουσίες υποστηρίζουν ότι οι whistleblowers παραβίασαν τους νόμους. Τα συμβόλαια εμπιστευτικότητας που είχαν υπογράψει με τις εταιρείες τους ή με τις δημόσιες υπηρεσίες στις οποίες υπηρετούσαν, τη νομοθεσία που προστατεύει τις τράπεζες ή τα κρατικά μυστικά. Αποκαλούν τους whistleblowers παραβάτες του νόμου. Ήδη όμως από την αρχαία Ελλάδα τέτοιου είδους επιχειρήματα έχουν καταρριφθεί. Στην κλασική τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλή ο τύραννος των Θηβών απαγορεύει με νόμο στην Αντιγόνη να θάψει τον νεκρό αδελφό της. Αυτή όμως αποφασίζει να παραβεί τον νόμο και να πεθάνει, για να υπερασπίσει την αξιοπρέπειά της αλλά και τις πανανθρώπινες αξίες – που επιβάλλουν τον σεβασμό των νεκρών.

Σε γενικές γραμμές, στη σημερινή εποχή υπάρχουν τρεις κατηγορίες whistleblowers: αυτοί που σώζουν ζωές, αυτοί που αγωνίζονται για την ελευθερία και τον σεβασμό του πολίτη και αυτοί που αποκαλύπτουν την κλεπτοκρατία. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν αυτοί που στους πολέμους των τελευταίων δεκαετιών βγήκαν να πουν ότι ο πόλεμος που ετοιμαζόταν ήταν άδικος, βασισμένος σε ψεύτικα στοιχεία. Ή ότι τα στρατεύματα κατοχής στο Ιράκ δολοφονούν αθώους πολίτες. Η αντίδραση των αρχών είναι αμείλικτη. Ο στρατιώτης Μάνινγκ, που εφοδίασε με βίντεο το WikiLeaks για τις βιαιότητες του αμερικανικού στρατού στο Ιράκ, καταδικάστηκε σε 35 χρόνια φυλάκιση και σαπίζει στις αμερικανικές φυλακές.

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν πολίτες όπως ο Έντου-

αρντ Σνόουντεν, ο Μπιλ Μπίνεϊ και πολλοί άλλοι που αποκάλυψαν το γιγαντιαίο, παγκόσμιο δίκτυο παρακολούθησης των πολιτών.

Και στην τρίτη αυτοί που αποκάλυψαν τις παράνομες πρακτικές μεγάλων τραπεζών που βοηθούν οικονομικούς εγκληματίες να φοροδιαφεύγουν ή να κάνουν ξέπλυμα βρόμικου χρήματος.

Και οι τρεις κατηγορίες συνεισφέρουν. Οι πρώτοι, προσπαθώντας να αποτρέψουν τον πόλεμο ή τη συνέχισή του, σώζουν ζωές. Και η αξία κάθε ζωής είναι ανεκτίμητη. Οι δεύτεροι σώζουν τη δημοκρατία. Και η αξία της δημοκρατίας είναι ανεκτίμητη. Και οι τρίτοι όχι μόνο βοηθούν τις φορολογικές αρχές και βελτιώνουν τα δημόσια οικονομικά. Μετά τη λίστα Φαλτσιάνι το αμερικανικό Δημόσιο επέβαλε ποινή 1,9 δισ. δολαρίων στην τράπεζα HSBC. Και από τη διερεύνηση της λίστας η Γαλλία, η Ισπανία, η Μεγάλη Βρετανία –ελπίζω και η Ελλάδα– έχουν κερδίσει τουλάχιστον μισό δισ. ευρώ.

Το ποσό είναι μεγάλο αλλά και μικρό σε σύγκριση με τεράστια ποσά που εξακολουθούν να ξεπλένονται στους φορολογικούς παραδείσους. Ορισμένοι από τους παραδείσους, όπως θα μας πει σε λίγο ο Ραφαέλ Αλέ, είναι δίπλα μας. Και είναι λίγα, γιατί πολλοί άνθρωποι που γνωρίζουν μυστικά φοβούνται να τα πουν. Για να μην έχουν τη τύχη του Ρούντολφ Έλμερ που βρέθηκε στη φυλακή στην Ελβετία με την οικογένειά του και είναι εδώ μαζί μας.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο πρέπει να βγουν νόμοι που να τους προστατεύουν. Να διευκολύνουν τους ανθρώπους που έχουν μυστικά αλλά φοβούνται να μιλήσουν για να μην υποστούν ότι οι προηγούμενοι.

Η Ευρώπη, η Ε.Ε., πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες. Σε μια εποχή που ο λαϊκισμός κερδίζει έδαφος, που οι πολίτες αισθάνονται ανασφαλείς και απροστάτευτοι, εξαγριωμένοι από την κλεπτοκρατία, από το 1% που πλουτίζει συνεχώς σε βάρος του 99%, είναι απαραίτητο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ψηφίσει μέτρα προστασίας για τους whistleblowers. Διαφορετικά, θα έχουμε σε λίγο πολλούς μικρούς Ντόναλντ Τραμπ, σε όλη την Ευρώπη.

Δεν είναι ότι θα προστατέψουμε μόνο αυτούς. Στην πραγματικότητα, θα προστατέψουμε την κοινωνία, τη δημοκρατία, τα παιδιά μας και το μέλλον τους, εμάς τους ίδιους.

*Ο Στέλιος Κούλογλου είναι ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Το κείμενο είναι απόσπασμα από την ομιλία του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ με την οποία άνοιξε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες η μεγάλη εκδήλωση για την προστασία των whistleblowers, των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος.

ΟΙ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΤΑ ΦΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ

Άρνηση

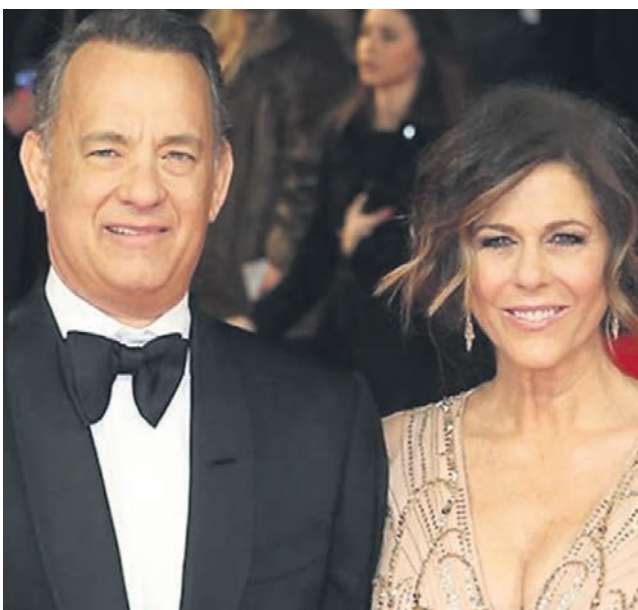
Η διεθνούς φήμης Γαλλίδα σχεδιάστρια μόδας Sophie Theallet, η οποία μεταξύ άλλων έχει «ντύσει» αρκετές φορές τη Μισέλ Ομπάμα, απέρριψε τη Μελάνια Τραμπ. Και εξήγησε τη θέση της λέγοντας: «Εφόσον πολεμώ για να υπάρχει ποικιλία, προσωπική έκφραση και σεβασμός για όλα τα lifestyles, δεν θα συμμετάσχω στην ένδυση της πρώτης κυρίας ή σε οτιδήποτε άλλο σε σχέση με αυτήν. Η ρητορική ρατσισμού, σεξισμού και ξενοφοβίας του συζύγου της είναι ασύμβατη με τις αξίες μου. Προτρέπω τους άλλους designers να κάνουν το ίδιο».

Επανασύνδεση 1

Ο Μπεν Άφλεκ και η Τζένιφερ Γκάρνερ φαίνεται πως ξεπέρασαν τα προβλήματα που τους οδήγησαν στον χωρισμό και όχι μόνο αυτό αλλά ακούγεται πως σύντομα θα διευρύνουν την οικογένειά τους. Έχουν ήδη τρία παιδιά και κυκλοφορεί η φήμη ότι η Γκάρνερ είναι και πάλι έγκυος. Κάπως έτσι, κανείς δεν θυμάται την «νταντά» που έγινε η πέτρα του σκανδάλου στον γάμο τους.

Υπεράσπιση

Η Κατρίν Ντενέβ, η Ζιλιέτ Μπινός και άλλες προσωπικότητες του πολιτισμού της Γαλλίας υπερασπίστηκαν τον Φρανσουά Ολάντ σε άρθρο τους στη «Journal du Dimanche» με τίτλο «Σταματήστε τις επιθέσεις στον Ολάντ». Μιλούν για «διαρκή δυσφήμιση» που «συνεχίζεται ακόμη σήμερα, παρά το πολιτικό ανάστημα που επέδειξε ο Φρανσουά Ολάντ, τόσο στις διεθνείς κρίσεις όσο και στις φοβερές τραγωδίες που βίωσε η χώρα μας».

Αισιοδοξία

Ο σκηνοθέτης Μάικλ Μουρ είπε ότι ο Τομ Χανκς θα μπορούσε να δώσει τη λύση στο πρόβλημα των Δημοκρατικών και να αναλάβει τον ηγετικό ρόλο. Ο διάσημος ηθοποιός του Χόλιγουντ μιλώντας κατά την απονομή των βραβείων του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης (ΜοΜΑ) είπε ότι «η χώρα μας έχει να αντιμετωπίσει τη χειρότερη εποχή, έχουμε όμως ένα θαυμάσιο Σύνταγμα που μπορεί να μας προστατέψει». Ο Τομ Χανκς είναι μία από τις 21 προσωπικότητες στις οποίες ο Μπαράκ Ομπάμα απένειμε το Μετάλλιο της Ελευθερίας.

Επανασύνδεση 2

Ο Τζόνι Ντεπ και η Βανέσα Παραντί χώρισαν το 2012, μετά από 14 χρόνια σχέσης και δύο παιδιά. Γι' αυτό και προκάλεσε αίσθηση η κοινή τους εμφάνιση, με την οποία πυροδοτήθηκαν φήμες ότι είναι ξανά μαζί. Οι ίδιοι ούτε επιβεβαιώνουν ούτε διαψεύδουν, ενώ οι παπαράτοι περιμένουν την επόμενη κοινή τους εμφάνιση.

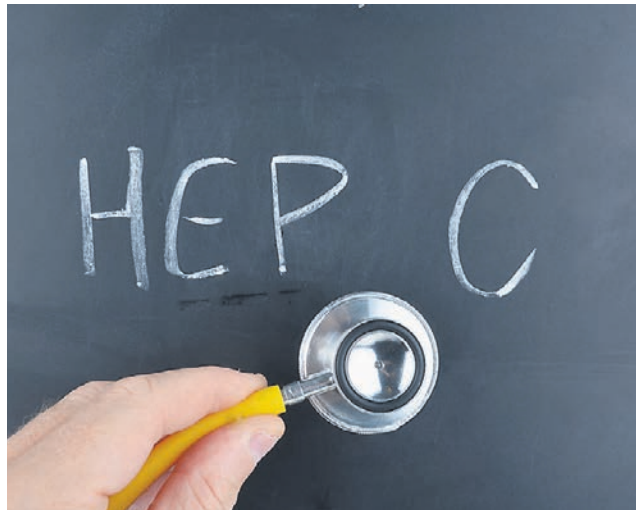
Ρεκόρ

Τα 4,8 εκατ. δολάρια έφτασε η τιμή σε δημοπρασία στο Λος Άντζελες για το θρυλικό φόρεμα της Μέριλιν Μονρόε, εκείνο που φόρεσε όταν τραγούδησε το «Happy Birthday» στον Πρόεδρο των ΗΠΑ Τζον Φ. Κένεντι. Το φόρεμα αποτελείται από 2.500 κρυστάλλους και οι προβλέψεις έλεγαν ότι θα «χτυπηθεί» για 3 εκατ. δολάρια, αλλά τελικά ανέβηκε παραπάνω.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΧΑΠΙ-END ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΟΤΥΠΟΥΣ ΤΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ C

ΑΛΕΞΙΑ ΣΒΩΛΟΥ-ΝΑΝΟΥ

Στην Ελλάδα από ηπατίτιδα C πάσχουν τουλάχιστον 167.000 άτομα, εκ των οποίων μόνο το 20% έχει διαγνωστεί και από τους διαγνωσμένους ασθενείς μόνο οι μισοί λαμβάνουν κάποια θεραπεία.

Στα σκαριά βρίσκεται η παν-γονοτυπική θεραπεία κατά της ηπατίτιδας C, η οποία χαρακτηρίστηκε «πρωτοποριακή» από τον Αμερικανικό Οργανισμό Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA). Πρόκειται για την υπό έρευνα παν-γονοτυπική θεραπεία με glecaprevir (ABT-493)/sofosbuvir (ABT-530) για ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα C, γονότυπου 1, της βιοφαρμακευτικής εταιρείας AbbVie. Ο χαρακτηρισμός αυτός, που αποδίδεται από τον FDA για την επίτευξη της ανάπτυξης και της αξιολόγησης θεραπειών

για σοβαρές ή απειλητικές για τη ζωή παθήσεις, συνιστά σημαντικό βήμα για την προαγωγή της κλινικής φροντίδας της χρόνιας ηπατίτιδας C και την αντιμετώπιση των ακάλυπτων αναγκών των ασθενών. Παγκοσμίως, υπολογίζεται ότι περίπου 160 εκατομμύρια άνθρωποι πάσχουν από χρόνια ηπατίτιδα C, με επικρατέστερο από τους έξι κύριους γονότυπους του ιού HCV τον γονότυπο 1, με περίπου 83 εκατομμύρια κρούσματα παγκοσμίως. Το νέο ερευνητικό παν-γονοτυπικό σχήμα λαμβάνεται αποκλειστικά από το στόμα, σε μορφή τριών δισκίων, μία φορά ημερησίως. Στη χώρα μας, σύμφωνα με στοι-

χεία του ΚΕΕΛΠΝΟ, εκτιμάται ότι πάσχουν από ηπατίτιδα C περισσότερα από 167.000 άτομα, εκ των οποίων μόλις 30.000 έχουν διαγνωστεί και από τους διαγνωσμένους ασθενείς μόνο οι μισοί λαμβάνουν κάποια θεραπεία. Σύμφωνα με έρευνες, το 40% των περιστατικών ηπατίτιδας C στην Ελλάδα αφορά ανθρώπους της διπλανής πόρτας που δεν ανήκουν σε ομάδα υψηλού κινδύνου, όπως είναι όσοι έκαναν μεταγγίσεις αίματος πριν από το 1992. Για την ευαισθητοποίηση του κόσμου, ο Σύλλογος Ασθενών Ήπατος Ελλάδος «Προμηθέας» υλοποιεί την εκστρατεία «C αφορά».

ΦΡΕΝΟ ΣΤΟ BRAIN DRAIN ΒΑΖΕΙ Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ «NESTLÉ NEEDS YOUTH»

Το φαινόμενο του brain drain, δηλαδή της φυγής «μυαλών», εντείνεται όσο βαθαιίνει η κρίση και 380.000 Έλληνες έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό προκειμένου να βρουν δουλειά, εκ των οποίων τουλάχιστον 190.000 είναι νέοι επιστήμονες, γεγονός που αφήνει καθημερινά την Ελλάδα φτωχότερη. Μπροστά σε αυτή τη δυσόιωνα πραγματικότητα η δράση της Nestlé με την ονομασία «Nestlé needs youth», στο ελληνικό «Συμμαχία για τη νέα γενιά», που προσφέρει ευκαιρία εργασίας εντός των συνόρων στους νέους, ώστε να μη χρειαστεί να ξενιτευτούν για να βρουν την τύχη τους, αποκτά ακόμα μεγαλύτερη αξία. Η πρωτοβουλία «Nestlé needs youth» ξεκίνησε πριν από τρία χρόνια και ήδη έχει αποδώσει σημαντικούς καρπούς, στους οποίους περιλαμβάνονται 412 προσλήψεις, 146 θέσεις πρακτικής που βοηθούν να βγουν οι νέοι πιο

ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας και πολλαπλή υποστήριξη των νέων μέσων και άλλων συνεργατών ώστε να δημιουργηθεί ένα οργανωμένο δίκτυο που προάγει την απασχόληση στα νιάτα και καταπολεμά το τέρας της νεανικής ανεργίας. Από αυτούς τους νέους, το 22% βρήκε δουλειά στη Nestlé και 32% εξ-

αυτών έγιναν υπάλληλοι αορίστου χρόνου. Παράλληλα, η Nestlé στηρίζει τις Ημέρες Καριέρας, που πλέον γίνονται και για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, μεταλαμβάνοντας την εμπειρία πολύτιμων σεμιναρίων σε 700 φοιτητές. Όπως αναφέρθηκε, στην Ελλάδα η πρωτοβουλία υλοποιήθηκε με τεράστια επιτυχία. Κατά την πρώτη τριετία της πρωτοβουλίας μέσα από το πρόγραμμα «Μπορούμε Εδώ», που υλοποιήθηκε από τον Nescafé, η εταιρεία πρόσφερε, σε συνεργασία με το ΙΒΕΠΕ-ΣΕΒ (τον εκπαιδευτικό βραχίονα του ΣΕΒ), σε 400 νέους ειδικευση με πιστοποίηση σε κλάδους που έχουν ζήτηση στη χώρα. Παράλληλα, υποστηρίχθηκαν περισσότεροι από 3.000 νέοι με συμβουλευτική καριέρας σε 71 συναντήσεις και με την εθελοντική συμμετοχή 285 εργαζομένων της εταιρείας. Τέλος, τον Σεπτέμβριο του 2014 η Nestlé Ελλάς ενεργοποίησε και τη «Συμμαχία για τη νέα γενιά» (Alliance for Youth) με 12 εταιρείες και οργανισμούς να στηρίζουν την πρωτοβουλία, καθώς και με σημαντικές συνεργασίες με προγράμματα και αναγνωρισμένους επαγγελματίες του χώρου, ώστε να υποστηριχθούν ακόμη περισσότεροι νέοι στη χώρα μας. Για την επόμενη τριετία η πρωτοβουλία βάζει στόχο άλλες 450 ευκαιρίες απασχόλησης για τη νέα γενιά, εκ των οποίων 300 προσλήψεις και 150 θέσεις πρακτικής.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΜΕ ΘΥΜΑΤΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πρόσφατες έρευνες φανερώνουν πως μία στις τέσσερις γυναίκες στην Ελλάδα έχει υποστεί ή υφίσταται ενδοοικογενειακή βία και τα θύματα βίας έχουν ανάγκη από ένα καταφύγιο για να ξεφύγουν από τον εφιάλτη της κακομεταχείρισης. Μπροστά σε αυτό το νοσηρό –διεθνές– φαινόμενο, η L'Oréal Paris και τα Hondos Center ενώνουν τις δυνάμεις τους και ξεκινούν εκστρατεία υποστήριξης του οργανισμού Καταφύγιο Γυναίκας, ενώ παράλληλα γίνονται αρωγοί του πολύ σημαντικού έργου του. Στόχος της πρωτοβουλίας είναι η εγκατάσταση τηλεφωνικού κέντρου και γραμμής υποστήριξης γυναικών-θύματων βίας στο Καταφύγιο Γυναίκας. Με το μήνυμα «Μην καλύπτεις τα σημάδια, μιλά», η L'Oréal Paris και τα Hondos Center θα ενημερώσουν το κοινό πως η καταπολέμηση της βίας είναι υπόθεση όλων μας και πως μαζί μπορούμε να βάλουμε στοπ στη βία κατά των γυναικών.

Στηρίζουμε το έργο του Καταφύγιου Γυναίκας κατά της βίας.

ΝΕΑ ΣΥΝΔΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ

Μία ακόμη μελέτη, που θα διεξαχθεί στο πλαίσιο μιας συμφωνίας «Ειδικής Αξιολόγησης Πρωτοκόλλου» (Special Protocol Assessment) με τον Οργανισμό Τροφίμων και Φαρμάκων των ΗΠΑ, οδηγεί στην ενίσχυση της ιατρικής φαρέτρας για την πολλαπλή σκλήρυνση με ένα ακόμη «πυρομαχικό». Πρόκειται για τη θεραπεία συνδυασμού με πονεσιμόδη (ronesimod) της Actelion και φουμαρικό διμεθύλιο σε ασθενείς με υποτροπιάζουσα πολλαπλή σκλήρυνση. Η συνδυαστική θεραπεία λαμβάνεται από το στόμα και έχει στόχο τον καλύτερο έλεγχο αυτής της προοδευτικής, εξουθενωτικής νευρολογικής διαταραχής με ένα σχήμα που απαλλάσσει τους ασθενείς από τις βασανιστικές ενέσεις. Παρά τις πρόσφατες προόδους στη θεραπεία της υποτροπιάζουσας πολλαπλής σκλήρυνσης, εξακολουθεί να υπάρχει σημαντική ιατρική ανάγκη βελτίωσης του μακροχρόνιου ελέγχου της ασθένειας, χωρίς να διακυβεύεται η ασφάλεια του ασθενή. Η πονεσιμόδη, έχοντας μικρό χρόνο ημιζωής και ταχεία αναστρεψιμότητα, προσφέρει στους επαγγελματίες υγείας μεγαλύτερη ευελιξία και καλύτερο έλεγχο στη θεραπεία του ασθενή. Πρόκειται για έναν ενεργό ανοσοτροποποιητή του εκλεκτικού υποδοχέα της 1-φωσφορικής σφιγγοσίνης σε μορφή χαπιού και η ενεργητική του δράση δεν εξαντλείται στην πολλαπλή σκλήρυνση, καθώς θεωρείται ένας νέος και πολλά υποσχόμενος παράγοντας για την αντιμετώπιση διάφορων αυτοάνοσων διαταραχών.

ΜΥΘΟΣ Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΠΙΚΟΥ ΛΙΠΟΥΣ!

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΜΑΥΡΙΔΟΥ*

Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοκινίζει! Δυστυχώς, θαύματα δεν γίνονται, το τοπικό λίπος δεν παύει ποτέ να υπάρχει, είτε σε μικρό βαθμό είτε σε μεγάλο. Όλη αυτή η παραπληροφόρηση και παραφιλολογία σχετικά με το θέμα έχει προέλθει από ολόκληρη βιομηχανία, η οποία περιλαμβάνει ειδικές κρέμες αδυνατίσματος, χάπια-λιποδιαλύτες, ζώνες αδυνατίσματος, ειδικές ολόσωμες φόρμες, ειδικά μηχανήματα, βότανα, μασάζ, «μαγικές» τροφές και, φυσικά, ειδικές ασκήσεις που υπόσχονται την απώλεια τοπικού λίπους. Ο πραγματικός τους στόχος; Το κέρδος φυσικά! Το αποτέλεσμα; Κανένα!

Η πραγματικότητα

Ο μόνος καθοριστικός παράγοντας για το πού θα αποθηκεύσει το σώμα μας περισσότερο λίπος και πού λιγότερο είναι το γονίδιο μας. Φυσικά η διατροφή μας παίζει πολύ σημαντικό

ρόλο στο σωματικό μας βάρος, αλλά δεν μπορεί να καθορίσει το πού θα αποθηκευτεί το λίπος. Όσον αφορά τις ειδικές ασκήσεις που υπόσχονται τοπικό αδυνάτισμα, είναι κι αυτό ένας μεγάλος μύθος. Οι χιλοειπωμένες φράσεις «για να φύγει το λίπος της κοιλιάς πρέπει να κάνεις κοιλιακούς» και «τα ψωμάκια φεύγουν με άσκηση των απαγωγών» δεν ισχύουν. Όταν γυμνάζεις μια μυϊκή ομάδα, δεν σημαίνει ότι μειώνεις τις λιπαροθήκες της συγκεκριμένης περιοχής, ούτε ότι αυξάνονται οι καύσεις σε εκείνο το σημείο.

Επιστημονικές έρευνες έχουν δείξει ότι το σώμα χρησιμοποιεί πρώτα τις μεγάλες λιπαροθήκες του, όπου υπάρχει μεγαλύτερη συσσώρευση λίπους, και ύστερα τις μικρότερες. Η άνιση κατανομή λίπους, όμως, εξακολουθεί να υπάρχει, καθώς συγκεκριμένα στην περιοχή των γλουτών και των μηρών παρουσιάζεται ανθεκτικότητα των λιποκυττάρων. Σύμφωνα με σχετική έρευνα, η οποία δημοσιεύτηκε στο «Journal of Applied Physiology», οι γυναίκες χάνουν λίπος πρώτα από τα χέρια, μετά από τον κορμό και τέλος από τα πόδια, ενώ οι άντρες χάνουν λίπος πρώτα από τον κορμό, ύστερα από τα χέρια και τέλος από τα πόδια. Η άσκηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τόνωση της μυϊκής μάζας, άρα και επιτάχυνση του μεταβολισμού μας, και σύσφιξη του δέρματος, καθώς μετά την απώλεια βάρους προκύπτει χαλάρωση, αλλά όχι για να «κάψουμε» λίπος επιλεκτικά, απ' όπου θέλουμε εμείς.

Η λύση

Κάνοντας αερόβια άσκηση (γρήγορο περπάτημα, τρέξιμο, κολύμβηση, ποδήλατο) σε μεγάλη διάρκεια αλλά σε μέτρια ένταση, μπορείτε να επιτύχετε την απώλεια λίπους, αλλά απ' όλο το σώμα. Οι ασκήσεις με αντιστάσεις για όλες τις μυϊκές ομάδες προτείνονται για σύσφιξη και τη διατήρηση ή και την αύξηση της μυϊκής μάζας με σκοπό την αύξηση του βασικού μας μεταβολισμού, άρα και τη μεγαλύτερη καύση λίπους.

Ο συνδυασμός, φυσικά, σωστής άσκησης και διατροφής

Όλη αυτή η παραπληροφόρηση και παραφιλολογία σχετικά με το θέμα έχει προέλθει από ολόκληρη βιομηχανία, η οποία περιλαμβάνει ειδικές κρέμες αδυνατίσματος, χάπια-λιποδιαλύτες, ζώνες αδυνατίσματος, ειδικές ολόσωμες φόρμες, ειδικά μηχανήματα, βότανα, μασάζ, «μαγικές» τροφές και, φυσικά, ειδικές ασκήσεις που υπόσχονται την απώλεια τοπικού λίπους.

(αποφυγή κατανάλωσης απλών υδατανθράκων και κορεσμένων λιπών) επιφέρει τη συνολική επιθυμητή απώλεια λίπους. Το βασικότερο; Πολλή προσπάθεια, δυνατή θέληση και αρκετή υπομονή. Καλή δύναμη!

*Η Χριστίνα Μαυρίδου είναι καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής - personal trainer.
www.personaltrainerchristy.com
Facebook Page: Christy Μαυρίδου

ΕΥΡΩΛΙΓΚΑ ΟΙ «ΑΙΩΝΙΟΙ» ΣΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Με την Ευρωλίγκα να οδεύει προς τη συμπλήρωση του πρώτου τρίτου της κανονικής περιόδου οι δύο Έλληνες εκπρόσωποι βρίσκονται στο μεταίχμιο: δεν ανήκουν ούτε στις ομάδες που έχουν ξεχωρίσει από τον «σωρό», αν και θα μπορούσαν, ούτε στις ομάδες που δείχνουν να έχουν μείνει πίσω.

Πάνω και κάτω

Στην πρώτη κατηγορία βρίσκονται ουσιαστικά τρεις ομάδες, η πρωταθλήτρια Ευρώπης ΤΣΣΚΑ Μόσχας του Γκούδη, η οποία, έχοντας αποβάλει το τεράστιο ψυχολογικό βάρος της απαίτησης κατάκτησης του τροπαίου, φέτος είναι ακόμη καλύτερη από πέρυσι, παίζει με σιγουριά και άνεση και δύσκολα δεν θα παραμείνει πρώτη μέχρι το τέλος της κανονικής περιόδου. Οι άλλες δύο είναι η περσινή φιναλίστ Φενέρμπαχτσε του Ομπράντοβιτς και η Ρεάλ Μαδρίτης του Λάσο, η οποία φρόντισε φέτος να εμπλουτίσει το ρόστερ της με παίκτες ειδικών αποστολών που της έλειψαν πέρυσι. Όσο πλησιάζουμε στα κρίσιμα, βέβαια, η απώλεια του Σέρχι Ροντρίγκεθ θα έχει τον αντίκτυπό της. Το σίγουρο είναι πως ούτε η Ρεάλ ούτε η Φενέρμπαχτσε θα λείψουν από την οκτάδα των πλέι οφ και το πιθανότερο πως θα έχουν και πλεονέκτημα έδρας.

Στο γκρουπ των ομάδων που έχουν μείνει πίσω και είναι απίθανο να βρεθούν σε κάποια φάση σε θέσεις πρόκρισης ανήκουν η (καλή και σκληροτράχηλη κατά τα άλλα) Μπρότσε, η Ούνιξ Καζάν, η Γαλατασαράι και η Ζαλγκίρις, ενώ σταδιακά στο συγκεκριμένο γκρουπ θα προστεθεί και ο Ερυθρός Αστέρας, πιθανότατα και η Αρμάνι Μιλάνο. Θα πάρουν νίκες στα μεταξύ τους ματς, θα εξελιχθούν σε ρυθμιστές με κάποιους, απολύτως αναμενόμενους λόγω της νέας δομής της διοργάνωσης, θριαμβούς της μίας βραδιάς, αλλά ως εκεί.

Από εκεί και πέρα υπάρχει ένα γκρουπ επτά ομάδων, οι οποίες έχουν πάρει νίκες που πρέπει και έχουν χάσει παιχνίδια που... δεν πρέπει, σε αυτή τη φάση η μεταξύ τους διαφορά είναι οριακή και θα παλέψουν για τις πέντε εναπομείνουσες θέσεις της οκτάδας, εκ των οποίων μία ή δύο θα δίνουν και πλεονέκτημα έδρας.

Βράζουν στο ίδιο ζουμί

Πρόκειται για τις Μπασκόνια, Νταρουσάφακα, Μακάμπι, Ολυμπιακό, Παναθηναϊκό, Μπαρτσελόνα και Αναντόλου Έφες. Η Μπασκόνια, παρά την αφαίμαξη που υπέστη το καλοκαίρι, μετά την

τρελή πορεία που την οδήγησε στο φάιναλ φορ, σχημάτισε και πάλι ένα πολύ ανταγωνιστικό ρόστερ και μένει να φανεί αν μπορεί να ακολουθήσει ανάλογη με την περσινή πορεία σε μια πολύ πιο απαιτητική από πλευράς ανταξίας και βάθους ρόστερ διοργάνωση. Η Νταρουσάφακα του Ντέιβιντ Μπλατ ξεκίνησε έχοντας το κοκαλάκι της νυχτερίδας αλλά πλέον δείχνει να έρχεται σε βαθμολογική ισορροπία αναλογικά με την ποιότητα του ρόστερ της. Το παιχνίδι της Παρασκευής κόντρα στον Παναθηναϊκό θα ήταν πολύ κρίσιμο για αμφότερους, καθώς για την Νταρουσάφακα μια νίκη στο ΟΑΚΑ θα σήμαινε και αλλαγή επιπέδου και στόχευσης στη φετινή διοργάνωση. Αντιστοίχως, για τον Παναθηναϊκό μια πιθανή ήττα θα σήμαινε το ίδιο αλλά... προς τα κάτω.

Η Μακάμπι είναι μια ομάδα γεμάτη ποιοτικούς Αμερικανούς, που παίζει ένα άναρχο μπάσκετ που είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί αν δεν της κοπεί εξαρχής η φόρα και η οποία, επιπλέον, στη μεγάλη της νίκη στο ΣΕΦ επί του Ολυμπιακού έδειξε πως και άμυνα μπορεί να παίξει και να εστιάσει στις αδυναμίες του αντιπάλου. Ανάλογη είναι η εικόνα και για την Έφες, η οποία είναι μια ομάδα που μπορεί να παίζει σε πολύ υψηλό ρυθμό και τώρα αρχίζει να βρίσκει τον βηματισμό της. Με το που άρχισαν οι επίσημες αγωνιστικές υποχρεώσεις πάντως, δεν δείχνει όσο καλή φάνταζε το καλοκαίρι.

Από την πλευρά της η Μπαρτσελόνα θα δυσκολευτεί πολύ περισσότερο απ' ό,τι συνήθως στην κανονική περίοδο, καθώς για πρώτη φορά μετά από 8 χρόνια έχει νέο προπονητή στον πάγκο της, τον Γιώργο Μπαρτζώκα, και ταλαιπωρείται από τρομερά προβλήματα τραυματισμών.

Το «ερυθρόλευκο» πρόβλημα

Για τον Ολυμπιακό η εικόνα έχει highlights αλλά και ανορθογραφίες. Πήρε ένα μεγάλο «διπλό» επί της Μπασκόνια και ένα τεράστιο, για όλους τους... ειδικούς λόγους, στο ΟΑΚΑ επί του Παναθηναϊκού, ενώ κέρδισε Μπαρτσελόνα και Παναθηναϊκό μέσα σε τρεις μέρες. Από την άλλη ηττήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τη Γαλατασαράι, ηττήθηκε στο ΣΕΦ από την Μακάμπι, ενώ έχει και μία ακόμη εντός έδρας ήττα, από την ΤΣΣΚΑ. Στα καλά του είναι μια ομάδα που τρομάζει τον αντίπαλο με το υψηλό ρυθμό παιχνιδιού της, το διάβασμα του αντιπάλου, τη νοοτροπία της και την τρομερή ικανότητα των παικτών της στις οριακές καταστάσεις.

Υπάρχουν όμως και τα άσχημά της, που αναδεικνύουν τις αδυ-

ναμίες της. Δεν είναι τυχαίο ότι οι δύο «εκτός προγράμματος» ήττες του Ολυμπιακού προήλθαν από αντιπάλους ανάλογου στυλ, δύο αθλητικές ομάδες με απολύτως άναρχο παιχνίδι στην επίθεση, τις Γαλατασαράι και Μακάμπι, στις οποίες επέτρεψε να βρουν ρυθμό στο ξεκίνημα και μετά έτρεχε και δεν έφτασε. Ιδίως στο παιχνίδι με την Μακάμπι, στο οποίο ο καλά μαρκαρισμένος Πρίντζης, ίσως και κουρασμένος από την υπερπροσπάθεια της προηγούμενης εβδομάδας, όπως και ο Σπανούλης, δεν μπόρεσε να αποτελέσει το.. σύνολο της επιθετικής απειλής του Ολυμπιακού μέσα στη ρακέτα, όπως συνήθως, το πρόβλημα έγινε απολύτως ευδιάκριτο: ο Ολυμπιακός χρειάζεται ενίσχυση στη θέση του σέντερ.

Ο Μπριτς έχει ξεκινήσει καταπληκτικά και κάνει πάρα πολλές δουλειές (με το παιχνίδι με πλάτη, όμως, να μην είναι μία εξ αυτών), ωστόσο είναι απελπιστικά μόνος. Ο Μιλουτινόφ έχει αποδείξει τη χρησιμότητά του και φέτος, αλλά αυτή περιορίζεται στα παιχνίδια που η αντίπαλη ομάδα έχει σέντερ στα κυβικά του. Απέναντι σε αθλητικούς σέντερ έχει τεράστιο πρόβλημα. Όπως τεράστιο αποδεικνύεται και το ψυχολογικό πρόβλημα του Γιανγκ μετά τον περσινό σοβαρότατο τραυματισμό του, τον οποίο έχει ξεπεράσει σωματικά αλλά εξακολουθεί να του «χαλαίει» το μυαλό, καθιστώντας τον ουσιαστικά ανενεργό. Στο παιχνίδι κόντρα στην Μακάμπι που ήταν απαραίτητη η παρουσία του ήταν καταστροφικός για την ομάδα του. Χωρίς παιχνίδι μέσα στη ρακέτα και με τον Σπανούλη σε κακή βραδιά, μοναδική λύση απέμεινε το τρίποντο. Ο Ολυμπιακός ήταν τρομερά άστοχος και έτσι παρ' ό,τι το πάλεψε πολύ το ματς η ήττα ήρθε φυσιολογικά. Υπάρχει και ένα ακόμη... ψυχολογικό θεματάκι που ταλαιπωρεί τον Ολυμπιακό και έχει να κάνει με τον Παπανικολάου, ο οποίος ακόμη δεν έχει ξαναβρεί την αυτοπεποίθησή του μετά το αποτυχημένο πέρασμά του από το ΝΒΑ. Στο παιχνίδι με την Μακάμπι ο εκνευρισμός του για την αστοχία του δεν άργησε να επηρεάσει και τους υπόλοιπους.

Όπως και να μην προλάβει

Πολύ πιο σύνθετη είναι η κατάσταση στον Παναθηναϊκό, παρ' ό,τι συνολικά η γρήγορη αλλαγή προπονητή δείχνει να τον έχει ωφελήσει. Το βασικό πρόβλημα για τον Παναθηναϊκό είναι πως και τα τέσσερα παιχνίδια που έχει χάσει θα μπορούσε να τα έχει κερδίσει, οπότε τώρα θα ήταν... καβάλα στο άλογο: κάλλιστα θα μπορούσε να έχει κερδίσει και στη Μόσχα και στη Μαδρίτη και στην Κωνσταντινούπολη της Έφες και στο ΟΑΚΑ τον Ολυμπιακό. Όπως επίσης κάλλιστα θα μπορούσε να έχει χάσει από Μπρότσε και Μακάμπι. Το προφανές συμπέρασμα είναι πως... αν είχε τον Διαμαντίδη αυτή τη στιγμή θα ήταν στο γκρουπ των πρώτων ταχύτητας ομάδων.

Από την άλλη πλευρά μόνο μέσα από τέτοιες καταστάσεις θα αναδειχθεί ο επόμενος που θα κάνει την σωστή επιλογή στο τέλος. Όχι απαραίτητα το τελευταίο σουτ, υπάρχουν τέτοιοι παίκτες στο «πράσινο» ρόστερ, αλλά αυτός που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ένα τελευταίο σουτ με καλές προϋποθέσεις. Κάτι που δύσκολα θα κάνει ο Καλάθης, καθώς όταν έχει την μπάλα στο τέλος η επιλογή είναι εύκολη για την αντίπαλη άμυνα, του αφαιρούν όλες τις υπόλοιπες επιλογές πλην του σουτ.

Η αλλαγή προπονητή είχε και μία επιπλέον θετική επίδραση στον Παναθηναϊκό, καθώς η επιλογή του (υπηρεσιακού) Βόβορα στη Μόσχα με τον Καλάθη και τέσσερις Αμερικανούς έδωσε στον Πασκουάλ τον... μπουσούλα πάνω στον οποίο βασιζόταν στο ξεκίνημά του, ενώ ακόμη βρίσκεται στην προσπάθεια να ενσωματώσει και τους υπόλοιπους σημαντικούς παίκτες του ρόστερ, όπως ο Μπουρούσης και ο Παππάς, στο εν λόγω πλάνο. Η επιστροφή του Τζέιμς θα βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση (πιθανότατα και στις οριακές καταστάσεις στο τέλος), μένει να φανεί πόσο θα την αλλοιώσει όμως η πολύμηνη απουσία του Γκις, του παίκτη που είχε τον ρόλο της... κόλλας στη συγκεκριμένη ομάδα και λογική, ενώ ο Γκάμπριελ, που αποκτήθηκε, είναι ένας παίκτης με πολύ διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Σε κάθε περίπτωση ο Παναθηναϊκός βρίσκεται σε στάδιο αναδιοργάνωσης της ομάδας του σε πολύ απαιτητικές συνθήκες. Θα δυσκολευτεί, ίσως και να μην προλάβει φέτος, αλλά θα σκληραγωγηθεί και θα χτίσει χαρακτήρα. Κάτι απαραίτητο στη μετα-Διαμαντίδη εποχή.

Κάθε εβδομάδα η Free Sunday, σε συνεργασία με το εξειδικευμένο πάνω στο Στοιχημα site www.betarades.gr, σας ενημερώνει διεξοδικά με μοναδικό στόχο το... ταμείο.

Betarades.gr

Ενα ακόμη Σαββατοκύριακο με έντονο στοιχηματικό ενδιαφέρον είναι αυτό που διανύουμε. Η δράση σε όλα τα «μεγάλα» πρωταθλήματα της Ευρώπης συνεχίζεται, ενώ έχουμε και την επανέναρξη της Σούπερλιγκ. Το [Betarades.gr](http://www.betarades.gr) έχει ξεχωρίσει πέντε παιχνίδια από το πρόγραμμα της Κυριακής και συγκεκριμένα από Ιταλία, Ελλάδα, Γερμανία, Ισπανία και Γαλλία. Πάμε να δούμε αναλυτικά τις προτάσεις του κορυφαίου στοιχηματικού site!

Ξεκινάμε από το ντέρμπι του γαλλικού πρωταθλήματος, ανάμεσα στη Λυών και την Παρί Σεν Ζερμέν. Η Παρί δεν θέλει να δει τη Νις ή τη Μονακό να της ξεφεύγουν στη βαθμολογία, στη «μάχη» που δίνει για την κατάκτηση του τίτλου. Σίγουρα η Λυών δεν είναι εύκολος αντίπαλος, ωστόσο οι Παριζιάνοι βρίσκονται σε πολύ καλή κατάσταση το τελευταίο διάστημα, διαθέτουν την απαιτούμενη ποιότητα και ξέρουν πώς να παίρνουν τα αποτελέσματα που θέλουν. Θα στηρίξουμε, επομένως, το «διπλό», το οποίο σε απόδοση 2.00 έχει αρκετά μεγάλη στοιχηματική αξία.

Σοβαρή η Χέρτα

Συνεχίζουμε με Μπουντεσλίγκα και το παιχνίδι Χέρτα - Μάιντζ. Η μοναδική ομάδα του πρωταθλήματος που έχει το απόλυτο στην έδρα της είναι η Χέρτα (5-0-0). Υποδέχεται τη Μάιντζ, η οποία δεν διανύει την καλύτερη δυνατή περίοδο της, ενώ θα είναι και καταπονημένη από το ματς της Πέμπτης για το Γιουρόπα Λιγκ (αντιμέτωπος εκτός έδρας τη Σεντ Ετιέν). Οι γηπεδούχοι είναι σοβαροί φέτος και ο «άσος» σε απόδοση 2.00 θα... τιμηθεί.

Από τη Γερμανία μεταφερόμαστε στην Ισπανία, με το παιχνίδι που έχουμε ξεχωρίσει να είναι το Θέλτα - Γρανάδα. Η Θέλτα είναι αρκετά δυνατή στο γήπεδό της και αυτή την αγωνιστική υποδέχεται την πιο αδύναμη ομάδα της κατηγορίας, τη Γρανάδα, η οποία δεν έχει πανηγυρίσει νίκη μετά από 12 αγωνιστικές στο φετινό πρωτάθλημα (0-5-7). Βέβαια, προσπαθεί αρκετά και παλεύει όλα τα παιχνίδια της, επιθετικά είναι αποτελεσματική και το Goal/Goal (να

ΕΓΚΥΡΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ BETARADES.GR

Παίρνει το ντέρμπι η Παρί.

πετύχουν και οι δύο ομάδες από ένα τέρμα τουλάχιστον) σε απόδοση 1.85 αποτελεί μια επιλογή με αξία στοιχηματικά.

Με τα γκολ στο Κάλιαρι

Η επόμενη πρόταση έρχεται από την Ιταλία και τον αγώνα Κάλιαρι - Ουντινέζε. Οι γηπεδούχοι είναι n... χαρά του Over. Διαθέτουν τη χειρότερη άμυνα της κατηγορίας, έχο-

ντας δεχτεί 30 τέρματα μετά από 12 ματς, ενώ επιθετικά είναι αρκετά καλοί, έχοντας σημειώσει 20 γκολ. Μάλιστα, στα 12/13 φετινά τους παιχνίδια στο πρωτάθλημα έχει επιβεβαιωθεί το Over 2.5 γκολ! Δεν βλέπουμε τον λόγο να μη συμβεί το ίδιο και απέναντι στην Ουντινέζε, η οποία έχει εμφανίσει Over στους 6/7 πιο πρόσφατους αγώνες της! Over 2.5, επομένως, η επιλογή, σε απόδοση 1.85.

Ολοκληρώνουμε τις προτάσεις μας γι' αυτή την εβδομάδα με έναν αγώνα του ελληνικού πρωταθλήματος και συγκεκριμένα αυτόν ανάμεσα στον Παναθηναϊκό και την Ξάνθη. Μετά από μία ακόμη διακοπή, η Σούπερλιγκ ξεκινά ξανά και ίσως οι παίκτες να είναι λίγο χαλαροί έπειτα από το μπρέικ. Η Ξάνθη φέτος παίζει καλύτερα μακριά από το γήπεδό της και οι αποδόσεις μάς ωθούν να κοντράρουμε τους γηπεδούχους, καθώς δεν είναι και τόσο μεγάλο φαβορί. Θα πάμε, επομένως, με το X2 σε απόδοση 2.00.

Αυτές είναι οι πέντε επιλογές του [Betarades.gr](http://www.betarades.gr) για την τρέχουσα εβδομάδα. Καλή επιτυχία σε ό,τι και αν επιλέξετε!

27/11

16:00	Κάλιαρι - Ουντινέζε	Over 2.5	1.85
17:15	Παναθηναϊκός - Ξάνθη	X2	2.00
18:30	Χέρτα - Μάιντζ	1	2.00
19:30	Θέλτα - Γρανάδα	Goal/Goal	1.85
21:45	Λυών - Παρί Σ.Ζ.	2	2.00

ΠΙΝΑΚΑΣ
ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ

Goal Tips

- * Το Goal/Goal, σε συνδυασμό με το Over 2.5, έχει επιβεβαιωθεί και στα τέσσερα τελευταία εντός έδρας παιχνίδια της Θέλτα για την Πριμέρα Ντιβιζιόν. Αυτή την εβδομάδα η ομάδα από τη Γαλικία υποδέχεται τη Γρανάδα, η οποία έχει σκοράρει στα 5/6 φετινά ματς πρωταθλήματος μακριά από το κοινό της.
- * Το No Goal (να μη σκοράρει η μία από τις δύο ομάδες τουλάχιστον) έχει επιβεβαιωθεί και στα τρία πιο πρόσφατα ματς της Χέρτα σε επίπεδο Μπουντεσλίγκα. Αυτή την εβδομάδα η ομάδα από το Βερολίνο υποδέχεται τη Μάιντζ για τη 12η αγωνιστική.
- * Το Over 2.5 γκολ έχει επιβεβαιωθεί στα 12/13 φετινά παιχνίδια της Κάλιαρι για τη Serie A. Αυτή την αγωνιστική η ομάδα του Μάσιμο Ραστέλι υποδέχεται την Ουντινέζε, στα 6/7 πιο πρόσφατα ματς της οποίας σημειώθηκαν, επίσης, περισσότερα από 2.5 τέρματα.
- * Το Under 2.5 γκολ έχει επιβεβαιωθεί στα 3/4 τελευταία παιχνίδια της Λυών για το πρωτάθλημα της Α' Γαλλίας. Αυτή την εβδομάδα οι «λυωνάι» υποδέχονται την Παρί Σεν Ζερμέν, στο ντέρμπι της 14ης αγωνιστικής στη Ligue 1. Παράλληλα, η Παρί δεν έχει δεχτεί γκολ στους τέσσερις πιο πρόσφατους αγώνες της στις εγχώριες διοργανώσεις.

Seri Tips

- * Αήττητη η Παρί Σεν Ζερμέν στα δέκα τελευταία παιχνίδια της σε όλες τις διοργανώσεις, με τον απολογισμό της να αποτελείται από οκτώ νίκες και δύο ισοπαλίες. Την Κυριακή (27/11) αντιμετωπίζει εκτός έδρας τη Λυών.
- * Από τέσσερις σερί εντός έδρας νίκες σε επίπεδο πρωταθλήματος προέρχεται η Θέλτα, η οποία αυτή την αγωνιστική υποδέχεται τη Γρανάδα, τη μοναδική ομάδα του πρωταθλήματος που δεν έχει πανηγυρίσει ακόμη νίκη (0-5-7).
- * Εξαιρετική εντός έδρας, η Χέρτα στα πέντε φετινά της ματς στο «Ολυμπιακό Στάδιο» του Βερολίνου για την Μπουντεσλίγκα έχει πανηγυρίσει ισάριθμες νίκες! Αυτή την αγωνιστική υποδέχεται τη Μάιντζ, η οποία δεν έχει κερδίσει στις τρεις πιο πρόσφατες «εξόδους» της για το πρωτάθλημα.
- * Αήττητη η Ξάνθη στους έξι πιο πρόσφατους αγώνες της στη Σούπερλιγκ, με τον απολογισμό της να αποτελείται από δύο νίκες και τέσσερις ισοπαλίες. Αυτή την εβδομάδα αντιμετωπίζει τον Παναθηναϊκό στο Αγρίνιο.
- * Αποτελεσματική η Κάλιαρι στην έδρα της, σε έξι ματς που έχει δώσει εκεί για το φετινό πρωτάθλημα έχει πηχθεί μόνο από τη Φιορεντίνα (3-5), ενώ στους πέντε υπόλοιπους αγώνες μετρά τέσσερις νίκες και μία ισοπαλία. Αυτή την εβδομάδα υποδέχεται την Ουντινέζε.

Head 2 Head

- * Μόνο μία ήττα έχει υποστεί η Παρί Σεν Ζερμέν στα εννέα τελευταία παιχνίδια που έχει δώσει με αντίπαλο τη Λυών σε όλες τις διοργανώσεις, ανεξαρτήτως έδρας (6-2-1).
- * Η Γρανάδα δεν έχει κερδίσει σε καμία από τις έξι πιο πρόσφατες «επισκέψεις» της στην έδρα της Θέλτα, μετρώντας τρεις ήττες και τρεις ισοπαλίες. Οι δύο ομάδες αναμετρούνται στο «Μπαλαϊδός» την Κυριακή (27/11) για τη 13η αγωνιστική της Πριμέρα Ντιβιζιόν.
- * Η Χέρτα υποδέχεται την Κυριακή (27/11) τη Μάιντζ, από την οποία έχει υποστεί μόλις δύο ήττες στα 12 τελευταία μεταξύ τους παιχνίδια στο Βερολίνο. Στα δέκα υπόλοιπα ματς η Χέρτα έχει πανηγυρίσει έξι νίκες, ενώ τέσσερις αγώνες ολοκληρώθηκαν ισόπαλοι.
- * Αήττητη η Ξάνθη στους τρεις πιο πρόσφατους αγώνες που έδωσε με αντίπαλο τον Παναθηναϊκό, μετρά δύο νίκες και μία ισοπαλία. Μάλιστα, και στα τρία αυτά παιχνίδια επιβεβαιώθηκε το Over 2.5 γκολ. Οι δυο τους τίθενται αντιμέτωπες την Κυριακή (27/11) στο Αγρίνιο, στο πλαίσιο της 12ης αγωνιστικής της Σούπερλιγκ.
- * Στα τρία τελευταία ματς μεταξύ Κάλιαρι και Ουντινέζε, ανεξαρτήτως έδρας, σημειώθηκαν περισσότερα από 2.5 τέρματα. Στα δύο πιο πρόσφατα, μάλιστα, το Over συνδυάστηκε με το Goal/Goal. Οι δύο ομάδες αναμετρούνται την Κυριακή (27/11) στο Κάλιαρι.

POWERED BY **AUTO
FREE SUNDAY**

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ALFA ROMEO STELVIO!

Όπως είχε προαναγγελθεί, το πρώτο SUV στην ιστορία της ιταλικής μάρκας είναι γεγονός και έτοιμο για να πετάξει το γάντι στην Porsche Macan και στην Jaguar F-Pace.

Κατά τη συνθή τακτική των Ιταλών, τα αποκαλυπτήρια έγιναν με μια κορυφαία έκδοση Quadrifoglio και στη φανταστική οριζόντια κόκκινη βαφή. Σχεδιαστικά η Stelvio έρχεται σε φυσική εξέλιξη, αφού, όπως αναμενόταν, το στίλ της παραπέμπει σε μια υπερυψωμένη άποψη της Giulia. Το σημαντικό, πάντως, είναι πως η Alfa Romeo μπαίνει γερά στην αγορά, και μάλιστα σε μια δημοφιλή κατηγορία, με ένα SUV που φτάνει σε μήκος τα 4,68 μέτρα, σε ύψος τα 1,65 μέτρα, ενώ το πλάτος των 2,16 μέτρων είναι από τα μεγαλύτερα που συναντάμε σε αυτοκίνητο παραγωγής (οι διαστάσεις είναι περίπου όσο μιας Porsche Macan). Στο εσωτερικό αποτυπώνεται η άποψη της Giulia, ενώ αναμένουμε στοιχεία για τον χώρο αποσκευών.

Σε αντίθεση με την Giulia, όλες οι Stelvio θα είναι τετρακί-

ντες με το σύστημα Q4 (κατανομή της ροπής 100% στους μπροστινούς τροχούς σε νορμάλ συνθήκες, έως 50/50 όταν χρειαστεί). Στην top έκδοση της Stelvio υπάρχει ο γνωστός αλουμινένιος bi-turbo V6 των 2,9 λίτρων που αποδίδει 510 άλογα και 600 Nm ροπής. Συνδυάζεται με αυτόματο κιβώτιο 8 σχέσεων που στο Race mode χρειάζεται μόλις 150 χιλιοστά του δευτερολέπτου για να ανεβάσει σχέση, ενώ υπάρχουν ακόμη τρία προγράμματα παραμετροποίησης του οασί (Dynamic, Natural, Advanced Efficiency).

Το οασί έχει όλα τα καλούδια της έκδοσης Quadrifoglio, όπως τα κεραμικά φρένα και την ενισχυμένη ανάρτηση με διπλά ψαλίδια μπροστά και πολλαπλούς συνδέσμους πίσω με ηλεκτρονικά ελεγχόμενα αμορτισέρ. Αργότερα θα δούμε και την έκδοση Veloce με δίλιτρο turbo στα 280 άλογα, ενώ γενικότερα η Stelvio θα λανσαριστεί και στην Ευρώπη από τα μέσα του 2017 με τους ίδιους κινητήρες της Giulia (τον ντίζελ 2,2 λίτρων με 150, 180 και 210 άλογα, καθώς και τον 2.0 βενζίνης με 200 άλογα).

Αυτοκίνητο του 2017: Αυτή είναι η τελική δεκάδα!

Η ψηφοφορία για την επιλογή των 10 αυτοκινήτων που θα συμμετάσχουν στην τελική φάση του θεσμού «Αυτοκίνητο της Χρονιάς για την Ελλάδα» για την ανάδειξη του «Αυτοκινήτου του 2017» ολοκληρώθηκε. Οι 19 δημοσιογράφοι-μέλη του θεσμού επέλεξαν τα 10 αυτά αυτοκίνητα ανάμεσα σε 17 νέα μοντέλα που ξεκίνησαν να διατίθενται στην ελληνική αγορά το τελευταίο δωδεκάμηνο. Τα 10 αυτοκίνητα της τελικής φάσης είναι τα εξής (με αλφαβητική σειρά):

- Citroën C3
- Ford Ka+
- Honda Jazz
- Honda HR-V
- Mercedes E-Class
- Mini Clubman
- Renault Kadjar
- Seat Ateca
- SsangYong XLV
- Suzuki Baleno

Η ψηφοφορία για την ανάδειξη του «Αυτοκινήτου του 2017» θα πραγματοποιηθεί στις 8 Δεκεμβρίου.

Νέο Citroën C3 από €12.470

Όπως ανακοίνωσε η ελληνική αντιπροσωπεία, οι τιμές πώλησης του νέου C3 ξεκινούν από €12.470 για την έκδοση βενζίνης 1.2 PureTech με τους 82 ίππους και στην έκδοση εξοπλισμού Live. Η ισχυρότερη υπερτροφοδοτούμενη εκδοχή του τρικύλινδρου κινη-

τήρα 1.200 κ.εκ. με τους 110 ίππους κοστίζει από €14.605 ευρώ (με εξοπλισμό Feel), ενώ οι τιμές πετρελαιοκίνητων εκδόσεων ξεκινούν από €14.190 ευρώ για την έκδοση 1.6 BlueHDi με τα 75 άλογα και από €15.690 για την ισχυρότερη με τα 100 άλογα.

Πανελλήνιο συνέδριο After Sales της KOSMOCAR

Το τριήμερο 18-21 Νοεμβρίου 2016 διοργανώθηκε στις εγκαταστάσεις της HELEXPO το Πανελλήνιο Συνέδριο After Sales της KOSMOCAR A.E.

Πρόκειται για μια εκδήλωση που οργανώθηκε από τη Διεύθυνση After Sales της εταιρείας. Κάθε δύο χρόνια, με τη συμμετοχή όλων των στελεχών του Δικτύου Συνεργατών Service Volkswagen, Audi και Skoda απ' όλες τις περιοχές της Ελλάδας.

Στόχος του ήταν η επικοινωνία της νέας στρατηγικής που θα ακολουθήσει ο οργανισμός της KOSMOCAR A.E. τα επόμενα χρόνια, έχοντας πάντα ως πρώτη προτεραιότητα την υποδειγματική λειτουργία των αυτοκινήτων και την απόλυτη ικανοποίηση των πελατών του.

Με δεδομένη την κυρίαρχη θέση που ο Όμιλος VW κατέχει όσον αφορά τις καινοτόμες ιδέες και λύσεις γύρω από τον χώρο του After Sales, το Πανελλήνιο Συνέδριο αποτελεί μια θαυμάσια ευκαιρία για την παρουσίαση όλων των νέων μεθόδων και τεχνολογιών που θα εφαρμοστούν στο άμεσο μέλλον και αφορούν τις διαδικασίες συντήρησης των αυτοκινήτων της Audi, της Volkswagen, Volkswagen Επαγγελματικά και της Skoda.

Πέρα όμως από τις νέες τεχνολογίες συντήρησης, στο Συνέδριο After Sales της KOSMOCAR A.E., εκτός των στρατηγικών συνεργατών που συμμετείχαν, έλαβαν μέρος τα Classic Parts, για την αναπαλαίωση όλων των κλασικών αυτοκινήτων της Volkswagen, αλλά και οι πλήρεις σειρές αξεσουάρ όλων των εταιρειών.

NATALIA OSIPOVA - SERGEI POLUNIN ΣΤΟ ΠΑΛΛΑΣ

Μετά τη θριαμβευτική πρεμιέρα «που απλώς δεν χορταίνεις», σύμφωνα με τον «Guardian», στο φημισμένο Sadler's Wells του Λονδίνου το λαμπερό χορευτικό ζευγάρι έρχεται στην Αθήνα, στις 2 και 3 Δεκεμβρίου, στο Παλλάς. Δύο από τους μεγαλύτερους κλασικούς χορευτές του κόσμου, η Natalia Osipova και ο Sergei Polunin, βρίσκονται επιτέλους μαζί επί σκηνής, σε μια μοναδική παράσταση σύγχρονου χορού, συνεπικουρούμενοι από δύο ακόμη διάσημους σολίστες (Jason Kittelberger και James O'Hara). Χορογραφίες: Sidi Larbi Cherkaoui, Russell Maliphant.

ATHENS TATTOO EXPO

Η έμπειρη ομάδα του Athens Tattoo Convention και ο Mike The Athens, από τη θέση του consultant, υποδέχονται τους λάτρεις –και όχι μόνο– των tattoos σε ένα νέο premium event, το Athens Tattoo Expo. Το φθινοπωρινό ραντεβού δίνεται στις 26 και 27 Νοεμβρίου στον πολυμορφικό χώρο Προορισμός Παπαστράτος στον Πειραιά. Εξήντα από τους καλύτερους καλλιτέχνες της δερματοστιξίας στην Ελλάδα ετοιμάζουν τα μηχανάκια τους για να αναδείξουν την τέχνη τους και να αποτυπώσουν την έμπνευση και τη φαντασία τους πάνω σε ανθρώπινο καμβά. Το διαγωνιστικό κομμάτι θα κρατήσει το ενδιαφέρον αμείωτο και τις δύο μέρες με τα βραβεία Best Of Day και θα κορυφωθεί την Κυριακή με το βραβείο Best Of Show.

ΔΩΡΕΑΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

Σας ενδιαφέρει η υγιεινή διατροφή και θέλετε να μάθετε από τους ειδικούς τι πρέπει να τρώτε εσείς και τα παιδιά σας αλλά και πώς να μαγειρεύετε σωστά και υγιεινά; Τα organic bistro nice n easy διοργανώνουν μια σειρά από δωρεάν σεμινάρια υγιεινής διατροφής στον πολυχώρο Loft nice n easy στην Κηφισιά. Οι γνωστοί και καταξιωμένοι διατροφολόγοι-διαιτολόγοι Χριστίνα Κωστώρα, Δημήτρης Πέτσιος και Βασίλης Μπελέκος και ο executive chef Χρήστος Αθανασιάδης σας περιμένουν για να σας δείξουν πώς να βελτιώσετε τη διατροφή και τη μαγειρική σας. Δίπλωση συμμετοχών: foodevents@niceneasy.gr. <http://www.niceneasy.gr/Article/46/food-events>.

Η MARJANE SATRAPRI ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Μία από τις πιο ταλαντούχες και πολύπλευρες καλλιτέχνιδες της εποχής μας, η Γαλλοϊρανιά Marjane Satrapi, έρχεται στις 30 Νοεμβρίου στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση για μια συζήτηση επί σκηνής με τη δημοσιογράφο Άννα Δαμανιδίη. Η Marjane Satrapi έγινε διεθνώς γνωστή όταν εξέδωσε τις αναμνήσεις από τα παιδικά και εφηβικά της χρόνια υπό μορφή κόμικ (graphic novel), το οποίο μέχρι σήμερα έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από σαράντα γλώσσες. Στη σειρά βιβλίων με τον τίτλο «Περσέπολις» αφηγείται την ιστορία μιας πανέξυπνης πιτσιρικάς που μεγαλώνει στο Ιράν της δεκαετίας του 1970, όταν η Ισλαμική Επανάσταση και ο πόλεμος με το Ιράκ εισβάλλουν στη ζωή της οικογένειάς της και αναστατώνουν τον κόσμο της. Λίγα χρόνια αργότερα η ίδια θα διασκευάσει την αυτοβιογραφική «Περσέπολις» για τον κινηματογράφο, κερδίζοντας, ανάμεσα σε άλλα, το Βραβείο Fipresci στο Φεστιβάλ των Καννών, δύο Βραβεία Σεζάρ, καθώς και μια υποψηφιότητα για το Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας Κινουμένων Σχεδίων.

ΣΥΜΜΑΧΟΙ ALLIED

1942, Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Για τους κατασκόπους Μαξ Βέταν (Μπραντ Πιτ) και Μαριάν Μποσεζούρ (Μαριόν Κοτιγιάρ), ειδήμονες στην εξαπάτηση και στις δολοφονίες, το κλειδί της επιβίωσής τους είναι η απόκρυψη απ' όλους της πραγματικής τους ταυτότητας και η αποφυγή κάθε συναισθηματικής εμπλοκής. Όταν όμως ερωτεύονται αληθινά ο ένας τον άλλον, κατά τη διάρκεια μιας ιδιαίτερα επικίνδυνης αποστολής, η μόνη τους ελπίδα να πετύχει η σχέση τους είναι να είναι απολύτως ειλικρινείς μεταξύ τους. Αντ' αυτού, όμως, η καχυποψία και ο κίνδυνος είναι καθημερινά παρόντες στον γάμο τους, με τον Μαξ να ενημερώνεται, τελικά, πως η ειδυλλιακή οικογενειακή του ζωή μπορεί να είναι όλη ένα ψέμα και πως η μόνη λύση μπορεί να είναι η πλέον επώδυνη. Ένα ατμοσφαιρικό θρίλερ, ένα παιχνίδι κατασκοπείας εννοχρηματομένο από τον βραβευμένο με Όσκαρ σκηνοθέτη Ρόμπερτ Ζερέκис («Forrest Gump») στη σκιά του διαζυγίου των Μπραντζελίνα.

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόμπερτ Ζερέκισ ΣΕΝΑΡΙΟ: Στίβεν Νάιτ ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπραντ Πιτ, Μαριόν Κοτιγιάρ, Λίζι Καπλάν, Τζάρεντ Χάρις ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 126' ΔΙΑΝΟΜΗ: UIP

ΣΦΑΓΕΙΟ ABATTOIR

Σε έναν κόσμο όπου υπάρχει πάντα σκοτάδι, ακόμα και μέσα στην ημέρα, η ρεπόρτερ κτηματομεσιτικών θεμάτων Τζούλια Τάλμπεν βλέπει τις ισορροπίες της ζωής της να ανατρέπονται όταν δολοφονείται βάνουσα η οικογένειά της. Παρόλο που η υπόθεση κλείνει, η Τζούλια συνειδητοποιεί ότι πίσω κρύβονται πολύ περισσότερα απ' όσα αποκαλύφθηκαν και επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος. Θα ανακαλύψει ότι το δωμάτιο στο οποίο έγινε το έγκλημα έχει εξαφανιστεί από το σπίτι της αδερφής της. Έτσι, ξεκινά μια αδυσώπητη έρευνα που θα οδηγήσει την ίδια και τον πρώην φίλο της, ντετέκτιβ Γκρέντι, στο Νιου Ίνγκλντ, όπου θα συναντήσουν τον αινιγματικό Τζεμπεντάια Κρον και το Abattoir – ένα τερατώδες σπίτι κατασκευασμένο από συρραμμένα δωμάτια θανάτου και κατάρτας. Η Τζούλια συνειδητοποιεί ότι η ψυχή της αδερφής της είναι παγιδευμένη στο εσωτερικό του, αλλά το Abattoir δεν είναι ένα απλό σπίτι – είναι η πύλη για κάτι τόσο σατανικό, που ξεπερνά την ανθρώπινη φαντασία. Η ταινία είναι βασισμένη στο ομώνυμο comic book του Ντάρεν Λιν Μπούσμαν, σκηνοθέτη και σεναριογράφου του «Saw II» και σκηνοθέτη των «Saw III» και «Saw IV».

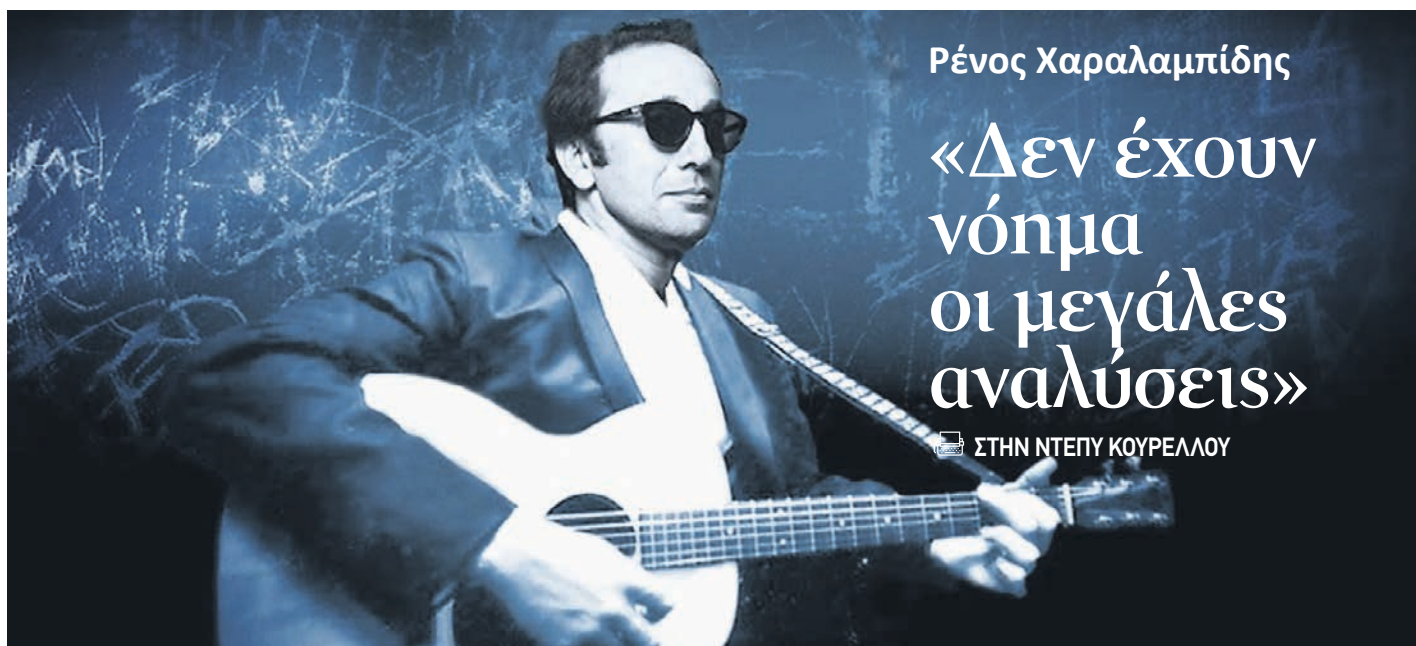
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντάρεν Λιν Μπούσμαν ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζόε Άντερσον, Τζέσικα Λούντες, Ντέιτον Κάλι, Λιν Σέι ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 98' ΔΙΑΝΟΜΗ: Tanweer

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ DANCER

Προικισμένος με έναν απίστευτο συνδυασμό δύναμης και χάρις, ο Σεργκέι Πολούνιν χτύπησε σαν κεραυνός στον κόσμο του μπαλέτου και έγινε ο νεότερος πρώτος χορευτής στην ιστορία του Βασιλικού Μπαλέτου του Λονδίνου. Στο απόγειο της δόξας του, στην ηλικία των 22 ετών, οδηγημένος στο όριο της αυτοκαταστροφής από την επιτυχία του, ο Πολούνιν ένιωθε το ταλέντο του περισσότερο ως βάρος παρά ως δώρο. Το ντοκιμαντέρ είναι μια διεισδυτική ματιά στη ζωή της σύνθετης προσωπικότητας του Σεργκέι Πολούνιν, που έκανε το μπαλέτο viral στο internet, εκτελώντας τη χορογραφία του Jade Hale-Christofi στο τραγούδι «Take me to church» του Hozier, στο βίντεο που σκηνοθέτησε ο David LaChapelle. Επαναστάτης, ανατρεπτικός, το «κακό παιδί» του χορού ή «άγγελος από τους ουρανό», άλλαξε τη μορφή του μπαλέτου που μέχρι τώρα γνωρίζαμε. Όμως η αριστοτεχνία έχει υψηλό τίμημα. Πώς μπορείς να είσαι ελεύθερος άνθρωπος όταν είσαι το πιο «περιζήτητο απόκτημα» στον χώρο του μπαλέτου;

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στίβεν Κάντορ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: Ντέιβιντ Λασοπέλ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 85' ΔΙΑΝΟΜΗ: Filmtrade

Ρένος Χαραλαμπίδης

«Δεν έχουν νόημα οι μεγάλες αναλύσεις»

ΣΤΗΝ ΝΤΕΠΥ ΚΟΥΡΕΛΛΟΥ

Η γενιά μου δεν έχει να επιδείξει σπουδαία πράγματα απ' όταν ήμασταν εικοσάρηδες. Τώρα είναι η ευκαιρία μας να γράψουμε ιστορία σαν σαραντάρηδες. Ας μην τη χάσουμε. Σίγουρα δεν έχουμε νεότητα, αλλά έχουμε νεανική φρεσκάδα.

Και όμως, ο Ρένος Χαραλαμπίδης μετράει 25 χρόνια καλλιτεχνικής παρουσίας. Το γιόρτασε με ένα πάρτι γενεθλίων στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο. Κι ενώ νοσταλγεί πολλά, προχωράει παρακάτω με την ελπίδα η γενιά του να γράψει τώρα ιστορία, αφού δεν το έκανε στη νεότητά της. Στο μεταξύ, σχολιάζει την υπουργοποίηση της Λυδίας Κονιόρδου και μας εξηγεί γιατί νιώθει πικρία για την πολιτική του δικαίωση.

Στο Γυάλινο γιορτάσατε 25 χρόνια στον χώρο της τέχνης. Με ποιον τρόπο;

Με ένα πάρτι καλλιτεχνικών γενεθλίων με στιγμές μιας εποχής που μας άφησε οριστικά. Ήταν κάτι σαν καλλιτεχνική σούμα για να αφήσουμε πίσω το παρελθόν και να πάμε παρακάτω. Και ασφαλώς και για να το γλεντήσουμε αρκετά. Πρόζες και τραγούδια που στόχο είχαν όχι τη μελαγχολία του καιρού που περνά, αλλά τη δύναμη που δίνει η εμπειρία.

Ήταν ένας απολογισμός η παράσταση; Αν ναι, πού καταλήξατε;

Το συμπέρασμα είναι ότι σημασία έχει να είσαι πάντα οραματιστής. Πάρε τα καλύτερα υλικά από το παρελθόν και τραβά παρακάτω. Δεν έχουν νόημα οι μεγάλες αναλύσεις. Η δράση είναι ιερή.

Υπάρχει κάτι που νοσταλγείτε από αυτά τα 25 χρόνια;

Πολλά. Αλλά η νοσταλγία είναι παγίδα. Σε ρίχνει για ύπνο, ενώ η ζωή σε θέλει ξύπνιο.

Πριν από την παράσταση στο Γυάλινο προβλήθηκαν τα «Φτηνά Τσιγάρα». Γιατί, νομίζετε, ο κόσμος έχει αγαπήσει αυτή την ταινία; Εσείς γιατί την αγαπάτε;

Εγώ την αγαπώ γιατί είναι η πιο αδικημένη ταινία μου. Ίσως και γιατί είναι και αυτοαναφορική. Την έχουν αγαπήσει και οι νέοι κάθε εποχής, μάλλον γιατί, σε αντίθεση με την εποχή, δεν βασίζεται στον κυνισμό αλλά στον ρομαντισμό. Δεν ξέρω. Υποθέτω.

Τα 90s και η γενιά του '90, στα οποία υπήρχαν αναφορές, είναι ήδη ρετρό. Ήταν επιδραστική αυτή η δεκαετία; Όλοι μιλάνε για τη γενιά του '70, ακόμη και του '80. Η γενιά του '90, πέρα από τα Οινόφυτα και τη «μάννα ρέιβερ», έχει κάτι άλλο να επιδείξει; Ναι, η γενιά μου δεν έχει να επιδείξει σπουδαία πράγματα απ' όταν ήμασταν εικοσάρηδες. Τώρα είναι η ευκαιρία μας να γράψουμε ιστορία σαν σαραντάρηδες. Ας μην τη χάσουμε. Σίγουρα δεν έχουμε νεότητα, αλλά έχουμε νεανική φρεσκάδα.

Θυμάμαι, και προφανώς κι εσείς, την κατακραυγή που δεχτήκατε για την επιλογή σας να στηρίξετε τον Αντώνη Σαμαρά. Σήμερα αισθάνεστε δικαιωμένος για την επιλογή σας;

Ποιος δεν θα ένιωθε δικαιωμένος; Αλλά, δυστυχώς, είναι μια πικρή δικαίωση.

Πρόσφατα η Λυδία Κονιόρδου έγινε υπουργός Πολιτισμού. Πώς δεχτήκατε αυτή την ανάληψη καθηκόντων;

Όλα βαίνουν καλώς εναντίον μας.

ACTION

Άλεκ Μπάλντουιν εναντίον Ντόναλντ Τραμπ

Μόλις μία εβδομάδα μετά τη δήλωσή του πως δεν πρόκειται να μιμηθεί ξανά τον Ντόναλντ Τραμπ, ο Άλεκ Μπάλντουιν επέστρεψε στο «Saturday Night Live» με ένα μοναδικό σκετς για την επόμενη μέρα της επικράτησης Τραμπ στις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ.

Ο 58χρονος σταρ που ξεχώρισε κατά την προεκλογική περίοδο σατιρίζοντας τον Ντόναλντ Τραμπ μιμήθηκε ξανά τον 70χρονο δισεκατομμυριούχο και επόμενο Πρόεδρο των ΗΠΑ.

«Προσπαθώ να βγάλω τον μανδύα του Ντόναλντ Τραμπ από πάνω μου. Δεν είμαι μίμος, αλλά αν κάνεις οποιοδήποτε είδος κωμωδίας και σου ζητήσουν να κάνεις κάτι τέτοιο, τις περισσότερες φορές υπάρχει μια εκτίμηση, νομίζω, σε αυτόν που μιμείσαι. Ο Τραμπ είναι κάποιος που δεν μισώ, αλλά δεν είναι κάποιος που θαυμάζω, οπότε ήταν κάπως δύσκολο» είχε δηλώσει προ ημερών ο Άλεκ Μπάλντουιν.

Η Κέιτ Μακίνον ως Κέλι Αν Κόνγουεϊ, ο Τζέισον Σουντέικις ως Μιτ Ρόμνεϊ και ο Μπεκ Μπένετ ως αντιπρόεδρος Μάικ Πενς συμπλήρωσαν το ξεκαρδιστικό σκετς που δείχνει τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει ο Ντόναλντ Τραμπ ως «πλανητάρχης» και τους τρόπους που βρίσκει. Τι θα γίνει με το Ισλαμικό Κράτος; Πώς θα κατασκευαστεί το περιβόητο τείχος στα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό;

Το συγκεκριμένο βίντεο ήδη ξεπέρασε τις 5,5 εκατομμύρια προβολές στο YouTube.

Πάντως, δεν άρσεν στον... πραγματικό Ντόναλντ Τραμπ, ο οποίος με ανάρτησή του στο Twitter έκανε λόγο για μονόπλευρο, προκατειλημμένο και καθόλου αστείο σόου.

Στο ράφι

Έξι προτάσεις για τον τελευταίο μήνα του φθινοπώρου.

Η καρδιά πεθαίνει τελευταία, Μάργκαρετ Άτγουντ (εκδόσεις Ψυχογιός)

Ο Σταν και η Σαρμίν προσπαθούν να επιβιώσουν, έχοντας χάσει τις δουλειές τους, ζώντας στο αυτοκίνητό τους, εκτεθειμένοι σε συμφορές και κινδύνους. Πρέπει οπωσδήποτε κάτι να γίνει για να αλλάξει η κατάσταση και πρέπει να γίνει γρήγορα. Το Σχέδιο Ποζιτρόνιο στην πόλη της Χρονοκράτησης φαίνεται να είναι η απάντηση στις προσευχές τους. Εκεί κανείς δεν είναι άνεργος και όλοι έχουν ένα άνετο, καθαρό σπίτι για να ζήσουν τον μισό χρόνο. Τον υπόλοιπο οι κάτοικοι της Χρονοκράτησης αφήνουν τα σπίτια τους και γίνονται τρόφιμοι της Φυλακής Ποζιτρόνιο. Στην αρχή δεν τους φαίνεται και τόσο μεγάλη θυσία, ειδικά όταν το αντάλλαγμα είναι στέγη και τροφή. Όταν όμως η Σαρμίν μπλέκει σε σχέση με τον άνδρα που μένει στο σπίτι τους το διάστημα που εκείνη και ο Σταν εί-

ναι στη φυλακή, τα πράγματα παίρνουν ανησυχητική τροπή. Η βραβευμένη με Booker Καναδή Μάργκαρετ Άτγουντ τα τελευταία χρόνια υπογράφει το ένα best seller μετά το άλλο, ενώ η τριλογία «Το τέλος του κόσμου» γυρίζεται σιριαλ για την HBO.

Γραφικός χαρακτήρας, Νίκος Παναγιωτόπουλος (εκδόσεις Μεταίχμιο)

Μια συλλογή από 67 μικρές -έως μικροσκοπικές- ιστορίες, από εκείνες που ξεπηδούν απρόσκλητες καθώς ξεφυλλίζεις, as πούμε, το άλμπουμ με τις οικογενειακές φωτογραφίες. Ιστορίες ασπρόμαυρες, αφού φαντάζουν κιόλας μακρινές, αν και ο απόηχος τους βρίσκει τρόπο να επιβιώνει, παρηγορητικός, μέσα στη βουή και την αντάρα. Ιστορίες αληθινές, αν και αυτό έχει ίσως τη μικρότερη σημασία. Το προσωπικό βίωμα δεν είναι παρά η αφορμή αυτών των ακαριαίων αφηγήσεων που ψηλαφούν το αποτύπωμα μιας εποχής, με αφετηρία τα μέσα της δεκαετίας του '60. Ιστορίες της μιας ανάσας, οι περισσότερες από τις οποίες θα μπορούσαν να διαβαστούν άνετα ακόμα κι ανάμεσα σε δυο σταθμούς του αθηναϊκού μετρό.

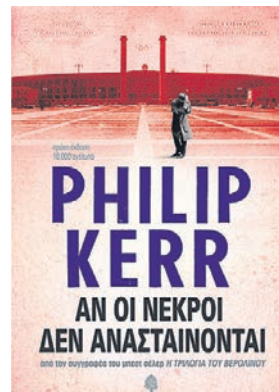
Το βιβλιοπωλείο-καφέ Booktalks και οι εκδόσεις Μεταίχμιο σας προσκαλούν στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του Νίκου Παναγιωτόπουλου τη Δευτέρα 28 Νοεμβρίου στις 19:30 στον χώρο του βιβλιοπωλείου (Αρτέμιδος 47 & Αγ. Αλεξάνδρου 58, Π. Φάληρο).

33 στροφές, Canek Sánchez Guevara (εκδόσεις Ίκαρος)

Το μυθιστόρημα «33 στροφές» του Canek Sánchez Guevara είναι μια ειλικρινής ιστορία για τις απογοητεύσεις μιας γενιάς που πίστεψε στις ιδέες της επανάστασης του Κάστρο, αλλά και μια διειδυτική ματιά στη ζωή των απλών ανθρώπων στην Κούβα κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών. Ο κεντρικός ήρωας χωρίζεται από τη γυναίκα του και περνάει τον περισσότερο χρόνο του παρά με μια Ρωσίδα γεγόνισσά του, χάρη στην οποία ανακαλύπτει την απόλαυση της ανάγνωσης. Τα βιβλία που διαβάζει ανοίγουν σταδιακά τους ορίζοντές του, ενώ τον περιβάλλει η ρουτίνα του γραφείου. Κάθε μέρα γίνεται μάρτυρας του θλιβερού θεάματος των νέων ανθρώπων που εγκαταλείπουν το νησί με αυτοσχέδια μέσα και τα βράδια βασανίζονται από καφκικούς εφιάλτες

στους οποίους συλλαμβάνεται και δικάζεται χωρίς αιτία. Τα πραγματικά του προβλήματα, όμως, θα ξεκινήσουν όταν θα κληθεί να γίνει πληροφοριοδότης του κράτους. Ο Canek Sánchez Guevara, εγγονός του Che Guevara, γεννήθηκε στην Αβάνα το 1974. Ήταν συγγραφέας, μουσικός, φωτογράφος και γραφίστας. Συνεργάστηκε στο Μεξικό με τις σημαντικότερες εφημερίδες ως αρθρογράφος και ανταποκριτής. Είχε γράψει πολλά μυθιστορήματα και δοκίμια, αλλά το «33 στροφές» είναι το μόνο βιβλίο του που εκδόθηκε. Πέθανε το 2015 στην Πόλη του Μεξικού στα 41 του χρόνια.

Αν οι νεκροί δεν ανασταίνονται, Philip Kerr (εκδόσεις Κέδρος)

Βερολίνο, 1934. Καθώς η πόλη προετοιμάζεται να φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936, οι Εβραίοι αποκλείονται απ' όλους τους γερμανικούς αθλητικούς ομίλους. Η ανακάλυψη δύο πτωμάτων εμπλέκει τον ντετέκτιβ Μπέρνι Γκούντερ στη ζωή δύο ενοίκων του ξενοδοχείου Άντλον: μιας πανέμορφης αριστερής δημοσιογράφου, η οποία προσπαθεί να προωθήσει την ιδέα του μπιούττζ της Ολυμπιάδας από τις ΗΠΑ, και ενός γκάνγκστερ, που επιδιώκει να χρησιμοποιήσει τους αγώνες για να πλουτίσει ο ίδιος και η Μαφία του Σικάγου. Ο Μπέρνι Γκούντερ, σαρκαστικός, απότομος και κυνικός, με τραχύ χιού-

μορ και μια ιδιαίτερη αίσθηση περί δικαίου και αδικού, είναι ο κεντρικός ήρωας σε δέκα μέχρι σήμερα βιβλία του Philip Kerr.

Δευτέρα, Ηλίας Αναστασιάδης (εκδόσεις Key Books)

Δύσκολα θα καταλάβαινες αν τον έβλεπες έξω ή στη δουλειά του, ή αν μιλούσες μαζί του για λίγο, ότι ήταν από μικρός εθισμένος στον τζόγο. Αδειάζοντας στα κρυφά πολλές ποτωτικές του πατέρα του και το ταμείο στο μαγαζί του αδερφού του, και έχοντας χάσει μια περιουσία μέχρι τα τριάντα του, μπήκε σε πρόγραμμα απεξάρτησης. Ύστερα από μια υποτροπή που θα τον γυρίσει πίσω, αποφασίζει να δώσει μια τελευταία ευκαιρία στο πρόγραμμα - και στον εαυτό του. Δίπλα του -με αμέτρητα τηλεφωνήματα και ολονύκτιες συζητήσεις- βρίσκονται οι τρεις φίλοι του από την ομάδα και προσπαθούν να του δείξουν ότι υπάρχει ζωή μακριά από τον τζόγο. Καθώς

πληθαίνουν οι μέρες της αποχής του, όμως, η ζωή του γεμίζει με ασυνήθιστα γυναικεία ονόματα, ευκαιριακές σχέσεις και σεξ χωρίς κανένα συναίσθημα. Σύμφωνα θα βυθιστεί στο κενό της μοναξιάς. Θα ξαναβγει ποτέ στην επιφάνεια; Με μοντέρνα, γρήγορη και αφοπλιστική γραφή, ο Ηλίας Αναστασιάδης, γεννημένος το 1983 και, εξαρτημένος τζογαδόρος από τα 17 έως τα 30 του, καταθέτει σε πρώτο πρόσωπο την ιστορία του. Η «Δευτέρα» είναι το πρώτο του βιβλίο.

Το νησί που φεύγει - 121+1 κείμενα για την ελληνική κρίση, Γιώργος Παγουλάτος (εκδόσεις Παπαδόπουλος)

Ο καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών Γιώργος Παγουλάτος, ένας από τους κορυφαίους αναλυτές της ελληνικής κρίσης, συγκεντρώνει σε ένα βιβλίο τα σημαντικότερα άρθρα του, όπως αυτά δημοσιεύτηκαν μεταξύ 2007 και 2015. Η έκδοση χωρίζεται σε πέντε μέρη, με τα άρθρα να ακολουθούν χρονολογική σειρά και να αποτυπώνουν το πνεύμα και το κλίμα της κάθε περιόδου. Ο συγγραφέας έζησε και μελέτη την κρίση υπό διάφορες ιδιότητες: ως ακαδημαϊκό αντικείμενο, ως αναλυτής γράφοντας, μιλώντας και διδάσκοντας γι' αυτήν μέσα και έξω από τη

χώρα, αλλά και ως διευθυντής Στρατηγικού Σχεδιασμού και σύμβουλος των πρωθυπουργών Λουκά Παπαδήμου και Παναγιώτη Πικραμμένου την περίοδο μεταξύ Νοεμβρίου 2011 και Ιουνίου 2012. Χωρίς να καταφεύγει σε ισοπεδωτικές απλουστεύσεις και στον λαϊκισμό, ο Γιώργος Παγουλάτος αναδεικνύει τις αμέτρητες παθογένειες στην οργάνωση του κράτους, της οικονομίας και της κοινωνίας μας και παράλληλα διατηρεί έναν λόγο σθεναρά κριτικό προς τις αποτυχίες των κυβερνήσεων και τις ανεπάρκειες της Ευρωζώνης.

Είναι το 2016 το χειρότερο έτος;

ΝΤΕΠΥ ΚΟΥΡΕΛΛΟΥ

Είναι ανθρώπινη συνήθεια. Να επικεντρωνόμαστε στο αρνητικό, στο άσχημο, στην αποτυχία. Ίσως σωστά, μήπως κι έτσι το αλλάξουμε. Σε κάθε περίπτωση, συμβαίνει' συνέβαινε. Μόνο που στην εποχή της παντοκρατορίας των social media έχει πάρει τη μορφή κινήματος. Μια παγκόσμια επιδημία γκρίνιας. Εκεί, λοιπόν, στον αυστηρό κόσμο του Twitter, γεννήθηκε το ερώτημα «μήπως το 2016 είναι η χειρότερη χρονιά που υπήρξε(;)». Το ερωτηματικό, δικαιωματικά, φιλοξενήθηκε εντός παρενθέσεως για να σημειωθεί η αμφιβολία.

Λίγο πριν από την εκπονή του έτους σε έναν απολογισμό σημειώνεται: το χειρότερο μεταναστευτικό κύμα από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (3.464 πρόσφυγες αποβιβάστηκαν σε ελληνικά νησιά μόνο τον Αύγουστο του 2016), τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη, έξαρση της αστυνομικής βίας στις ΗΠΑ, Brexit, ο ιός Zika στη Βραζιλία, πραξικόπημα στην Τουρκία, η εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ, η υπερθέρμανση του πλανήτη, παγκόσμια λιτότητα, η απώλεια των David Bowie, Prince, Leonard Cohen, Παντελή Παντελίδη.

Γεγονότα ζοφερά, ανησυχητικά, δυσάρεστα. Αυτή όμως δεν είναι η Ιστορία της ανθρωπότητας; Πόλεμοι, θάνατοι, επιδημίες, σκοτεινοί ηγέτες. Και γιατί είναι χειρότερο το 2016 από τον Μεσαίωνα ή τα προχριστιανικά χρόνια;

Δεν χρειάζεται κανείς να σκεφτεί πολύ. Η αστραπιαία αναμετάδοση της είδησης, η μαζική αναπαραγωγή της στα social media, η υπερανάλυσή της και η μουσική υπόκρουση που τη συνοδεύει, εκείνη της ολοκληρωτικής απειλής, υπερμεγεθύνουν το κακό.

Η δημοσιογράφος Ρεμπέκα Όνιον του περιοδικού «Slate» αναζήτησε την ιστορική επιβεβαίωση. Ζήτησε τη γνώμη ιστορικών, ακαδημαϊκών και πολιτικών αναλυτών. Ούτε ένας από τους δέκα δεν περιέγραφε το 2016 ως το χειρότερο έτος της παγκόσμιας Ιστορίας.

Το 72.000 π.Χ., ναι. Ήταν ο χρόνος που οι άνθρωποι έφτασαν πιο κοντά στην εξαφάνιση, μετά την τεράστια έκρηξη ενός ηφαιστείου στο νησί Σουμάτρα της Ινδονησίας. Το 1348 επίσης, όταν επικράτησε από την Άπω Ανατολή ως τη Μεσόγειο ο Μαύρος Θάνατος. Η ασθένεια της πανούκλας σκότωσε το 1/3 των Ευρωπαίων μέσα σε 18 μήνες. Ή το 1943. Χρονιά που 1.300.000 Εβραίοι οδηγήθηκαν σε θαλάμους αερίων και ένας μαζικός λιμός στη Βεγγάλη σκότωσε 3 εκατομμύρια ανθρώπους.

Όσο απίθανο κι αν μας ακούγεται, ζούμε σε έναν καλύτερο κόσμο.

Πάρτε τη χώρα μας για παράδειγμα. Στον προθάλαμο του τέταρτου μνημονίου, παραδομένη στα χρέη, στον εργασιακό μεσαίωνα, στην κοινωνική ανισότητα και στη διάλυση του κλάδου της υγείας. Παρ' όλα αυτά, είναι η πρώτη φορά εδώ και πολλούς αιώνες που συμπληρώνουμε κοντά 70 χρόνια χωρίς πόλεμο. Οι περισσότεροι θυμόμαστε τη γιαγιά και τον παππού να μας μιλάνε για τους Γερμανούς, τον εμφύλιο, τη δικτατορία, ακόμα και τη Σμύρνη. Ήταν η δική τους ζώσα ιστορία. Κι όσο κι αν μας έχει γονατίσει η οικονομική ύφεση, η αλήθεια είναι πως η ζωή μας δεν κινδυνεύει από σφαίρες, νάρκες και βόμβες.

Είναι ανθρώπινη συνήθεια καθετί παρελθοντικό να καθαγιάζεται, να εξιδανικεύεται. Όμως, όσο περιέργο και να μας φαίνεται, ζούμε καλύτερα απ' ό,τι οι πρόγονοί μας τους προηγούμενους αιώνες. Κυρίως, γιατί είμαστε επιβάτες μιας υπερηχητικής τεχνολογικής επανάστασης που αλλάζει διαρκώς το σήμερα και δίχως αμφιβολία θα αλλάξει ριζικά το προσεχές μέλλον. Αρκεί να έχουμε τα μάτια και τα αυτιά μας ανοιχτά και σε αυτές τις ειδήσεις.

Όπως τα Awards for Enterprise, τα βραβεία επιχειρηματικότητας που απονέμονται κάθε χρόνο τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες.

Φέτος, στο Dolby Theater του Χόλιγουντ, εκεί όπου φιλοξενείται και η τελετή των βραβείων Όσκαρ, βραβεύτηκαν μια βιονική φόρμα που βοηθά όσους έχουν κινητικά προβλήματα να περπατούν, ένα ειδικό smartphone για τη διάγνωση ασθενειών που σχετίζονται με την όραση και θα μπορούσε να σώσει από την τύφλωση εκατομμύρια ανθρώπους στην Αφρική, ένα διαδικτυακό λεξικό με τις 126 γλώσσες κωφών που υπάρχουν στον κόσμο.

Είναι μόνο τρεις από τις δέκα ιδέες υψηλής τεχνολογίας που τιμήθηκαν. Από τη σκηνή του Dolby Theater, κατά τα άλλα, πέρασαν μηχανικοί, γιατροί, ερευνητές, ειδικοί της κλιματικής αλλαγής και της μικροβιολογίας των παγετώνων. Οι βραβευθέντες ήταν δέκα, αλλά οι διαγωνιζόμενοι ήταν 2.333 από 144 διαφορετικές χώρες. Από τους δέκα, οι έξι ήταν άνδρες και οι τέσσερις γυναίκες.

Βραβείο, επίσης, πήραν ο 50χρονος Σονάκ Βανγκτσούκ για την καταπολέμηση της ξηρασίας στα Ιμαλάια, η Περουβιανή βιολόγος Κέρστιν Φόρομπεργκ, που για να σώσει τα γιγάντια σαλάκια έμαθε στους ψαράδες τα καλά του οικοτουρισμού, και η Γερμανίδα Βρένι Χόισερμαν, που δημιούργησε ένα δίκτυο προστατευμένων περιοχών στα φιόρδ της Παταγονίας.

EDITORIAL

Διάρκεια έκθεσης: έως 1 Δεκεμβρίου
Γκαλερί EXIT, Ευμορφοπούλου 6, Αθήνα
Ανοιχτά: Τετ.-Κυρ. 12:00-19:00

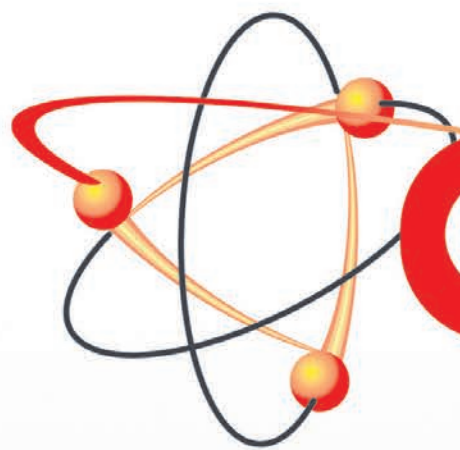
Η WeegeWeege στην γκαλερί EXIT

Η γκαλερί EXIT πρωτοπαρουσιάζει στο αθηναϊκό κοινό τη γερμανοβραβελική καταγωγής καλλιτέχνη WeegeWeege (WW) με τη συλλογή κολάζ «Επιστροφή των ζωντανών νεκρών». Η έναρξη της έκθεσης συνέπεσε με την Ημέρα των Νεκρών, μια γιορτή για την επανέλευση των νεκρών στη ζωή. Η WW γίνεται ταξιδιώτισσα στον χρόνο που συλλέγει και συναρμολογεί αναμνηστικά από αυθεντικές φωτογραφίες του 19ου αιώνα και των αρχών του 20ού, μεταφέροντάς τα σε μια διάσταση ψυχογεωγραφικών φαντασιώσεων του 21ου αιώνα. Τα έργα της συνιστούν ένα... φροϊδικό ταξίδι, εμπνευσμένο από όνειρα, βικτωριανούς χαρακτήρες και τη βικτωριανή λογοτεχνία, καθώς και μια σύμμεξη φαντασιώσεων της παιδικής ηλικίας που τροφοδοτούνται από το πάθος για την αρχαιολογία, τα αρχαία έπη, τους μύθους, τα παραμύθια, τις ταινίες και τις τηλεοπτικές σειρές. Οι ανώνυμοι –επί μακρόν νεκροί– χαρακτήρες των φωτογραφιών μεταλλάσσονται, συντήκονται και μεταμορφώνονται σε έντομα, άλλες φυσικές μορφές και μορφές κλωρίδας, κάνοντας αναφορά στον μετασχηματισμό, μέσω του θανάτου, σε νέες μορφές σύντηξης με τη φύση και τη ζωή.

Η WW μας λέει: «Θαυμάζω πολύ την ελληνική street art σκηνή και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη που παρουσιάζω την πρώτη μου ατομική έκθεση στην γκαλερί EXIT, η οποία είναι μία από τις καταλλήλότερες πλατφόρμες γι' αυτή τη μορφή τέχνης. Ως ένδειξη σεβασμού για τη φιλοξενία της, δημιούργησα ένα street art κομμάτι για τις ανάγκες της έκθεσης, στον δρόμο, στην περιοχή του Ψυρρή».

Για περισσότερα, κατεβάστε το ψηφιακό περιοδικό τέχνης KROMA στο κινητό ή στο tablet σας (Apple & Android).
www.kromamagazine.com

LUBRICANTS

QUANTUM[®]

.... κινούμε γη και θάλασσα,
με συνέπεια προς τον άνθρωπο
και σεβασμό προς το περιβάλλον.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

από πρωτογενή ορυκτέλαια εξελιγμένης τεχνολογίας για υψηλή απόδοση και προστασία του περιβάλλοντος

**ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ ΚΙΝΗΣΗΣ • ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ • ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΒΑΛΒΟΛΙΝΕΣ • ΥΓΡΑ • ΑΝΤΙΨΥΚΤΙΚΑ • ΓΡΑΣΑ**

Λιπαντικά QUANTUM, Γούναρν 35, 165 62 Γλυφάδα, Τηλ: +30 210 9638510

www.quantum-oils.com email: quantum@quantum-oils.com